

Svim čitateljima želimo sretan Uskrs!

www.cro-express.com

CroExpress

MJESEČNIK ZA ISELJENE HRVATE

HANNOVER

travanj 2011. Broj 13.

**BEATIFIKACIJA IVANA PAVLA II.
U NEDJELJU, 1. SVIBNJA**

Papa koji je Hrvatima podario blaženika, bit će proglašen blaženim

str. 16.-18.

**FUE
TRANSPLANTACIJA
KOSE**

www.fueorg.com
+385 1 48 22 091

HRVATSKI ISELJENICI 21. STOLJEĆA

**Došli smo u Njemačku
u potrazi za boljim
životom**

str. 4.-7.

IMOTSKI U GUINNESSOVOJ KNJIZI REKORDA

**Imočani izradili najveće
i najteže svrdlo na
svijetu**

str. 26.

Dragi čitatelji

Poslije svakog broja CroExpressa stižu nam pisma s vašim pohvalama, čestitkama i prijedlozima. Kako vi s nestrpljenjem očekujete svaki novi broj našeg mjesečnika, tako i mi s još većim nestrpljenjem očekujemo vaša pisma. Svako vaše pismo samo je dokaz da radimo odličan posao i da smo, kada smo pokretali CroExpress, dobro procijenili da našoj brojnoj iseljenoj Hrvatskoj u Europi nedostaje baš ovakva novina kakvu zajedno s vama radimo već godinu i pol dana. Iz broja u broj nastojimo biti još bolji, informativniji i zanimljiviji. Nastojimo osluhnuti svaku vašu želju, svaki vaš prijedlog i zbog toga se nećemo naći uvrjedeni ako nam kažete i za koji naš propust prilikom pravljenja CroExpressa. Zato s jednakom pažnjom čitamo svako vaše pismo i poruke koji stižu u našu redakciju. A da bi bili još bolji, informativniji i zanimljiviji pozivamo vas da nam se javljate s novostima i pričama iz vaših gradova, vaših klubova i mislija. Sve što je vama zanimljivo i mislite da bi trebali zabilježiti pošaljite nam na naš redakcijski mail. Šaljite i tekst i slike, a mi ćemo sve vaše vijesti i priče rado objaviti u našem idućem broju. Do idućeg susreta i svibnju pozdravljam vas i želim vam sretan Uskrs.

Marina Stojak

IMPRESSUM
CroExpress
Isenrhagener Str. 6
30161 Hannover
Deutschland

Tel.: +49(0)511/336 46 87
Fax: +49(0)511/353 01 78
Internet: www.cro-express.com

Herausgeber / Chefredakteurin:
Marina Stojak (V.i.S.d.P.)
Mobile: +49(0)172/515 23 27
E-Mail: marinastojak@gmail.com

Reportagen:
Gojko Borić
Zlatko Duzbaba
Stjepan Starčević
Ružica Tadić Tomaz

Mediadaten:
CroExpress erscheint monatlich
in 10.000 Exemplaren
Verteilung: Deutschland, Österreich,
Schweiz, Niederlande
GRATIS-AUSGABE

GODIŠNJA PRETPLATA NA CROEXPRESS

55 €

Plaćena pretplata uključuje: DONACIJU
za tisak, mjesečnu dostavu 3 primjerka CroExpressa
na vašu adresu, troškove poštarine i porez.

Pretplatiti se možete na adresu:
marinastojak@gmail.com
Ili na telefon: 0511 – 336 46 87

IZVOD IZ CJENIKA O ZAKUPU OGLASNOG PROSTORA I FORMATI OGLASA ZA 2011. GODINU

Cijene su izražene u euru, porez/
MwSt. 19% je uključen u cijenu.

I. PONUDA za razdoblje od 6 mjeseci

1/4 Str. 60 x 190 mm 155,00 €
1/4 Str. 95 x 130 mm

1/8 Str. 90 x 60 mm 75,00 €
1/8 Str. 25 x 190 mm

II. UMETANJE PROMOTIVNOG MATERIJALA

Po dogovoru.

III. OBAVIJESTI U PISANOM OBLIKU

Prodaja, kupnja, iznajmljivanje nekretnina (apartmani, stanovi, kuće, poslovni prostor...), automobili, mobiteli, au-

dio, video, foto, računala, sve za dom i ured, posao, osobni kontakti...

40 x 40 mm 35,00 € (cijena se NE odnosi na naslovnicu i zadnju stranicu)

IV. OBAVIJEST O SMRTI (sa ili bez slike), POSLJEDNJI POZDRAV, SJEĆANJA
90 x 60 mm 75,00 €

V. ADRESAR & LOGO

40 x 30 mm 55,00 € (cijena se NE odnosi na naslovnicu i zadnju stranicu)

VI. UVJETI OGLAŠAVANJA

Nudimo vam mogućnost da sami kreirate oglase i mogućnost zakupa oglasa na dulje vrijeme (3., 6., 12. mjeseci). Osim običnih

oglasa, nudimo i PR reportaže (u cijenu tekstualnih oglašavanja uključeni su fotograf i novinar). Format i oglasnog materijala: TIFF, PSD, JPEG (CMYK, 300 dpi) EPS, PDF.

*Ova ponuda vrijedi do 31.12.2011. godine za oglase na naslovnici i zadnjoj stranici.
Broj prikazivanja je ograničen.

PONUDA
Adresar & Logo
40 x 30 mm
100,00 €

Pisma čitatelja

CroExpress je vrlo interesantna novina sa svojim neobično malim formatom, koji već na sami pogled izaziva radoznalost: šta to ima unutra! Na područje moje misije Hanau dođe 100 primjeraka koji već u prvom tjednu jednostavno nestanu. Ljudi neprestano pitaju kada stiže novo izdanje, jer kako je to relativno „nova novina“ još nemamo pregleda kad točno izlazi. Informativna je i zanimljiva, pogotovo izvještaji iz naših misija diljem Europe. Možemo samo pohvalno se izraziti, što ne znači da ne treba i neće biti bolja novina za naše ljude u tuđem svijetu. Danas je informiranost velika, televizija, radio, internet, ali novinu ništa ne može zamijeniti. Zato inicijativa pokretanja takve jedne novine u inozemstvu, ima za naš hrvatski narod jedno vrlo važno značenje. Pisana riječ ostavlja duboki i neizbrisivi trag za povijest ali i za budućnost. Ja se divim gos. Stojak koja je imala takvu hrabrost upustiti se u takvu avanturu. Takva novina nam je trebala, da nas poveže, informira i da ostane bez ikakvih boja...

p. Ivan Kovačević, Hanau

CroExpress zaslužuje svaku pohvalu.

Dobar je omjer zastupljenosti tema i područja: kultura, gospodarstvo, školstvo, sport, misije, župe, iako je očito da su one i nositelji mnogih aktivnosti, pa se možda nekome sa strane može učiniti da ima pune Crkve, iako to zapravo nije istina.

Jedino možda malo proširiti i na još neke gradove, jer, sigurno ima i manjih sredina koje dobro rade, a o njima malo čitamo.

No, vidljivo je da ima napretka iz broja u broj, pa se tako širi „mreža“. Kod nas u Nizozemskoj uvijek se traži prijemar više CroExpressa.

fra Ivica Jurišić, Rotterdam

Poštovana gdjo. Stojak,

CroExpress je novina koja je Hrvatima u EU godinama nedostajala. Najbolji dokaz za to je izvrstan primjerak na koji je, odmah nakon pojavljivanja naišla kod svih Hrvata u SR Njemačkoj i kasnije u Austriji i Švicarskoj. Nadam se da će im se uskoro, kako planirate, pridružiti i Hrvati u Francuskoj i Švedskoj itd. itd. te će tako na najjednostavniji način ostvarivati ono što sa svih strana od svih Hrvata čujemo - povezivati naše ljude ma gdje god bili.

U CroExpressu (često: samo u CroExpressu) zabilježbe se razna okupljanja Hrvata diljem EU što posebno veseli sve one koji ulazu svoje vri-

jeme, energiju i često svoj novac da do tih okupljanja uopće dođe. S druge pak strane - još važnije - ostali do kojih dopiše CroExpress 'vide da nas ima'. Posebno valja istaći i pohvaliti način na koji se CroExpress uređuje kao list koji odiše optimizmom, koji rado iznosi uspjehe mladih Hrvatica i Hrvata na svim područjima i koji se na taj način povezuju s hrvatskim bićem i koji se (što nam često nedostaje) mogu ponositi što su Hrvati/potječu od hrvatskih roditelja.

Pristupačan hrvatski jezik koji nje-guje CroExpress svakako pomaže očuvanju hrvatskog jezika kod mladih generacija posebno onih koji nemaju mogućnosti u školi učiti hrvatski.

Šljedom naprijed navedenog možemo se samo nadati da će CroExpress i nadalje djelovati i širiti se među svim hrvatskim naraštajima u EU zemljama.

Sa željom za daljnji uspješni rad i s poštovanjem,

Ante Cicvarić,
generalni konzul, Stuttgart

Draga Marina,

Mi u Salzburgu "razgrabimo" CroExpress. Jučer nije ostao niti jedan primjerak, a upita je bilo....

Srdačan pozdrav
fra Zlatko Spehar, Salzburg

Poštovana gospodo Stojak, ...slobodan sam iznijeti nekoliko svojih objecka o Vašim novinama. Mjesečnik za iseljene Hrvate CroExpress držim informativnim, zanimljivim i nadasve korisnim novinama namijenjenim hrvatskom iseljeništvu. Brojnim člancima, izvješćima i prikazima o životu i radu hrvatskih građana i hrvatskih udruga u inozemstvu, na različitim područjima djelovanja,

splatne. Za svaku je pohvalu veliki trud i zalaganje glavne urednice Marine Stojak, reportera i suradnika CroExpressa. Za početak, dobro i korisno. Čestitam i samo hrabro naprijed. Neka mi bude dopušteno iznijeti nekoliko jednostavnih prijedloga koji bi mogli, prema mojem skromnom mišljenju, poboljšati i obogatiti ove novine. Držim kako bi se CroExpress mogao obogatiti sadržajima koji bi, pored informativne, imali i edukativnu ulogu. Savjeti, iskustva i problemi iz života mladih, popularne i primjerene obrade pojedinih sadržaja iz hrvatskog jezika i kulture, povijesti i zemljopisa, prirodnih znamenitosti, materijalne i duhovne baštine, gospodarstva, političkog i demokratskog života i sl., bili bi, zasigurno i te kako korisni i zanimljivi, poglavito za mlade. Uz neke uredničke i tematske zahvate i izmjene, CroExpress bi mogao biti još informativniji, zanimljiviji i korisniji za hrvatske čitatelje u inozemstvu. Važno je jasno odrediti viziju, misiju i ciljeve, uz čvrsto pridržavanje temeljnih načela novinarske etike.

Vjekoslav Križanec
generalni konzul, Düsseldorf

Jeste li znali da kravata potječe od Hrvata?

CROATA

SHOP
ONLINE

Saloni CROATA:
ZAGREB, Ilica 5 (Oktogon), Kaptol 13, Av. Dubrovnik 16 (Avenue Mall), Donja Bistra, Zaprešićka 2 (Westgate), Lanište 32 (Arena Centar); VARAŽDIN, Trg kralja Tomislava 2; OSIJEK, Trg Ante Starčevića 12; ZADAR, Široka ulica 24 (Kalelarga) SPLIT, Krešimirova 11 (Peristil), Mihovilova širina 7 (Voćni trg); DUBROVNIK, Pred Dvorom 2

TJEDNIK GLOBUS DONIO JE ZANIMLJIVU PRIČU O NOVOJ GENERACIJI HRVATSKIH ISELJENIKA, PA TAJ ZAPAŽENI TEKST U CIJELOSTI DONOSIMO

U potrazi za boljim životom u tuđini

Boris Orešić (GLOBUS)

Odrastajući na obiteljskom imanju u Gornjem Mihaljevcu pokraj Čakovca Evelin Novak odmalena je radila sve poljoprivredne poslove, a kad je stasala da sjedne na traktor, sama je orala, kosila, balirala sijeno... I cijelo to vrijeme maštala o opernim pozornicama. Radničkim je autobusom u pet ujutro putovala u Čakovec i Varaždin i triput presjedala da bi došla do glazbene škole.

Sa 16 godina odvažila se otići na audiciju u Graz, gdje je odmah bila primljena na studij pjevanja. Ljetne je praznike opet provodila kod kuće gdje ju je čekao novi traktor koji je otac kupio posebno za nju.

Vozila ga je i usput pjevala arije ne obazirući se na očeve molbe da ga ne sramoti po selu u kojem sam spomen opere izaziva podsmijeh. Kad mu je rekla da će školovanje nastaviti u Stuttgartu i da više neće moći raditi na polju, govorio je da će se ubiti. Uz majčinu podršku sopraniistica Evelin nije se dala zaustaviti.

Danas ima 25 godina, stalna je članica ansambla Staatsoper u Berlinu, jedne od najvećih opernih kuća u Njemačkoj. Već je nastupila na najvećim svjetskim pozornicama uključujući i milansku Skalu. Osvarila je svoj san! "Moj tata sad sjedi u prvom redu u operi i plješće", ponosno ističe Evelin s kojom smo se susreli u Berlinu u društvu njezinih kolega Ante Jerkunice (33), basa u prestižnoj Deutscher Oper, i Marka Špehara (28), također basa u trećoj velikoj berlinskoj operi Komische Oper.

Tri mlade hrvatske operne zvijezde u Berlinu su postali prijatelji, iako se ne stižu često okupljati. Već idući dan Ante

je putovao na gostovanje u Šangaj, a Evelin u Poljsku. Kako je ona nedavno pjevala u Kini, dala mu je i nekoliko savjeta o životu u toj dalekoj zemlji.

I Marko je kao dječak u Požegi čuvao koze. Kad to priča svojim njemačkim kolegama, mnogi mu ne vjeruju.

Nakon Turaka, Talijana, Grka i Poljaka, Hrvati su najbrojniji stranci u Njemačkoj. U tu je zemlju 60-ih i 70-ih godina prošloga stoljeća odselilo nekoliko stotina hrvatskih gastarbajtera koji su se većinom prihvaćali najtežih poslova. Prerasla u najmoćniju europsku ekonomiju Njemačka je početkom 90-ih godina zbog rata u Hrvatskoj i BiH prihvatila novi val hrvatskih useljenika. Ujedinjenjem dviju njemačkih država, zapadne i istočne, novu stranicu u svojoj turbulentnoj povijesti okrenuo je i stari-novi glavni grad Berlin. Rušenjem zlo- glasnoga zida postao je mjesto na kojem su se spojili Istok i Zapad, a multikulturalnost usklađena s tradicionalnim njemačkim vrijednostima, prepoznatljivima u trojstvu red-rad-disciplina, učinili su ga privlačnim ljudima iz cijelog svijeta. No, za strance nije više rezervirana bauštela.

Njemačka više ne izdaje radne dozvole polupismecima, radnoj snazi, ali za mlade, obrazovane i talentirane ljude vrata su i dalje otvorena. U toj povlaštenoj kategoriji - koju u Njemačku ne privlači samo zarada od koje će sagraditi kuću i kupiti mercedes - nego želja za ostvarenjem ambicija - ima i Hrvata. Može ih nazvati i trećom generacijom gastarbajtera, koji su se u Njemačku doselili u 21. stoljeću i nemaju baš nikakve veze s negdašnjim bauštelcima, nego predstavljaju društvenu elitu.

Odlazak u Njemačku bila je najbolja odluka koju sam mogao donijeti u životu jer sam dobio priliku učiti od jedne od posljednjih belkantistica na svijetu

Evelin Novak

Među njima se osobito ističu perspektivni umjetnici, nadasve glazbenici kojima je Berlin najbolja odskočna daska za svjetske karijere.

Požezanin Marko Špehar u Berlin je došao u lipnju, nakon što je devet godina proveo u Dortmundu i Stuttgartu, gdje je i studirao kod profesorice Dunje Vejzović.

"Odlazak u Njemačku bila je najbolja odluka koju sam mogao donijeti u životu jer sam dobio priliku učiti od jedne od posljednjih belkantistica na svijetu. Njemačka je svjetsko središte opere. Sve predstave u Berlinu pod povećalom su svjetske javnosti. Grad mi odgovara i privatno je multikulturalan, no svojim domom smatram Stuttgart gdje imam najviše prijatelja kojima se kad-tad želim vratiti", govori Marko i dodaje da se skroz "pošvabio" i da si teško može zamisliti život u

Hrvatskoj. Smatra da prilike u Hrvatskoj ne omogućavaju ambicioznim ljudima da razviju sve svoje potencijale.

"Za mene je Njemačka obećana zemlja, a Hrvatsku svake godine posjećujem. Obožavam sjediti dva sata na jednoj kavi, a to u Njemačkoj nije običaj", priznaje Marko koji u slobodno vrijeme obožava kuhati. Njegovi prijatelji iz cijelog svijeta oduševljeni su njegovom sarmom i ćuftama, koje priprema prema receptu svoje mame. Omiljeno mu je prijevozno sredstvo u njemačkoj metropoli njegov stari bicikl.

"Nigdje u Njemačkoj nema toliko stranaca kao u Berlinu. Zbog velikog broja Turaka koji ni nakon 20 godina ne govore njemački jezik, Njemačka je jako postrojila re-titi", govori Marko i dodaje da se skroz "pošvabio" i da si teško može zamisliti život u

ticom. Otišao je na audiciju i odmah dobio ponude od nekoliko njemačkih opera. Oduševio se, kaže, za Berlin, jer je Deutsche Oper jedina nudila ugovor na samo godinu dana, a on nije bio siguran hoće li moći živjeti izvan Hrvatske. Nakon pet godina u Berlinu jasno mu je da je strah bio neopravdan.

"U Njemačkoj je život jednostavniji nego u Hrvatskoj, jer na svakom koraku vlada red. Ovdje tramvaji i vlakovi uvijek dolaze u sekundu točno, probe i predstave počinju na vrijeme, a kod nas nikada. Posao u operi organiziran je kao u kirurškoj sali. Nema mjesta improvizaciji", priča nam Ante koji više od pola godine provodi izvan Berlina, po cijelom svijetu. Takvo iskustvo operni pjevač u Hrvatskoj ne može ni zamisliti. U opernom svijetu stekao li jer smo dobili posao, nema problema s dozvolama", tvrdi Splićanin Ante Jerkunica, koji je nakon glazbene akademije u Lovranu tri godine pjevao u splitskoj operi. Ondje ga je čula Dunja Vejzović koja ga je povezala s agen-

Tom Kohler

Janja Vuletić

"Neki pogrešno misle da u Njemačkoj novac raste na drvetu. No, ovdje se svaki euro pošteno zaradi. Ako si spreman pošteno raditi, možeš dobro i živjeti. U Hrvatskoj se ljudi trude zaobići zakone, dok se Nijemci drže zakona kao pijani plota i još više od toga. To je ključni razlog zašto je njima bolje nego nama", kaže Ante.

Evelin Novak u berlinskoj državnoj operi pjeva od ožujka prošle godine, a u Njemačku je otišla 2003., kad je upisala akademiju u Stuttgartu u klasi Dunje Vejzović.

Nedostaju joj roditelji i dečko. Katkad se, kaže, osjeća sama kao duh. Nema mnogo slobodnih dana, no čim ih uhvati nekoliko, putuje kući.

U Hrvatskoj je imala nekoliko zapaženih nastupa među kojima i u "Operi pod zvijezdama", a voljela bi otpjevati gostujuću ulogu u nekoj hr-

vatskoj opernoj kući.

"Nostalglična sam. Nijemci su za moj ukus previše rezervirani i nedostaje mi južnjački temperament. Zato sam se povezala s Hrvatskom katoličkom misijom gdje pjevam u zboru. Profesionalno mi je Berlin veliki izazov jer sam imala priliku raditi s najvećim opernim imenima na svijetu, među kojima je i Plácido Domingo", kaže pjevačica, dodajući kako su u zabludi oni koji misle da se u Njemačkoj danas čovjek može obogatiti. Naši ljudi se stoga sve više vraćaju u Hrvatsku u kojoj bi i ona voljela jednoga dana živjeti. Ali tek kada si stvori takav status operne dive da je iz cijelog svijeta zovu na gostovanja. Oduševljena je ponudom filmova u berlinskim kinima, a u slobodno vrijeme obožava plesati tango.

Na pitanje koji su trendovi u operi Evelin brzo nudi od-

Ante Jerkunica

govor – golotinja i erotika.

"Čak i u čarobnoj fruli, koja je praktički opera za djecu, dirigent mi na probi kaže da bih mogla pjevati malo erotičnije. Scenski nastup je postao najvažniji", govori Evelin.

"U 18. i 19. stoljeću, kad nije bilo televizije i drugih izvora zabave, ljudima je operna bila ono što su danas meksičke sapunice. Moramo se boriti da opera ne izumre. Pukliku treba provocirati i zato se djela otprije 200 godina postavljaju na drugi način. Glazbeni dio je uvijek isti, ali režija mora biti suvremena", ističe Ante Jerkunica.

Mezzosopraniistica Tanja Šimić (30), Makaranka koja posljednje četiri godine živi u Berlinu, sebe svrstava u kategoriju modernih nomada kakvih u velikim svjetskim gradovima ima mnogo. Gdje god da se nalazi, čezne za hrvatskim morem na kojem lje-

ti puni baterije, ali se svejedno svagdje osjeća kao kod kuće – danas u Berlinu, prije u New Yorku, u kojem je studirala, magistrirala i upoznala svog supruga slikara Jorgea Queiroza iz Portugala, sutra tko zna gdje... Kao samostalna umjetnica pjeva u mnogim opernim kućama i kazalištima, održava i koncerte širom Europe, a predstavila se i hrvatskoj publici u Dubrovniku, Splitu, Makarskoj...

"Berlin ima jaku opernu scenu koja, unatoč krizi, privlači pjevače iz cijelog svijeta pa i SAD-a. Posla ima, zarađuje se bolje nego u Hrvatskoj, ali su troškovi, osobito stanovanja, veliki, iako je Berlin dosta jeftiniji od gradova na zapadu Njemačke. Voljela bih više nastupati u Hrvatskoj jer bih tada imala razloga da češće dolazim", priznaje Tanja koja svoj posao smatra predivnim, ali vrlo stresnim. Obožava publiku i timski rad, a navikla je biti okružena ljudima različitih nacionalnosti. Muž Portugalac je, tvrdi ona, po mentalitetu mnogi sličniji nama nego Nijemcima. S njim razgovara na engleskom

i portugalskom koji je prilično savladala, izvan kuće komunicira na njemačkom, a s hrvatskim prijateljima i obitelji razgovara hrvatski. Na kojem jeziku razmišlja? U to više ni sama nije posve sigurna.

Zadovoljna je kako joj se razvija karijera i voljela bi barem još nekoliko godina imati stalnu adresu u Berlinu gdje živi u Kreuzbergu, živopisnoj četvrti kroz koju je nekoć prolazio zid, danas poznatiji po velikoj koncentraciji stranca, ali i umjetnika. Kulturna ponuda, od izložaba do koncerata, u Berlinu je, kaže, toliko bogata da joj u slobodno vrijeme nikad nije dosadno.

"Katkad se pitam bi li mi bilo lakše da sam ostala u Hrvatskoj, ali mi je ipak drago što sam se otisnula u svijet jer su mi se otvorile brojne mogućnosti koje kod kuće sigurno ne bih imala", zaključuje Tanja Šimić dodajući sa smiješkom kako gastarbajterski život danas nije baš tako težak kao nekada.

"Berlin je kulturna bomba i idealno mjesto za svakodnevu inspiraciju i obogaćenje duha", tvrdi mezzosoprani-

Snimke: Darko Mihalčić/GLOBUS

Evelin Novak u berlinskoj državnoj operi pjeva godinu dana, a u Njemačku je otišla 2003., kad je upisala akademiju u Stuttgartu u klasi Dunje Vejzović

Mario Kašner

Tanja Šimić

stica Janja Vuletić (31) koja djeluje kao samostalna umjetnica. Zatekli smo je u francuskom Bordeaux gdje će do kraja listopada odraditi svoju prvu Carmen. Otkriva kako je njezin otac Slavko 70-ih godina prošloga stoljeća u Njemačkoj odradio nekoliko godina na bausteli kako bi prikupio novac za izgradnju kuće u Hrvatskoj. Samu sebe naziva gastarbajtericom,

ne zbog očeve prošlosti, nego zbog svoje sadašnjosti.

“Njemačka zaista jest ono što bi se moglo nazvati opernom baustelom jer ima tradiciju ansambl-teatra. Svaki manji grad ima svoju opernu kuću s bogatim repertoarom što pjevaču omogućava napravi velik broj uloga u samo nekoliko sezona. To je razlog zašto većina pjevač iz cijele Europe započinje karije-

ru upravo u Njemačkoj”, kaže Tanja. Kad je završila gimnaziju, maštala je o studiju pjevanja. No, roditelji joj nisu mogli priuštiti ni studij u Zagrebu.

“U priču se uplela sudbina, odnosno jedan dubrovački franjevac i kulturno društvo Napredak, koji su me poslali u Beč i osigurali mi stipendiju”, objašnjava Janja koja je diplomirala u rekordnom roku.

“Nisam si mogla dopustiti odugovlačenje studija jer sam osjećala veliku odgovornost prema ljudima koji su mi pomogli, a instinkt mi je govorio da se treba što prije popeti na scenu jer se ovaj zanat, kao i svaki drugi, uči u praksi. Istina je i to da se u europskom razmaženom svijetu kameni geni bolje snalaze i znaju iskoristiti ponuđene šanse. A, priznajem, imala sam i puno sreće”,

ističe Dubrovčanka.

“Berlin naravno nudi puno više od Zagreba ili Dubrovnika. Razlozi zašto moderni gastarbajter bira izgnanstvo su različiti i nisu nužno financijski. Neki bježe od konzervativizma ili izoliranosti, neki traže više mogućnosti i sadržaja... Ipak, pravi su junaci oni koji su ostali u Hrvatskoj i koji je mrvicu po mrvicu mijenjaju”, smatra Janja Vuletić.

FRANO PRCELA, teolog

Poslodavci tvrde da im nedostaju deseci tisuća obrazovane radne snage

..., U Hrvatskoj je, čini se, najkraći put od najozbiljnijeg do najbanalnijeg. „Što ima za posljedicu“, kaže Prcela, „da se mnogi akademski obrazovani i čestiti ljudi odlučuju za intelektualnu emigraciju“. Socialdemokrat i ekonomist Thilo Sarazzin je rekao ono što više od 80 posto Nijemaca misli. No, ovdje nije primarno pitanje koliko je istine u njegovu govoru, nego je prije svega izazov kako uopće pokrenuti diskusiju o strancima, a da pri tom ne nastane veća šteta nego korist. U istom danu

možete čuti dva sasvim oprečna mišljenja: politika kaže da zemlja nije useljenička država, a poslodavci kažu kako privreda doslovce vapije za novom radnom snagom iz inozemstva, i to desecima tisuća godišnje – ponajvećma onima s akademskom izobrazbom... Za Hrvate domovina je ovdje sve donedavno bila doslovce sveta riječ, nepresušna čeznja dubokog sadržaja, a danas sve više poprima negativne konotacije – tuge zbog nje, a ne toliko tuge za njom“, tvrdi Prcela.

Fra Stipe Čirko

Lovro Artuković

Berlin

Marko Šepar

Veze s Hrvatskom nikada nećemo prekinuti

Prošle su gotovo četiri godine otkako je učiteljica Vlasta Morović (48), koja je inače zaposlena u osnovnoj školu u Pušči, došla u Berlin kako bi školarce u dobi od 7 do 18 godina hrvatskoga porijekla, podučavala hrvatskom jeziku, ali i povijesti, zemljopisu i kulturi. U gradu u kojem ima najmanje 10.000 Hrvata, ona s još dvjema kolegicama zaposlena je Ministarstva znanosti i obrazovanja. Djeca tjedno imaju dva sata i nude im se programi za tri razine znanja. Ukupno imaju oko 200 učenika od kojih su neki i treća generacija Hrvata u Njemačkoj. Neki od njih, čiji su roditelji rođeni u Njemačkoj, loše govore hrvatski.

“Ovo ne radim ga zbog dobre plaće, nego zato što smatram da je za Hrvate u Njemačkoj jako važno da izgrađuju svijest o svom identitetu. Sve je više Hrvata koji shvaćaju da im samo obrazovanje može otvoriti vrata kvalitetnijeg života. Moji savjeti trebaju učenicima biti zanimljivi da bi dolazili, što je velika razlika u odnosu na učiteljski posao u Hrvatskoj gdje djeca moraju ići u školu”, kaže Vlasta Morović, kordinatorica Hrvatske dopunske škole. U Berlinu živi sama, ali joj često dolaze prijatelji i rođaci iz Hrvatske. Lako se prilagodila gradskom ritmu života. Često satima obilazi gradske knjižare u potrazi za zanimljivom literaturom. Učiteljici Vlasti poseban je doživljaj odlazak na koncerte filharmonije koji su prilično skupi pa si ih priušti nekoliko puta godišnje. Ipak, svjesna je toga da je u Njemačkoj privremeno. Sretna je u

Berlinu, ali se uvijek veseli i odlascima u Hrvatsku koji su mnogo češći otkako se mogu jeftino kupiti avionske karte.

Mnogo se druži s Hrvatima u Berlinu i fascinira je njihova dobra volja da sudjeluju u brojnim akcijama vezanima za Hrvatsku jer tako imaju osjećaj da sudjeluju u životu domovine. Kad je dr. Mario Kašner (34) u rodnom Zagrebu završio Medicinski fakultet, nije mogao naći posao, pa je sa zadovoljstvom 2003. prihvatio priliku da uz stipendiju dođe na godinu dana na znanstveno usavršavanje u Berlin. Planirao je specijalizirati i vratiti se kući. No, nakon specijalizacije mu se u Berlinu ponudio posao na najvećoj sveučilišnoj klinici u Europi, Charité, gdje i danas radi kao specijalist internist kardiolog. Poslijediplomski je studij u Berlinu završila i njegova supruga Katarina, ekonomistica koja radi kao savjetnica u internacionalnoj kompaniji Ernst&Young. Imaju dva sina, od tri godine i 14 mjeseci, uz koje tata, dok nije na poslu, provodi svaki slobodni trenutak. “U Hrvatskoj nema mnogo novca za klinička istraživanja, dok su ti ovdje, ako imaš dobru ideju, otvorena sva vrata za profesionalno i znanstveno napredovanje. Stoga mi novac definitivno nije jedini motiv za ostanak u Berlinu koji nije samo kulturno nego i znanstveno središte. Brzo sam se prestao osjećati strancem jer tko želi raditi, ima iste mogućnosti kao da je ovdje rođen. Gleda se stručnost, a ne porijeklo”,

Vlasta Morović

govori dr. Kašner. Nema problema s nostalgijom jer Hrvatska nije daleko i posjećuje je više puta godišnje. I u Berlinu i u Zagrebu se osjeća kao kod kuće i nastojat će, kaže, da se između sveučilišnih klinika dvaju gradova uspostavi koja suradnja, osobito na području kardiologije. Dr. Kašner, uz posao s pacijentima, radi i kao asistent na berlinskom fakultetu te u suradnji s zagrebačkim priprema doktorat. Smatra da je zagrebački studij medicine jako kvalitetan, ali bi bilo još bolje da studenti i mladi liječnici imaju više kontakata s kolegama iz inozemstva. Iako nema mnogo slobodnog vremena, jako voli šetnje po berlinskim parkovima koji su mu najljepši u ljetu i ranu jesen, bogatu koncertnu i kazališnu ponudu, ugodnu klimu, brojne pivnice u lijepo uređenim vrtovima...

Fra Stipe Čirko (46) dvije je

godine na mjestu dušebrižnika u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Berlinu. Prije toga je deset godina u Sinju bio vojni kapelan. “Bio mi je veliki izazov promijeniti državu, način života, jezik, klimu... U vojsci sam imao radno vrijeme, a ovdje je svećenik stalno angažiran na brojnim događanjima u vezi s crkvom i hrvatskom zajednicom. Držim mise u tri različite crkve, obilazim bolnice, stare i nemoćne, spreman sam svakome pomoći duhovnim razgovorom... Naši ljudi ovdje vole svećenike, a mi činim sve da im olakšamo život u tuđini. Većina njih ovdje krvavo zaradi svaki euro”, ističe fra Stipe koji smatra da se u Berlinu dobro snašao jer grad ima dušu.

U Berlinu je već sedam godina stalna adresa hrvatskog slikara Lovre Artukovića. Kaže da se uopće ne opterećuje vlastitom integracijom u njemačko društvo jer mu nije cilj postati Nijemac. Ipak zaključuje kako je život u Njemačkoj jako utjecao na njegov umjetnički rad. Od slikarstva, otkriva nam, može zaraditi dovoljno da ima svoj atelje u kojem se često održavaju razni koncerti i predstave. Veze s Hrvatskom nikada nije prekidao, no o povratku u Zagreb za sada ne razmišlja.

“Koncentriran sam na rad jer imam dobre uvjete. Dolaskom u Berlin ponovno sam otkrio sebe. U Hrvatskoj sam podsvjesno težio da se moj rad drugima svidi, a u Njemačkoj radim bez tog opterećenja. Zadovoljan sam”, tvrdi slikar Artuković. Smatra da u Njemačkoj umjetnici uživaju ipak nešto veći društveni ugled nego u Hrvatskoj. No, za sebe Artuković ne misli da je odlaskom u inozemstvo postao uspješniji i bolji čovjek i slikar.

Koncentriran sam na rad jer imam dobre uvjete. Dolaskom u Berlin ponovno sam otkrio sebe. U Hrvatskoj sam podsvjesno težio da se moj rad drugima svidi, a u Njemačkoj radim bez tog opterećenja.

HRVATSKE ZVIJEZDE NA NJEMAČKOM KULTURNOM I POLITIČKOM NEBU

U Njemačkoj ih cijene, a oni se ponose svojim hrvatskim podrijetlom

Stjepan Starčević

Od masovnog dolaska naših radnika na „privremeni rad“ u Njemačku prošlo je više od 40 godina. Na početku su nas Nijemci doživljavali, kao uostalom i ostale „Gastarbeiter“ iz bivše jugoslovenske zajednice kao vriedne ljude, obavijene mirisom češnjaka koji glasno razgovaraju na kolodvoru ili u trgovinama. Vremena su se promijenila. Sad prljave poslove rade neki drugi radnici, a Hrvate možete naći u svim porama života u Njemačkoj. Na Njemačkoj kulturnoj sceni mnogo je ljudi koji svoje korijene vuku iz naše zemlje. Neki, poput Miroslava Nemeca rado ističu odakle dolaze, on čak i u poznatoj seriji u kojoj glumi, svako malo ubaci neki (nepristojni) izraz na hrvatskom. Drugi, naročito političari našeg porijekla na svom poslu se jednostavno ponašaju vrlo njemački. Svi oni, hrjeli to ili ne, predstavljaju našu zemlju i stvaraju sliku o nama. U ovom broju CroExpress-a predstavimo samo neke od njih.

Dunja Rajter – pjevačica i glumica

Rođena je u Našicama. Počela je četiri godine studija na kazališnoj akademiji u Zagrebu, i dvije godine pjevačkog studija. Najpoznatije pjesme otpjevala je na njemačkom jeziku, najpoznatije su: *Was ist schon dabei, An jenem Tag, Wenn die Rosen blühen, Ich überlebe, Padam Padam, Nur nicht aus Liebe weinen, Listen to the Music, Zwei Gitarren, Che Sara, Donna Donna*. Zajedno s

pjevačkom karijerom ide i glumačka karijera. Glumi u čuvenom filmu *Winnetou I*, i njemačkim serijama: *Salto Mortale, Großer Mann was nun, Hofkonzert im Hinterhaus, Traumschiff, Almenrausch und Pulverschnee, Tisch und Bett, Roda Roda* kao i TV filmu *Die Botschafterin*. Kao jedina europska pjevačica nastupila je u američkom TV-Show američkog glumaca i pjevača Harrya Belafontea. Zajedno s njom nastupali su i Paul Newman, Bill Cosby i senator Robert Kennedy. Za vrijeme, a i nakon Domo-vinskog rata angažirana je na mnogim humanitarnim projektima. Naročito pomaže dječje bolnice u Hrvatskoj. Za svoju humanitarnu aktivnost dobila je Kaiser – Augustus orden. Za WM 2006. u Njemačkoj, na oficijalnom WM-CD otpjevala je hrvatsku himnu. Danas je angažirana na projektima za zaštitu životinja.

Miroslav Nemec - glumac

Rođen je u Zagrebu 1954., sin je bankovnog činovnika. Nakon razvoda svojih roditelja, kao dvanaestogodišnjak je došao rođacima u Bavar-sku. U Njemačkoj je završio gimnaziju, u Austriji studirao klasičnu glazbu. 1973. godine uzeo je njemačko državljanstvo, završio fakultet i u Zürichu upisao i glumačku akademiju. Od 1977. igra u kazalištima u Kölnu, Essenu, Frankfurtu i Münchenu. Iako

se dokazao u raznolikim ulogama i na televiziji, gledatelji će na spomen njegova imena prije svega prvo pomisliti na policijskog inspektora Ivu Batića iz Tatorta. U seriji glumi temperamentnog policajca hrvatskog porijekla, kojemu, unatoč besprijetkornom njemačkom, svako malo pobjegne psotka na njegovu materinjem jeziku. Nemec u seriju nije uveo samo hrvatske psotke, već se u seriji povremeno pojavljuju likovi iz njegove domovine ili je čak cijeli scenarij na neki način vezan uz nju. Da nije zaboravio ot-kud potječe, pokazao je i kad je tijekom rata u bivšoj Jugoslaviji 1994. sa skupinom kolega, u Hrvatskoj ustanovio humanitarnu udrugu Hand in Hand (Ruka u ruci). U selu Oprtlju u Istri udruga je izgradila nekoliko kuća za djecu koja su u ratu ostala si-ročad. Diplomirani nastavnik glazbe Nemec već godinama ima vlastiti glazbeni band “Miro Nemec Band” s kojim nastupa i održava humanitarne koncerte.

Ivan Đikić – znanstvenik

Rođen je u Zagrebu, gdje je diplomirao na medicinskom fakultetu s prosjekom 5,0. Doktorirao je u New Yorku iz molekularne biologije, a 1997. otišao je na Ludwigov insitut za istraživanje raka. Od prosinca 2002. godine profesor je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta Göthe u Frankfurtu, i jedan je od

najmlađih članova Europske organizacije za molekularnu biologiju u kojoj je i 36 nobelovaca. Slovi za jednog od najuglednijih imena na području molekularne medicine. Objavio je brojne znanstvene radove u svjetski najpoznatijim časopisima. Može se pohvaliti brojnim priznanjima, izdvajamo nagradu za izvanredna dostignuća u istraživanju raka koju mu je 2006. godine dodijelila ugledna Američka udruga za istraživanje raka. Đikić je nedavno zajedno sa suradnikom Koraljkom Husak s Medicinskog fakulteta u Frankfurtu objavio otkriće za jedničkog istraživanja, a koje predstavlja korak naprijed u ratu protiv zloćudnih bolesti. Dvoje znanstvenika otkrili su bjelančevinu koja ima važnu ulogu u razvoju tumora. Još konkretnije, ovim otkrićem znanstvenici su korak bliže lijeku protiv tumorskih bolesti. Ipak, Đikić upozorava da je put do lijeka težak, mukotrpan i dugotrajan. Do spasonosne pilule znanstvenici još dijele godine proučavanja i istraživanja. Đikić je poznat i kao osoba bez dlake na jeziku. Društveni angažman shvaća kao svoju dužnost neovisnog intelektualca. Gostujući u jednoj emisiji na HTV-u otvoreno je kritizirao odnos politike prema znanosti.

Jasenka Villbrandt – berlinska političarka hrvatskog podrijetla

Rođena je 1951. godine u

Zagrebu, a odrastala je u Križu, mjestu nedaleko Ivanić Grada. Uspješno je završila gimnaziju, i potom upisala studij farmacije u Zagrebu. Nakon dvije godine studija odlazi u Berlin, na privremeni rad. Zapošljava se u tvornici elektronskih uređaja. Na početku joj je bilo jako teško, ali zahvaljujući dobrom poznavanju njemačkog jezika i dvogodišnjem studiju farmacije, Jasenka Villbrandt premještena je u tvornički laboratorij. Potrebi radi kao prevodilac i socijalni radnik. Angažirala se i u sindikatu. Nakon tri godine boravka u Berlinu i rada u tvornici, Jasenka je s njemačkim kolegama osnovala prvi međunarodni vrtić u kojem su bile zaposlene odgojiteljice iz četiri različite zemlje i djeca tvorničkih radnika iz šest država. Jasenka je uz posao pohađala i školu za odgojiteljice, a kada je krajem sedamdesetih Njemačka priznala maturu položen u tadašnjoj Jugoslaviji, upisala je fakultet socijalne pedagogije. S kolegicama je 1985. godine otvorila i prvo savjetovalište za žene iz svoje bivše domovine, koja u Berlinu postoji i danas. U borbi za socijalnu pravdu svih radnika, Jasenka se istovremeno i politički angažirala, volonterskim radom u suradnji s gradskim udrugama i tada još mladom Strankom zelenih. Njihov aktivni član postala je tek 1994. godine, sada je zastupnica u gradu-pokrajini Berlinu i glasnogovornica tamošnjih Zelenih za socijalna pitanja. - Danas su Istra i Rovinj moja baza u Hrvatskoj, tamo provodim što je moguće više vremena, sa gra-

Jessy Lie

Monika Ivančan

www.tierschutzprojekt-kroatien.com

Dunja Rajter

Alexandra Bradi

Miroslav Nemec

danima razgovaram o političkoj budućnosti Hrvatske – rekla je Villbrandt. Jasenka Villbrandt udana je za Nijemca i nema djece. Kaže da nije nostalgijna. Uvijek je rado živjela u Berlinu i ne bi ga napustila, ali joj ponekad nedostaje hrvatska glazba i ljudi koji se drugačije vesele od onih u njemačkoj metropoli.

Josip Juratović – političar, zastupnik u Bundestagu

Juratović se rodio 1959. u Koprivnici. S petnaest godina dolazi s majkom u Njemačku, u gradić Gundelsheim pokraj Heilbronna. Već u mladoj dobi pokazuje talent za politiku. Nakon mature školuje se za automehaničara. Svoj prvi posao Juratović dobiva u Mannheimu gdje se uključuje u Socijalno-demokratsku stranku Njemačke (Sozialdemokratische Partei Deutschlands) - SPD. Kasnije dobiva posao kao lakirer u tvornici automobila

Audi. Posao je težak i štetan za zdravlje, Juratović ga radi punih sedam godina. Kasnije postaje kontrolor proizvođača te sve više prihvaća odgovorne položaje u poduzeću. Postaje povjerenik sindikata IG Metall, a od 2000. i član radničkog vijeća. 1998. uzima njemačko državljanstvo i biva izabran u općinsko vijeće u Gundelsheimu. 2005. godine kandidira se za Bundestag. Njegovo izborno obećanje je da će se boriti za prava “malog čovjeka”, tim stavom uspijeva osvojiti glasove. Od 2005. je zastupnik u Bundestagu gdje je njegovo mišljenje u „Komisiji za rad“ jako cijenjeno.

Mišel Matičević – glumac

Rođeni je Berlinčan hrvatskih korijena, u zadnjih je deset godina naredao pedesetak uloga. Žene ga smatraju neodoljivim, redatelj mu dodjeljuje uloge nasilnika i problematičnih osoba, a on sanja o komedijama i o ulogama smotanaca koje su proslavile Bena Stillera. Kad je 2008.

Ivanka Brekalo

Stipe Erceg

Alen Heblivčić

Jasenka Villbrandt

primao televizijsku nagradu Deutscher Fernsehpreis za najbolju mušku glavnu ulogu te godine, u filmu “Tamna strana” (“Die dunkle Seite”), dirnuo je mnoge u studiju i pred TV-ekranima. “Mama vidi! To je za tebe! Samo za tebe! Samo za tebe mama!” Stežući u ruci najugledniju televizijsku nagradu u Njemačkoj, Matičević je ove riječi uputio ponosnoj i do suza ganutoj majci koja je sjedila u publici. A mama Anka imala je i zašto biti ponosna. Kad je prije četrdesetak godina s mužem Ivanom iz Slavonije stigla u Njemačku, zajedno s brojnim drugim sličnim gastarbajterskim parovima, sanjala je da će u Njemačkoj ostati samo nekoliko godina, zaraditi novac za mali hotel na jadranskoj obali te se s obitelji vratiti u domovinu. Ispalo je drugačije. 1970. rodio se Mišel. Osm godina kasnije par se razveo, a Mišel je nastavio živjeti s majkom u Berlinu. Kako sam priča, u školi je bio problematičan, težak,

zatvoren i arogantan. Rastao je sa spoznajom da je samo još jedno od tzv. “jugo-djece” - kako su tada nazivali djetecu ondašnjih jugoslavenskih gastarbajtera. S Hrvatskom je ostao u vezi. Odlazi tamo “nedovoljno često”, ali rado bi provodio pola godine u Hrvatskoj, u kući na moru, a drugu polovicu u Njemačkoj.

Monika Ivančan – manekenka hrvatskih korijena

Monika je rođena u Stuttgartu. Najmlađa je od tri kćeri Matije i Marije Ivančan. Majka joj potječe iz Drvenika, a otac iz mjesta Repaš u blizini Koprivnice. Nakon trgovačke škole 1997. godine ulazi u manekenske vode, radi za magazine kao što su FHM, GQ i Maxim. Veliku popularnost u Njemačkoj duguje, prije svega, RTL-ovoj seriji „Bachelorette“, u kojoj je između 25 muškaraca birala onog najpoželjnijeg. Ima stalnu ulogu u njemačkoj sapunici “Zabranjena ljubav”, a radila je i kao

voditeljica serije “Manekenka i čudak”, gdje je manje privlačnim muškarcima savjetovala kako se odijevati te kako osvojiti djevojke. Budući da je rođena u Njemačkoj, Hrvatski joj ide nešto lošije, ali kad uhvati vremena marljivo radi na svom materinjem jeziku. Nedavno je prekinula 4-godišnju ljubavnu vezu s poznatim njemačkim komičarom Oliverom Pocherom. Može se pohvaliti i kraćom avanturom s hollywoodskom zvijezdom Georgeom Clooneyem. Nakon fizički “malenog” Olivera Pochera, kaže da bi pored sebe rado vidjela nešto većeg partnera, a u njenom srcu ima mjesta i za jednog Hrvata.

Ivanka Brekalo – glumica

Rođena je 1981. godine u Essenu. U ARD-ovoj televizijskoj seriji „Sturm der Liebe“ („Oluja ljubavi“) glumi lik Emme Strobl. Roditelji su joj porijeklom iz Bosne i Hercegovine, blizina Mostara. Danas Ivanka Breka-

lo s dečkom živi u blizini Münchena, vikendima često putuje u Essen, kada je kaže "preplavi čežnja za mami-nom sarmom, domaćim bi-jelim kruhom ili pak obič-nom pitom od krumpira". Ljetne praznike kao i uvijek provodi na "selu pored Mo-stara" ali svrati i do Makar-ske rivijere. Trenutno radi na manjim filmskim projek-tima, a na malim ekranima ponovno igra u seriji "Sturm der Liebe" – lik uvijek na-smijane, opuštene i vesele – Emme Strobl.

Davorka Tovilo

Rođena je u Splitu, 1978. godien. Sa dvanaest godi-na seli se s obitelji u jedno malo mjesto pokraj Fran-kfurta na Majni. Roditelji su joj strogi katolici, druže is-ključivo sa hrvatskim iselje-nicima. Davorka ide na vje-ronauk i dobra je učenica. Kasnije upisuje studij polito-logije, amerikanologije i ko-munikologije. Nitko ne zna zbog čega je popularna ali re-doviti čitatelji tračerskih li-stova svi znaju za nju. Oba-vezno odjevena u upadljive, golisave kreacije, ona jedno-stavno ne može proći nezapa-

www.kroatien.hr
www.k
Zeitlose mediterrane

Davorka Tovilo

ženo. Davorka se često pojav-ljuje u njemačkim novinama i na televiziji ali što ona zapra-vo radi nitko točno ne zna. Davorka Tovilo je jednostav-no prisutna na važnim premi-jerama i promocijama, a pre-ko njih i u medijima.

Stipe Erceg – glumac

Stipe Erceg je rođen 1974. u manjem mjestu pokraj Splita. Njegovi roditelji se odlučuju otići u Njemačku, u Tübingen kad mu je bilo

pet godina. Nakon matu-re Stipe odlazi s prijateljem u New York i ostaje u Ame-rici pola godine. Po povrat-ku u Njemačku upisuje pra-vo. Za vrijeme studija ipak se odlučuje za glumu. Sa 22. godine upisuje Europski in-stitut za kazališnu umjet-nost (Europäisches Theate-rinstitut) u Berlinu. "Ti nisi Nijemac. Pokušaj shvatiti od kuda dolazi tvoja kreativ-na energija. Pokušaj to po-novno oživjeti", rekao mu je

profesor Bličenko jednom prigodom, kojeg Stipe isti-če kao vrlo utjecajnu osobu u svom životu. Poslušao je savjet i počinje se ozbiljnije baviti studijem glume. Pro-bija se filmom "The Eduka-tors" i preko noći postaje sla-van. 2004. godine dodijeljen su mu dvije renomirane nje-mačke nagrade za glumu. Na filmskom festivalu Max Ophüls u Saarbrückenu pro-glašen je najboljim mladim glumcem za film "Yugotrip",

Josip Juratovic

Mišel Matičević

Mathias Bothor

a münchenski filmski festival ga nagrađuje nagradom za njemački film (Förderpreis Deutscher Film) za filmove "The Edukators" i "Ne traži me" (Such mich nicht). Od tada je tražen glumac, snima filmove za televiziju i kino. 2007. snima "Baader Meinhof Komplex", film o tero-rističkoj organizaciji koja je otimala ugledne Nijemce i sijala strah u zemlji. Bio no-miniran za Oscara kao naj-bolji strani film.

SUPERGLASS

nova

- N** = Nachhaltigkeit
- O** = Optimale SUPERGLASS Qualität
- V** = Verarbeiterfreundlich
- a** = Außergewöhnlich gute Öko- & Energiebilanz

SUPERGLASS DÄMMSTOFFE
Industriestraße 12 • D - 64297 Darmstadt
Tel. 0 61 51 - 15 36 8-0 • Fax 0 61 51 - 15 36 8-99
service@superglass.de • www.superglass.de

SUPERGLASS
SUPERGLASS DÄMMSTOFFE

Bessere Wege gehen!

Konoba

Meer & mehr

Dalmatinische Gastfreundschaft und Küche
Frische Meeresfische
Grilltische
Peka
Heißer Stein
Tatarenhut

Restaurant Konoba & Hotel Bürgerhof
 Kronauerstr. 3 • 68753 Waghäusel
 Telefon (07254) 60900 • Fax 75311
 Email: info@konoba.info

www.konoba.info

POLITIČKI SUSTAV U HRVATSKOJ UNATOČ "ŠETAČKIM PROSVJEDIMA", KOJI SE NE MOGU USPOREĐIVATI S ONIMA U EUROPI, NIJE UGROŽEN

Prosvjedi ne mogu riješiti krizu

Tko iz inozemstva prati politička zbivanja u Hrvatskoj u posljednjih nekoliko tjedana može mu se dogoditi da postane pesimist glede budućnosti hrvatske demokracije pa čak i države. U gradovima demonstriraju razni protivnici Vlade i uopće političke klase, nezaposlenost i zaduženost države i gospodarstva nesrazmjerno brzo rastu, povećava se odbojnost protiv ulaska Hrvatske u Europsku Uniju, malo tko od odgovornih u Vladi i oporbi nudi prihvatljiva rješenja kako svladati političku i ekonomsku krizu. Na prvi pogled izgleda kao da se Republika Hrvatska nalazi na rubu svoje egzistencije. Desnica i ljevica natječu se u što je moguće crnijim bojama pri opisivanju sadašnjeg stanja nacije. Predsjednik Republike Ivo Josipović i gotovo sve oporbene stranke tvrde da je politički sustav u Hrvatskoj ugrožen. Mi smo mišljenja da naveliku pretjeruju. Evo zašto.

Gojko Borić

ječne poruke. Pogledajmo samo na neke parole koje nose i izvikuju prosvjednici: „Ostavka, ostavka, ostavka“, „Jadranko znaj, svemu je kraj“, „HDZ u marice, uhitite mafiju“, „Volimo Hrvatsku – Ne u EU“, „Nacionalizacija bana-ka“, „Kapitalizam – ne, hvala“, „HDZ, lopovi“, „popovi, lopovi“. Poruke su usmjerene i protiv Socijaldemokratske partije, ali samo manji broj „da se Vlasi ne dosjete“ jer većina parola kao da se slaže s javnim i još više potajnim željama nasljednice SKH. Više je nego znakovito da nitko ne napada predsjednika Josipovića iako i on spada u sam vrh

političke klase. Verbalno izražavanje prosvjednika mješavina je radikalnih ljevičarskih i desničarskih parola, bez i jedne poruke o tome što bi trebalo popraviti u društvu i državi. Slične parole i povike možemo vidjeti i čuti i u ostalim hrvatskim gradovima, ali s mnogo manje sudionika u prosvjedima. Najvažniji je zahtjev da koalicijska vlada Jadranke Kosor mora dati ostavku i što prije raspisati izbore. A što bi se trebalo dogoditi nakon toga, to ne možemo pročitati na transparentima prosvjednika. Mi do bro znamo protiv čega su, ali malo ili gotovo ništa ne znamo za što su prosvjednici. U tome se oni razlikuju od sličnih protesta u zapadnim zemljama, i u tome je njihova opasnost za društvo i državu,

no o tome kasnije. U biti oni su nastavak upornih traženja oporbenih socijaldemokrata i njihovih saveznika u Hrvatskom Saboru koji stalno traže od Vlade da dađe ostavku, a da pri tome nisu spremni iznijeti ni slova o tome što bi oni poduzeli ako pobijede na idućim izborima. Ili točnije rečeno, ono što govore vrlo je općenito, dakle nekonkretno, tipično političarsko prema staroj jugoslavenskoj tradiciji, trebalo bi učiniti ovo ili poduzeti ono, sve manje više polemički i nejasno. Stvar mnogo puta viđena, ali isto tako neučinkovita.

Hrvatska se stvarno nalazi u dubokoj moralnoj, gospodarskoj i političkoj krizi. Nezaposlenost se opasno približila granici od 20 posto, (uostalom toliko je nezaposlenih i u Španjolskoj); država i gospodarstvo su se zadužili u inozemstvu s oko 43 milijarde eura, (Grčka je po glavi stanovnika zaduženija); izvoz je pao na niske grane, uvoz ga naveliko nadmašuje, (ništa drukčije nije u Irskoj i Portugalu) itd. Međutim, nitko nema univerzalni recept kako bi u što kraćem roku omogućilo temeljito ozdravljenje hrvatskoga gospodarstva, jer uzroci krizi sežu u daleku prošlost, čak u onu jugoslavensku. U međuvremenu je bio rat u Hrvatskoj sa svojim silnim materijalnim gubicima, dogodila se djelomično kriminalna privatizacija, izgubljena su tržišta u susjednim državama i Trecem svijetu i izostala je pomoć iz zapadnoga svijeta, kakvu su dobile europske države preko Marshallova plana poslao je Drugog svjetskoga rata. Sigurno bi se našlo dovoljno dokaza i argumenata kako je Hrvatska mogla proći bolje nego što je prošla u posljednja dva desetljeća da je vodila razumniju ekonomsku politiku, sličnu, primjerice, onoj u Sloveniji, ali to se nije dogodilo, nju nisu provodili ni oni koji danas najviše kritiziraju politiku vladajuće koalicije pod

vodstvom Jadranke Kosor.

Kad predsjednik Josipović i neki drugi tvrde da politički sustav u Hrvatskoj ne funkcionira, onda se varaju. Vlada radi punom parom i, što je još važnije, vrlo elastično reagira na razne socijalne nemire. Njezina borba protiv korupcije valjda je glede svoje uspješnosti jedinstvena u Europi. Nitko u Hrvatskoj nije nedodirljiv, što je rijetkost možda u svijetu. Mogli bi se šaljivo reći da je trećina ministara u Remetincu, a bivši premijer Ivo Sanader uživa blagodat austrijskog istražnog pritvora. Kad se takovo nešto dogodilo u Europi? Nikad u ovom i 20. stoljeću. Antikorupcijski organi danomice pritvaraju visoke dužnosnike raznih vladinih institucija. U Hrvatskoj je običaj osumnjičene smatrati krivima, a to se ne bi smjelo dogoditi. Svi pritvoreni moraju se smatrati ne dužnima do konačnih presuda. Pa i one ne moraju u svim slučajevima biti pravedne. Pravosuđe u Hrvatskoj u svakom slučaju funkcionira.

Sukobi nastaju u odnosima Predsjednika Republike i Vlade. Hrvatski Ustav je glede funkcioniranja dvaju dijelova izvršne vlasti, predsjedničke i premijerske, vrlo neprecizan. Dok je premijer(a)ku moguće oboriti većinom glasova u Hrvatskom Saboru ili na izborima, državnog glavaru nitko ne može skinuti s vlasti, osim ako ne počinu grube kriminalne radnje, ali to je dugotrajan i mučan proces. Predsjednik Republike je sukreator vanjske, obrambene i sigurnosne politike, što konkretno znači da odluke na tim područjima donosi u suglasju s Vladom. Dosad je bilo trvenja između Predsjednika i Premijerke, ali su se na kraju krajeva uvijek nalazili negdje na sredini. Dakle, koliko god je njihov odnos opterećen nekim nesuglasicama, izvršna vlast, kako tako, funkcionira. Kad bi u Hrvatskoj postojala politička volja i kad bi se u Saboru našla dvotrećin-

ska većina trebalo bi promijeniti poziciju državnog glavaru, prema uzoru na položaj šefa države u Njemačkoj, Austriji i Italiji, gdje su predsjednici republika samo reprezentanti svoje zemlje i ne upliću se u dnevnu politiku. Hrvatska je, doduše, parlamentarna demokracija, ali s elementima polupredsjedničkoga sustava, što je štetno. No ni vladine, a niti oporbene stranke nisu u stanju promijeniti Ustav glede što učinkovitijeg oblikovanja izvršne vlasti jer se boje da bi izgubile jednu ili obje pozicije u državi. Dvovlašće u egzikutivi može donekle dobro funkcionirati samo ako se na obje dužnosti nalaze pripadnici iste stranke.

Hrvatski Sabor djeluje ne baš najbolje, ali ipak posluje, donosi i nadgleda zakone, u njemu se vode, često vrlo neukusne, diskusije, no, ukupno uzevši, zakonodavna vlast funkcionira. Svakako bi bilo poželjno da se u Saboru oporbene i vladine zastupnice pristojnije ponašaju, ali ipak, budimo malo optimistični, moglo bi biti i gore, nije bilo tučnjava kao u talijanskom parlamentu, a niti nasilnih prekidaj sjednica kao u Ukrajini. Ipak Pravilnik rada Hrvatskoga Sabora prilično je „elastičan“, naime predsjednik Sabora trebao bi energičnije postupiti s onim zastupnicima koji kleveće svoje protivnike, nazivajući ih „kriminalcima“ i „zločincima“. Za takove uvrijede ide se u demokratskim državama u zatvor ili u najmanju ruku plaćaju masne novčane kazne. Sloboda riječi u parlamentu ne može biti neograničena, jer i za zastupnike važe zakoni kao i za ostale građane. U Njemačkoj je tadašnji opozicionar i kasniji šef diplomacije Joschka Fischer samo zbog toga što je predsjednik Bundestaga nazvao Arschloch bio isključen s nekoliko sjednica parlamenta. U Hrvatskom Saboru socijaldemokratski zastupnik Željko Jovanović naziva HDZ „zločinačkom organizacijom“, i to

nekoliko puta uzastupce, i ništa mu se ne događa.

U Hrvatskoj se, premda sa zakašnjenjem, iznose prijedlozi o promjeni Izbornoga zakona koji je odavno nepravedan jer diskriminira Hrvate u korist pripadnika nacionalnih manjina. Za zastupnika Roma bilo je na posljednjim izborima potrebno oko 340 glasova, za pojedinoga sabornika hrvatskoga naroda više od 35.000. Nedavno je to kritizirao i predsjednik Josipović. Nakon toga trebalo bi drastično smanjiti broj županija i općina i time naveliko skresati napuhanu državnu administraciju. Nažalost, ni vlada, a ni oporba ne usudjuju se dati odgovarajuće prijedloge, a da o njihovom realiziranju i ne govorimo.

Nitko ne smije hrvatskim građanima osporavati pravo na prosvjede i demonstracije. No očito to zakonski nije točno određeno jer se prosvjednici „šetaju“ po ulicama i trgovima te dolaze pred privatne stanove političara, a da to predhodno nije bilo usklađeno s policijom, kao što je uobičajeno u demokratskim srednjim državama. Bilo je to veliko narušavanje privatne sfere pojedinih političara i njihovih obitelji kao i onemogućavanje prometa, jedno i dru-

go barem novčano kažnjivo, što se nije dogodilo. Isto vrijedi i za pokušaje prosvjednika da se dokopaju Trga sv. Marka na kojemu su smješteni Sabor i Vlada. U svim civiliziranim zemljama postoje „parlamentarne milje“, to jest prostori na kojima se ne smiju održavati demonstracije kako bi najviši predstavnici narodne volje mogli neometano raditi bez vanjskih pritisaka. Prema parolama i uzvicima prosvjednika vidimo da se protivne učlanjenju Hrvatske u Europsku Uniju i da su protiv kapitalizma. Rekli bismo: o.k., ali što bi Hrvatska trebala dobiti namjesto toga? Prema nekima proglasiti „neutralnost“, dakle izaći iz NATO-a, ili ostati po strani svjetske globalizacije, nečega što je neizbježno? Ugledati se u Norvešku i Švicarsku? Mnogi ne znaju da se Hrvatska uopće ne može usporediti s gospodarskom nadmoći tih dviju država, koje su, nota bene, prihvatile gotovo sve propise EU-a, a Norveška je, osim toga, i članica NATO-a. Austrija je neutralna od davnina, ali njezina vojska ipak sudjeluje u mnogim mirovnim akcijama Ujedinjenih Naroda. Švicarska je iznimka u svemu i usporedba s njom je potpuno neutemeljena.

Ako ne bismo imali kapi-

talizam koji nije svuda isti, jer imamo pravedniji švedski i njemački model socijalne tržišne privrede u kojima postoji ravnoteža između privređivanja i socijalne pravde, dakle koji bi bio prihvatljiv i za Hrvatsku što se nalazi u nekoj vrsti kasnog socijalizma i ranog kapitalizma, kakav bi onda trebao izgledati hrvatski gospodarski poredak? Povratak na jugoslavenski „samoupravni socijalizam“ odveo bi našu domovinu, ako bi uopće bio moguć, u još gore prilike nego što vladaju na Kubi ili Sjevernoj Koreji, jer u Europi takvoga modela više nema. Jasno je da strah od ulaska u EU treba uzeti ozbiljno jer se uglavnom zasniva na slaboj informiranosti o funkcioniranju Unije, kao i tvrdnjama nekih kako će nam stranci, čim uđemo u EU, pokupovati sve vrijedno što je preostalo od sadašnjega otuđenja vrijedne hrvatske imovine kao što su banke, osiguravajuća društva, mediji i mnogo toga još. Još veći se strah pojavljuje u svezi navodnih mogućnosti da će Talijani, Slovenci i Mađari naseliti naša pogranična područja i tijekom vremena pripojiti ih svojim zemljama. Slične strahove ima-

li su i Poljaci koji su mislili da će Nijemci pokupovati svoja bivša imanja i zgrade u negdašnjim Ostgebieten, istočnim područjima, djelomično ispražnjenim, ali to se nije dogodilo. Jedan je uvaženi profesor rekao u intervjuu Vijencu da će, čim Hrvatska uđe u Europsku Uniju, biti okončana njezina povijest ili, jednostavnije rečeno, da će prestati postojati kao samosvojna nacija! Vjerojatno misle da će nas „preplaviti“ došljaci iz bližeg i daljnog susjedstva tako da će od Hrvatske ostati samo ime. Bilo bi nam drago ako bi pošli na zagrebački Mirogoj pa vidjeli koliko ima stranih imena, njemačkih, austrijskih, mađarskih, čeških, srpskih, muslimanskih itd., čiji su potomci u 19. stoljeću gotovo odreda postali Hrvati. Mnogi se boje naglog iseljavanja Hrvata u bogatije inozemstvo čim Hrvatska uđe u EU, ali Poljaci su pokazali da je taj egzodus bio velik, da bi samo nekoliko godina kasnije kretanje išlo u suprotnom smjeru, u povratak u staru domovinu. Strah od otuđenja Hrvatske kao nacije i gospodarske zajednice odražava se na oblikovanje javnog mnijenja koje glede učlanjenja u Uniju varira od 48 do 52 posto u njezinu korist, a taj bi se postotak mogao pogoršati ako bi nas Bruxelles dalje gnjavio sve većim i gorim uvjetovanjima. Slično bi se moglo dogoditi ako Tribunal u Haagu osudi trojicu hrvatskih generala, što je Vladino glasilovno Vjesnik već nagovijestio. Mi smo mišljenja da su sva ova „proročanstva“ naveliko pretjerana jer da su ostvariva već bi neke članice Unije tražile svoj ispis iz ove zajednice država, odnosno malo koja bi se zemlja htjela kandidirati, a takvih nema jer čak i Turska, premda zapravo nije europska država, želi kad-tad postati članicom Europske Unije. U hrvatskom su gospodarstvu stvarno počinje-

ne brojne krupne pogreške, ali danas tražiti „nacionaliziranje“ bana-ka značilo bi prekidanje odnosa sa svjetskim bankarstvom i povratak Hrvatske u ekonomsku izolaciju. Hrvatska bi svakako trebala osnovati svoju vlastitu veliku nacionalnu banku, u tome je nitko ne može spriječiti, pa se pitamo zašto to ne učini? I važne nacionalne resurse, kao vodu, otoke, velika poljoprivredna zemljišta i nekoliko važnijih tvrtki treba zadržati u hrvatskim rukama. Hrvate u tome nitko ne može zaustaviti. Zašto to ne učine? Tko se tome protivi? Primjeru kako su to radili drugi u Europskoj Uniji ima dosta. Nažalost hrvatska informiranost o uspjesima takve vrste u Sloveniji, Slovačkoj, Češkoj i baltičkim državama vrlo je malena, zapravo ne postoji. Tko zaustavlja te informacije?

Prosvjednicima na ulicama i trgovima Zagreba i ostalih hrvatskih gradova mogli bismo preporučiti da se ne zavaravaju iluzijama kako je demokracija moguća bez političkih stranaka, kako Hrvatska može opstati bez učlanjenja u Europsku Uniju, kako je privređivanje moguće bez modela socijalnog tržišnog gospodarstva glasovitog njemačkog ministra ekonomije Ludwiga Erharda i kako bi se brzom ostavkom vlade premijerke Kosor i raspisivanjem parlamentarnih izbora sve preko noći okrenulo na bolje. Opću hrvatsku moralnu, društvenu i gospodarsku krizu moguće je samo postupno rješavati, i to godinama, promjenom mentaliteta cijelog naroda, administrativnim preuređenjem države, borbom protiv korupcije i nepotizma, pretvaranjem političkih stranaka u rasadnika dobrih ideja s njihovim ostvarenjima samo putem parlamentarne demokracije itd. Za nekaku hrvatsku demokraciju bilo bi pogubno ako bi se društveni problemi „rješavali na ulicama“. To bi dovelo do anarhije kojoj se, nadamo se, protive i prosvjednici.

Održana duhovna obnova u Bad Sodenu i Kelkheimu

U Bad Sodenu i Kelkheimu je održana trodnevna duhovna obnova koju je predvodio poznati karizmatik fra. Zvezdan Linić. Krcate crkve najbolje su oslikavale zanimanje za duhovnu obnovu koju je organizirala HKM Maintaunus-Hochtaunus pod vodstvom fra Marinka Vukmana. Fra Zvezdan je molio i polagao ruke na vjernike koji su svjedočili živu vjeru i nazočnost Duha svetoga. Svojim molitvama poznati franjevac dotaknuo je dušu

mnogih vjernika, a njegova zanimljiva propovijed za mnoge je putokaz koji trebaju slijediti ukoliko žele biti Božji ljudi. Vjernici su se zajedničkim molitvama utjecali Isusu za pomoć u svakodnevnom životu. Fra Linić i vjernici zahvalili su na dobroj organizaciji Duhovne obnove neumornom voditelju misije fra Marinku Vukmanu i časnoj sestri Magdaleni Višić, koja je prekrasno sa misijskim zborom uz duhovne pjesme pratila trodnevnu obnovu. (zp)

Atraktivna kuća za odmor s velikim apartmanima kompletno namještena u Dalmaciji/ Zadar!

Region Dalmatien/Zadar

An Kroatiens Küste: Attraktives Ferienhaus mit großzügigen Apartments und komplettem Inventar!

EUR 520.000,00 + Provision (Makler)

Tel.: +49 (0)30 7056786
chbildstein@googlemail.com
www.bildstein-immobilien.de

Holger Bildstein

PRODAJEM ZEMLJIŠTE I NEDOVRŠENU KUĆU

(17m x 8m)

površine 1500 m²
na lokaciji u Pirovcu, kod Šibenika.
Papiri uredni, vlasništvo 1/1.
Udaljenost od mora: 800 m.
Sve daljnje informacije
na broj: 0041 - 614615341

Speckspezialitäten

Ivica Simic
Trimmelkam 116 · A-5120 St. Pantaleon
Mobil +43 664 33 81 584
Mail werkscasino@aon.at
Web www.simic-speck.at

Počinje glasovanje za Zlatni cvit 2011.

Početkom travnja počinje glasovanje za Zlatni cvit 2011. Prošle godine čitatelji Slobodne Dalmacije su za pobjednika u kategoriji web stranice godine izabrali portal www.croatia.ch. I ove godine projekt Zlatni cvit ovaj portal će pratiti od samog početka do proglašenja rezultata na završnoj svečanosti, koja će, uz prigodni program i dodjelu nagrada laureatima - u ukupno pet kategorija izbora - prema glasovima čitatelja europskog izdanja Slobodne Dalmacije i posjetitelja službene web stranice www.zlatnicvit.com, biti održana 28. svibnja 2011. s početkom od 19.30 sati u Midas Limes Forumu (Schulstrasse 7, 63538

Grosskrotzenburg kod Frankfurta. Prijedloge za nominacije možete slati do 16. travnja putem kupona iz europskog izdanja Slobodne Dalmacije, koje možete kupiti na raznim kioscima u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj, ili putem e-maila na adresu info@zlatnicvit.com. I ove godine bira se HKM godine, web stranica godine, sportski klub godine, restaurant godine i poduzetnik godine. Sudionici glasovanja, dakako, imaju priliku osvojiti vrijedne sponzorske nagrade. Akciju „Zlatni cvit“, od 2010. godine, organizira agencija mediazzz, pod vodstvom inicijatora projekta Edija Zelića. (matis.hr)

RIJEŠEN PROBLEM DOPUNSKE NASTAVE NA PODRUČJU NJEMAČKE POKRAJINE HESSEN

Puno nam je pomogao konzul Sabljak

Na području njemačke pokrajine Hessen se gotovo 500 djece putem 1.500 podijeljivih anketnih listića izjasnilo da od 2012. godine žele poći na dopunsku nastavu na hrvatskom jeziku. „Najbolji odziv je bio u župama Hochtaunus i Giessen, no nadamo se da će se i ostale župe u Hessenu još jače angažirati kako bi se broj nastavnih središta povećao u skoroj budućnosti“ kazao je Pavić, glavni tajnik HSKNj-a. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa (MZOS) je u manje od mjesec dana od dostave potpisanih anketnih listića reagiralo na pokrenutu akciju poslavši na pregovore u Wiesbaden visokorangiranu delegaciju predvođenu državnim tajnikom, Stipom Mamićem. Rezultat tih pregovora je prijenos nastave sa Kultusministerium

na MZOŠ od iduće školske godine. Nastavnici integrirane nastave ostaju i u buduću na svom poslu kojeg rade već godinama, samo će od 2012. godine dobivati stručnu potporu iz Zagreba i tri nova učitelja.

Brojka učitelja će se, postepeno povećavati. Ukoliko bi se roditelji odlučili na financijsku participaciju, moguće je kratkoročno povećati broj učitelja kako bi se na području Hessena ponovno u cijelosti uspostavila hrvatska nastava. Naime, u Hessenu je pokrajinska Vlada bila donijela odluku da se kao štedna mjera, i način brže i bolje integracije stranaca u njemačko društvo dugoročno ukinu financiranje dopunske nastave, te se ta sredstva preusmjere u učenje njemačkog jezika za useljenike. Nažalost pokra-

jina Hessen nije obavijestila o tom činu generalni konzulat u Frankfurtu, dok je pokrajinska Vlada Bavorske to učinila. Odlaskom nastavnika hrvatskog jezika, koji su namještenici pokrajine Hessen, upravnjena mjesta se više nisu popunjavala. Već nekoliko godina roditelji su u pojedinačnoj akciji tražili ponovnu postavu hrvatske nastave kod raznih državnih tijela. Dok se Monika Adžamić, predsjed-

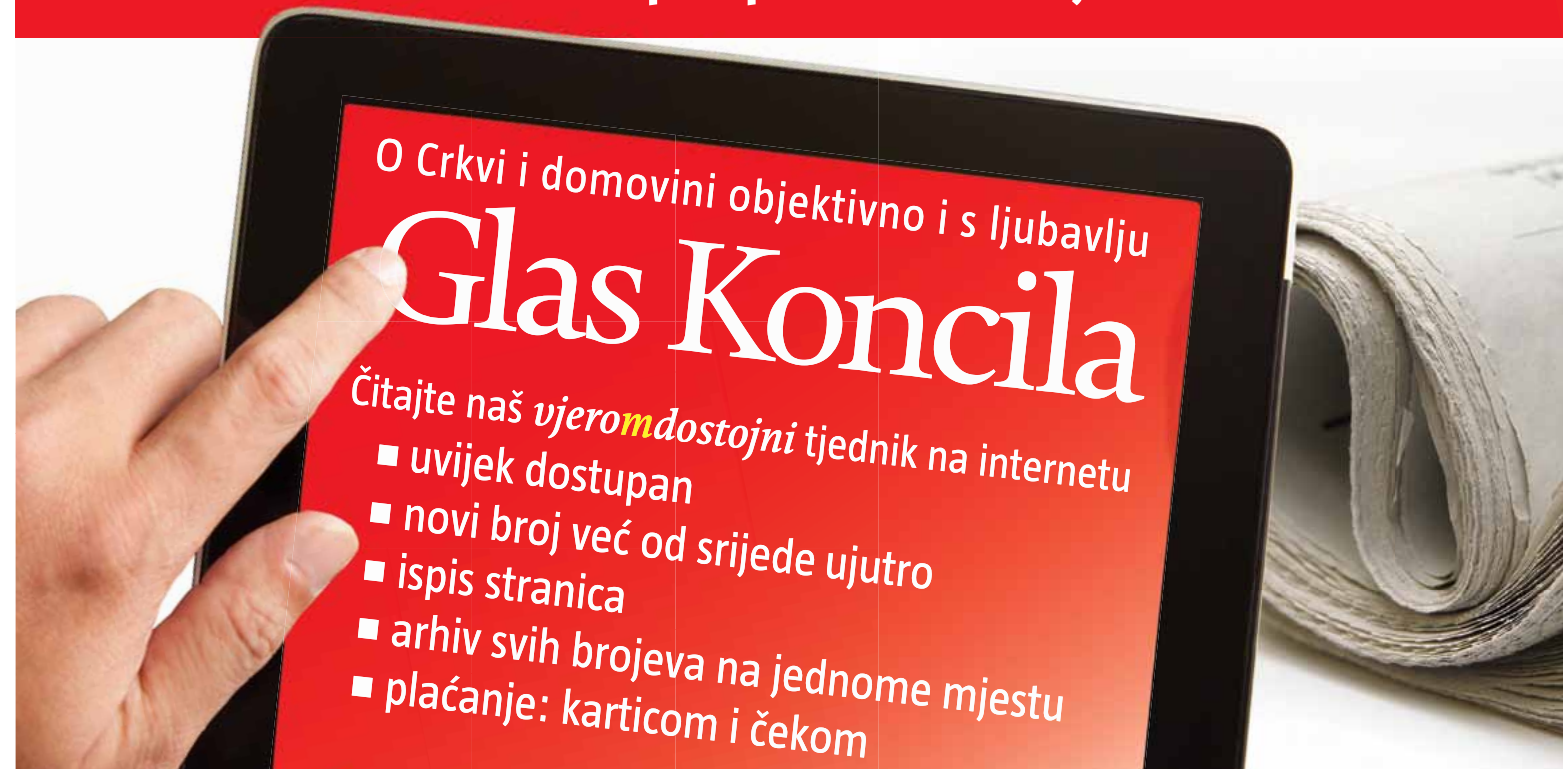
nica udruge CroMaD (Croatia majke i djeca) obraćala nadležnoj školskoj upravi Hessena, mladi učitelj Oliver Zeko iz Darmstadta je zasebno to tematizirao u MZOŠ u Zagrebu. No nedostajao je krajnji rezultat jer Zagreb nije imao konkretnu predložbu o situaciji na terenu koja je do sada bila u nadležnosti „Kultusministerium Hessen“. U listopadu 2010. godine je roditeljska udruga CroMaD iz

Bergen Enkheim organizirala okrugli stol glede dopunske nastave gdje su uz predstavnike HKM-ova i raznih kulturnih zajednica iz regije bili nazočni i predstavnici konzulata, konzul Damir Sabljak i konzulica Sonja Lovrek Velkov koji su po službenoj dužnosti o ovom izvještavali MVPEI u Zagrebu. Nadalje nazočni su bili Mario Sušak ispred Hrvatskog gospodarskog saveza te predstavnik Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke, krovne udruge koja se zalaže za interese 400.000 Hrvata u Njemačkoj, Petar Čosić.

„Zahvaljujemo konzulu Sabljaku koji je prepoznao važnost ove teme za očuvanje hrvatskog identiteta u iseljstvu, te nam pri realizaciji projekta svesrdno pomogao.“ istakao je Petar Čosić, voditelj projekta za Hessen. (hsknj)

Rezultat tih pregovora je prijenos nastave sa Kultusministerium na MZOŠ od iduće školske godine. Nastavnici integrirane nastave ostaju i u buduću na svom poslu kojeg rade već godinama, samo će od 2012. godine dobivati stručnu potporu iz Zagreba i tri nova učitelja.

Podržite katolički tisak i pretplatite se na tjednik Glas Koncila

Više na: www.glas-koncila.hr

**Godišnja pretplata
samo 41 EUR**

IVAN PAVAO II. BIT ĆE PROGLAŠEN BLAŽENIM

Papa koji je Hrvatima podario blaženika, bit će proglašen blaženim

Domagoj Pejić

U ljudskoj se povijesti nije dogodio slučaj da je umiranje jednog čovjeka privuklo toliku pozornost kao što je to bilo u posljednjim danima Ivana Pavla II. Cijeli svijet se ujedinio u iskrenom suosjećanju i zajedničkom pogledu prema prozoru papine sobe. Deseći tisuća ljudi u taj su prozor gledali iz blizine, sklopljenih ruku ili prebirući zmca krunice, sa strepnjom očekujući gašenje svjetla u sobi u kojoj je ležao Karol Wojtyła. A on je to znao. Čuo je njihovo skandiranje. I odgovorio im: „Tra-

žio sam vas. Sada ste vi došli k meni. Hvala vam!”

U subotu, 2. travnja 2005. godine, na Trgu sv. Petra u Vatikanu, u 21 sat počela je molitva krunice koju je predmolio nadbiskup Angelo Comastri, Papin vikar za Vatikan. Smrt ljubljenoga pape, koja je nastupila u 21,37, nazočnima je objavio papin vikar za grad Rim kardinal Camillo Ruini. „Znamo da nas ovaj veliki otac nije napustio. Povjeravamo se njegovu zagovoru da dragocjenu baštinu vjere i ljubavi koje nam je ostavio očuvamo cjelovitom i živom“, kazao je kardinal Ruini.

Nastala je tišina. I potom se prolomio pljesak! Taj pljesak podsjetio je na onu listopadsku večer 1978. godine, kada je krakovski nadbiskup Karol Wojtyła izabran za Petrovog nasljednika. Taj izbor ruski disident Aleksandar Solženjicin prokomentirao je riječima: „Ovaj je Papa dar Božji!”.

Teško djetinjstvo i mladost

Sredinom travnja 1929. godine devetogodišnji Karol Wojtyła vraćao se iz škole. Nakon što je pozdravio susjedu Sofiju ona mu je kratko kazala: „Tvoja je majka umrla!” Dvije godine nakon toga događaja mali Karol je osjetio još jedan težak udarac; zaražen šarlahom umro je njegov stariji brat Edmund. A kada je život počeo disati punim plućima, kada je imao tek 21 godinu, umro mu je otac Karol, vojni časnik. Upravo je otac bio najzaslužniji što se mladi Karol jednog dana odlučio za svećenički poziv. „Često sam ga noću znao zateći u molitvi na koljenima, onako kako sam ga viđao u našoj župnoj crkvi. Nikada nismo razgovarali o svećeničkom zvanju, ali taj primjer mogao je bio je neka vrsta kućnoga sjemeništa“, prisjećao se kasnije papa Wojtyła. U teškim danima Drugog svjetskog rata

Karol Wojtyła je, da bi izbjegao deportaciju u Njemačku, počeo raditi u kamenolomu Zakrowek koji je bio povezan s kemijskom tvornicom Solway u Krakovu. U tome vremenu stavio se pod zaštitu Blažene Djevice Marije što je javno pokazao i svojim geslom „Totus Tuus“ – Sav Tvoj!

Od Krakova do Rima

Kao bogoslov, Karol Wojtyła živio je uz velikana Crkve u Poljskoj, krakovskog nadbiskupa Adama Stefana Sapiehu. Po rukama nadbiskupa Sapiehe mladi Wojtyła zaređen je za svećenika, 1. studenog 1946. godine, u rano jutro svetkovine Svih svetih. Svoju prvu misu slavio je sutra dan, na Dušni dan, u kripti Svetog Leonarda u katedrali na krakovskom brežuljku Wawelu. Okružen grobovima poljskih kraljeva želio je izraziti posebnu duhovnu povezanost sa svim velikanima koji počivaju u podnožju drevne katedrale. Vrativši se u Poljsku nakon studija u Rimu dočekao ga je dekret o kapelanskom mjestu u župi Niegowić. Godina dana prolazi i kapelan Wojtyła dobiva premještanje u župu Sv. Florijana u Krakovu. Tu se ponajviše zbližava s mladima s kojima često odlazi na izlete u planine. Na jednoj takvoj ekskurziji na

Mazurskim jezerima prekida odmor jer dobiva hitan poziv da se javi primasu Wyszyńskom. Kardinal mu priopćava ga je Sveti Otac imenovao pomoćnim krakovskim biskupom.

Novi biskup, zaređen sa samo 38 godina, bio je čovjek jasne vizije, pošten i izuzetno uporan u svemu što je činio. Jasnim je glasom propovijedao Evanđelje, braneci ljudska i vjerska prava i slobode svake osobe. Njegova upornost najviše se pokazala u slučaju gradnje crkve u Nowoj Huti. Naselje Nowa Huta ili „Nova Čeličana“ počelo se graditi 1949. godine tijekom industrijalizacije zemlje. U njemu je bilo predviđeno mjesto za tvornicu željeza, ali ne i za crkvu. Trebao je to biti grad za novog čovjeka u Nowoj Huti, grad radničke klase, grad bez Boga, suprotnost katoličkom Krakovu s brojnim crkvama. Nakon dugotrajne borbe s komunističkim vlastima, sada već u ulozi krakovskog nadbiskupa, mons. Wojtyła je izvojevao pobjedu. Redovito je posjećivao gradilište na kojem je slavio mise polnočke, ne vodeći računa o niskim temperaturama. Crkva je posvećena u svibnju 1977. godine.

U siječnju 1978. godine poljske tajne službe sastavile su dokument u kojem se nala-

U NEDJELJU, 1. SVIBNJA

Ivan Pavao II. bit će proglašen blaženim u nedjelju, 1. svibnja kada Crkva slavi blagdan Božanskoga milosrđa. Taj je blagdan ustanovio sam Ivan Pavao II. koji je i umro u predvečerje toga blagdana.

že hitno zaustavljanje nadbiskupa Wojtyły. Prije polaska na konklave čak mu je oduzeta diplomatska putovnica i izdana turistička. Ispraćen je prijetećim riječima: „Samo idite! Obračunat ćemo se kad se vratite!” U Rim je otputovao s malim kovčegom u kojemu je bio pribor za osobnu higijenu, Biblija i kardinalska odora. Nije se vratio. „Zadržan“ je u Vatikanu. Čovjek snuje, Bog određuje.

„Dragi hrvatski puče“

Ivan Pavao II. bio je prvi papa koji je služio misu na hrvatskom jeziku, kada je 30. travnja 1979. godine u sklopu Branimirove godine primio prvo veliko hrvatsko hodočašće. Tijekom svoga pontifikata često se susretao s Hrvatima kojima je davao pravo na samostalnost i državotvornost. Pogotovo se zauzimao za Hrvatsku i BiH tijekom rata, kada su ostali uglavnom šutjeli. Tijekom svog prvog pohoda Hrvatskoj, u rujnu 1994. godine, predstavio se kao „gorluki hodočasnik evanđelja“.

Pozvao je na molitvu za mir i promicanje kulture mira. Kako je rekao, ta kultura ne odbacuje zdravi patriotizam, ali ga drži daleko od nacionalističkih pretjerivanja i isključivosti. Dan kasnije, slaveći misu na zagrebačkom hipodromu, pozvao je Crkvu u Hrvatskoj da postane promicateljica međusobnog oprostjenja i pomirenja.

Drugo hodočašće održano je početkom listopada 1998. godine. Tijekom toga hodočašća Crkvi u Hrvata darovao je novoga blaženika, kardinala Alojzija Stepinca. Nazvao ga je kompasom hrvatskom narodu zbog njegove vjere u Boga, poštivanja čovjeka, ljubavi prema svima sve do praštanja te zbog jedinstva s Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik. „Dobro je znao da se ne može popuštati kad je u pitanju istina, jer istina nije roba kojom se može trgovati. Zbog toga mu je bilo draže prihvatiti patnju, negoli izdati svoju savjest i iznevjeriti obećanje dano Kristu i Crkvi“, kazao je Ivan Pavao II. Treći Pa-

Drugo hodočašće Ivana Pavla II. održano je početkom listopada 1998. godine. Tijekom toga hodočašća Crkvi u Hrvata darovao je novoga blaženika, kardinala Alojzija Stepinca. Nazvao ga je kompasom hrvatskom narodu zbog njegove vjere u Boga, poštivanja čovjeka, ljubavi prema svima sve do praštanja te zbog jedinstva s Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik.

pin posjet Hrvatskoj zbio se u lipnju 2003. Značaj toga pohoda pokazuje i činjenica da je to bilo jubilaro, stoto putovanje Ivana Pavla II. izvan Italije. Premda vidno onemoćao, u pet dana posjetio je Đakovo, Osijek, Dubrovnik, Rijeku i Zadar. Posebno dirljiv bio je njegov govor prije blagoslova na zadarskom forumu. „Hvala ti, ljubljani puče hrvatski, koji si me dočekivao raširene ruke i srca otvorena po ulicama Dalmacije, Slavonije, Kvarnera. Sjećam se tvojih patnji uzrokovanih ratom, što su još uvijek vidljive na tvom licu i što se održavaju na tvome životu i blizu sam svima koji podnose tragične posljedice rata. Poznata mi je međutim tvoja snaga, tvoja hrabrost i tvoje ufanje i siguran sam da će ti ustrajno zalaganje omogućiti da i ti jednom ugledaš bo-

lje dane. Hvala i tebi mladeži Hrvatske! Mladeži hrvatska, neka te Bog blagoslovi, zemljo Hrvatska, Bog te blagoslovi!”

„Ne bojte se!”

Toga petka, 8. travnja 2005. godine, Ivan Pavao II. je na sebi svojstven, veličanstven način, ponovno ujedinio sve one koje je okupljao tijekom 26 i pol godina svoga pontifikata. Ivan Pavao II. želio je jednostavan pogreb no nitko nije mogao naslutiti koje će to razmjere poprimiti. About 300,000 worshippers and more than 100 world leaders flooded into Rome's most famous square for the largest funeral in the history of the Roman Catholic Church. Pročjenjuje se da se na njegovu pokopu okupilo više od tri milijuna ljudi. Onima koji su

se čudili zbog velikog broja vjernika koji su odvojili vrijeme i potrošili puno novaca da bi došli u Rim, odgovorio je jedan mladi Poljak: „Kada umre otac, nitko ne pita koliko košta karta i kamo se treba otputovati.“ U ulicama oko vatikanskog trga dani su stajala parkirana vozila sa satelitskim antenama. Cijeli događaj prenosilo je stotinjak najznačajnijih svjetskih TV postaja. Zanimanje za bolest, smrt i ukop Ivana Pavla II. nadmašilo je sve događaje u povijesti čovječanstva. U tri dana nakon Papi-ne smrti u medijima je bilo deset puta više informacija nego u istom vremenskom periodu nakon predsjedničkih izbora u SAD-u. Televizijska izvješća o posljednjim danima Ivana Pavla II. i pogreb iz Vatikana imali su nekoliko puta veću gledanost

nego izvješća o terorističkim napadima na Svjetski trgovački centar u New Yorku. Svijet je, očito, znao cijeniti papu mirotvorca, čovjeka ekumenizma i dijaloga, neumornog putnika koji se u svakoj civilizaciji osjećao kao kod kuće. Jer je volio svakog čovjeka!

Propovijed kardinala Ratzingera tijekom sprovodne mise pljeskom je prekida na trinaest puta. „Možemo biti sigurni da naš ljubljani Papa sada stoji na prozoru Očeve kuće, da nas vidi i blagoslivlja. Da, blagoslovi nas, Sveti Oče. Povjeravamo tvoju dragu dušu Majci Božjoj, tvojoj majci, koja te vodila svakoga dana i koja će te sada voditi u vječnu slavu svoje- ga Sina, Isusa Krista, našega Gospodina.“

Dvanaestorica muškaraca podigla su lijes na ramena

i polako ga nosili prema ulazu u baziliku sv. Petra. Zbor je pjevao „Magnificat“, sporo je zvonilo zvono. Papini domari zaustavili su se i okrenuli lijeve prema vatikanskom trgu. Bilo je to posljednje, nijemo obraćanje, posljednji ovozemaljski blagoslov Ivana Pavla II. „građu i svijetu“. Ispran je sa suzama u očima, ali bez očaja, uz pljesak i pokli- ke „Sveta odmah!“. Završeno je vrijeme Ivana Pavla II. Započinjalo je vrijeme nakon Ivana Pavla II. Solženjicin je bio u pravu: Karol Wojtyła bio je dar Božji svijetu! Karol Wojtyła, blaženi Ivan Pavao II. i dalje ostaje Božji dar svijetu. I dalje ponavlja Isusove riječi koje je vjernicima cijelog svijeta uputio u svojoj nastupnoj propovijedi: „Ne bojte se! Otvorite, štoviše, ras- skrilite vrata Kristu!“

Vjernici u Splitu osnovali udrugu Ivan Pavao II.

U Splitu djeluje relativno mlada udruga „Uduga Ivan Pavao II.“ – Živimo u vremenu u kojem se osjeća velika potreba za istinskim čovjekoljubljem i za aktivnim zauzimanjem na zaštiti moralnih i vjerskih vrednota koje su sve više ugrožene i predmet su medijskog izrugivanja. Prvenstvena odgovornost za našu budućnost i budućnost naše djece i cjelokupnog hrvatskog društva nije samo na svećenicima i biskupima nego i na vjernicima laicima, koji su pozvani angažirati se za opće dobro, na što nas je neprestano pozivao sveti otac Ivan Pavao II. i na što nas poziva i papa Benedikt XVI. Upravo s tom sviješću i odgovornošću pokrenuta je Udruga Ivan Pavao II. u Splitu.

Udruga je osnovana je od strane

vjernika laika, obiteljskih ljudi različitih profesija, a njezini primarni ciljevi jesu širenje vjerske kulture i potpomaganje potrebitih, đaka i studenata. Imajući u vidu okolnosti u kojima živi veliki broj naših sugrađana, svoju aktivnost započeli smo ustanovljenjem fonda za potporu srednjoškolcima i studentima slabijeg imovinskog stanja, koji imaju prebivalište na području Splitsko-dalmatinske županije. Želja nam je povećati broj stipendiranih đaka i studenata te započeti s drugim djelatnostima kao što su organiziranje predavanja, ustanovljenje kulturnog centra s čitaonicom, knjižnicom ... - Sve daljnje informacije mogu se dobiti na www.ivanpavaodrugisplit.hr. (Mate Bosnić, predsjednik)

VELEČASNI ZLATKO SUDAC ODRŽAO DUHOVNU OBNOVU U SALZBURGU

Ne bojte se, Isus je uvijek s vama

Ilija Tadić

Nakon godinu dana izbi- vanja velečasni Zlatko Sudac održao je duhovnu obnovu u Salzburgu, u župi bl. Alojzija Stepinca. Ta župa broji oko 9 tisuća vjernika.. U tri dana duhovne obnove župu je posjetilo više od 3.000 vjernika. Među njima bio je veliki broj mladih obitelji sa djecom. Obitelj Lovrić iz Zovika kod Brčkog u BiH, na duhovnu obnovu stigla je iz austrijskog grada Gollinga.

- Presretan sam što sam sa svojom obitelji mogao nazočiti na ovoj duhovnoj obnovi. Moja supruga i ja zahvaljujemo Bogu na velikom potomstvu. Potpuno sam predan Bogu, ove riječi koje nam je uputio vlč. Zlatko stvarno su jedno veliko ohrabrenje za sve nas vjernike i naše obitelji – rekao je Nikica Lovrić, otac osmero djece. Hrvatska katolička misija blaženog Alojzija Stepinca organizirala je duhovnu obnovu na temu: „Hrvatska katolička obitelj u sumraku europskog obiteljskog relativizma“. Ovu hrvatsku župu vode franjevci provincije sv. Ćirila i Metoda,

U tri dana duhovne obnove župu je posjetilo više od 3.000 vjernika. Među njima bio je veliki broj mladih obitelji sa djecom.

župnik fra Zlatko Špehar i kapelan fra Mato Mučkalović. Suorganizator je bila Hrvatska katolička misija Traunreut, s voditeljem fra Mogomir Kikićem.

Crkva u Salzbugu bila je ispunjena vjernicima koji su stizali iz svih krajeva Austri-

je. Pet svećenika iz okolnih župa fra Ivo Božić, fra Pavo Filipović, fra Petar Žagar i fra Mato Mučkalović, kapelan i vlč. Goran Dabić vjernicima su podijelili sakramenat Pomirenja. U prvom nagovoru govorilo se o važnosti vršenja Božje volje u svijetu u kojem

živimo. Vjernike je u crkvi sv. Andrije svojim duhovnim pjesmama animirao Ivan Puljić, duhovni kantautor koji prati vlč. Sudca na svim njegovim nastupima. Na svetom misi nastupio je i vokalni sastav iz Traunreuta. Velečasni Sudac molio je i za duhovno i tjelesno zdravlje bolesnika. Drugi i treći dan duhovne obnove crkva je bila ispunjena vjernicima iz Njemačke i Švicarske. Neki su došli iz daleke Norveške. Vjernici su se poklonili presvetom Sakra-

mentu, molili sv. krunicu, sudjelovali u meditaciji, sv. misi i nagovoru. Sudac je govorio o molitvi u obitelji, zajedništvu i razumjevanju. Navodio je primjere iz života i svakodnevnice, kako bi bolje razumjeli poruku. Neki sudionici seminara bili su svjedoci svojih tjelesnih i unutarnjih ozdravljenja.

- Ne bojte se, Isus je uvijek s vama! – poručio je velečasni Sudac vjernicima posljednjeg dana duhovne obnove.

„BLAGDAN RIJEČI HRVATSKE“ U STUTTGARTU

Akademija o hrvatskom pjesniku i emigrantu Vjenceslavu Čižeku

U prostorijama generalnog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu, održana je svečana akademija pod nazivom „Blagdan riječi hrvatske“.

Svečana akademija održava se redovito svake godine između 13. – 17. ožujka, a nastavno na odluku Matice hrvatske iz 1991. godine, kojom se obilježava godišnjica Deklaracije o hrvatskom

književnom jeziku iz 1967. godine. Ovogodišnja akademija tematski je bila posvećena radu i djelu hrvatskog pjesnika i emigranta prof. Vjenceslava Čižeka. O njegovom stvaralačkom i emigrantskom životu nazočnima je govorila pjesnikinja Malkica Dugeč, koja je čitala pjesme iz svoje zbirke „Žigice vjere“, posvećene pokojnom Vjenceslavu Čižeku.

Pjesnikinja Dugeč istakla je ulogu Vjenceslava Čižeka u literarnom stvaralaštvu, ne samo iseljene Hrvatske, nego i vrijednosti koje imaju njegova djela u hrvatskom literarnom stvaralaštvu uopće. Posebnu vrijednost, rekla je Dugeč, njegova djela imaju s obzirom na uvjete u kojima su stvarana. Totalitarni sustav, čija je Čižek bio žrtva te 12,5 godina zatvor-

pjesme iz zbirke Žigice vjere, te iz djela hrvatskih pjesnika Paje Kanižaja i Drage Ivaniševića. Generalni konzul Ante Cicvarić pozdravio je nazočne naglasivši vrijednosti i značaj Deklaracije o hrvatskom književnom jeziku, njezinom utjecaju na kasnije političke događaje u Hrvatskoj te samoodređenju i čuvanju nacionalnog identiteta. (matis.hr)

FRANKFURT - NOVI GENERALNI KONZUL REPUBLIKE HRVATSKE

Iz Beča stigao Josip Špoljarić

Josip Špoljarić je novi generalni konzul Republike Hrvatske u Frankfurtu - objavile su ovih dana Narodne novine prenoseći odluku predsjednika Republike prof. dr. Ive Josipovića o imenovanju novog hrvatskog generalnog konzula u velegradu na Majni. Špoljarić će u svom radu djelovati u tri njemačke pokrajine: Saarland, Rheinland-Pfalz i Hessen, gdje živi više od 65.000 Hrvata od kojih su mnogi uključeni u razne hrvatske udruge, sportske klubove i kulturne zajednice. Josip Špoljarić je iskusi diplomata, na novu dužnost u Frankfurt dolazi iz hrvatskog veleposlanstva u Beču, gdje je vršio dužnost šefa misije i u svom dosadašnjem radu postigao zapaženi uspjeh. Pored Austrije, diplomatsku službu obavljao je i u Češkoj, Poljskoj, Švicarskoj i Bugarskoj. Novog hrvatskog diplomatu u Frankfurtu očekuje radno mjesto, koje je jedno od

Josip Špoljarić (lijevo) novi konzul RH u Frankfurtu

najzahtjevnijih u Njemačkoj, glede prezentacije Hrvatske, njezine politike, najvažnije gospodarstva, što je više puta naglasio i sam ministar vanj-

skih poslova Gordan Jandroković. Za očekivati je da će novi generalni konzul riješiti i neke od nagonimanih problema, koji su se posljednjih mje-

seci pojavili u diplomatskom predstavništvu, koje je nekoliko mjeseci bilo bez glavnog konzula, što se i te kako osjetilo. (zp)

Blistava noć klasičke u Berlinu

22. svibnja u 18 sati, u suradnji s Veleposlanstvom RH u Berlinu, HKM Berlin i Hrvatskim svjetskim kongresom u Njemačkoj, organizira četvrtu po redu „Blistavu noć klasičke“. Kulturna i društvena vrijednost ovog događaja dodatno je potvrđena visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske dr. Ive Josipovića. Posebnost ovogodišnjeg koncerta nalazi se u njegovoj dobrotvornoj nakani. Posvećen je Vukovaru, kojemu će biti upućen koncertni prihod. Na koncertu će nastupiti vrhunski hrvatski umjetnici: mezzosopranistica Esther Puzak, Tanja Šimić i Zdravka Ambrić, sopraniistica, Michaela Cuento, basbariton Ivana Lovrića Caparin, potom pijanistica Senka Branković, saksafonist Mateo Granić koji za ovu prigodu dolazi iz Beča i violonist Branimir Vagros, član Zagrebačke filharmonije. Program će biti zaokružen domaćim pjesmama u izvedbi „Klape Berlin“. Očekuje se dolazak brojnih uglednih gostiju, prije svega izaslanika predsjednika Republike Hrvatske dr. Ive Josipovića, potom gradonačelnika grada Vukovara, Zeljka Sabe, veleposlanika RH u Njemačkoj dr. Mira Kovača, gradonačelnice berlinske općine Wilmersdorf-Charlottenburg, Monike Thiemen, hrvatskih i njemačkih predstavnika iz politike, diplomacije, gospodarstva, sporta i novinarstva. (sb)

U NOVOM BROJU NAJPRESTIŽNIJEG ZNANSTVENOG ČASOPISA 'NATURE'

Ivan Đikić razjasnio način nastanka kroničnog dermatitisa

Ana Vučetić Škrbić

U novom broju najprestižnijeg znanstvenog časopisa "Nature" međunarodna grupa znanstvenika predvođena profesorom Ivanom Đikićem objavila je otkriće koje razjašnjava način nastanka kroničnog dermatitisa.

Veliko otkriće, čiju je objavu najavio sam Đikić krajem prošle godine, plod je zajedničkog rada frankfurtskog i splitskog laboratorija.

Na objavljenom radu sudjelovao je profesor Janoš Terzić s Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, koji zajedno s profesorom Đikićem vodi Laboratorij za tumorsku biologiju u Splitu, te profesor Boris Maček sa sveučilišta u Tübingenu i doktorica Vanja Nagy sa sveučilišta u Beču, kao i suradnici iz inozemnih institucija.

U ovom radu istraživači predvođeni Đikićem proučavali su jedan od najvažnijih signalnih putova stanice (NF-kappaB), koji je ključan u imunologiji, ali ima i vrlo važnu ulogu u raz-

voju brojnih malignih tumora. Znanstvenici su pokazali da je u regulaciji tog signalnog puta važan linearni ubikvitin koji stvara bjelančevina Sharpin. Miševi koji posjeduju mutaciju u Sharpin genu pokazuju upalne promjene u brojnim organima, a stanice kože tih miševa pokazuju povećanu staničnu smrtnost, što

dovodi do upale u koži i kroničnog dermatitisa. Križanjem miševa kojima nedostaje važna upalna molekula TNF s miševima koji imaju kronični dermatitis dolazi do izlječenja te bolesti.

– Na temelju tih rezultata predviđa se pozitivan terapijski učinak protutijela koja inhibiraju TNF u liječenju kroničnog dermatitisa. Također, najveći postotak kroničnog dermatitisa kod ljudi ima nepoznatu etiologiju, koji se sada mogu testirati na mutacije u genima koji kontroliraju ovaj novootkriveni signalni put – komentirao je svoje najnovije otkriće profesor Đikić. (Izvor: www.slobodnadalmacija.hr)

INFOHILFE PLUS

Obratite nam se s povjerenjem:

PRIJEVODI - SAVJETOVANJE

Ružica Tadić Tomaz

Königstr. 71/3, 90402 Nürnberg

Tel.: +49 (0) 911-932 58 23

Fax: +49 (0) 911-932 58 24

Mob.: +49 (0) 176-704 58 493

kontakt@infohilfe-plus.de

www.infohilfe-plus.de

Finanzierung ab 8,99% mit Autokauf

Autohaus

MAX

Hamburg

Inh. Ivica Mrkonjić

Seriöse und korrekte Abwicklung ist selbstverständlich!

• Ankauf / Verkauf

• An / Abmeldeservice

• Finanzierung / Leasing

• Dekra Siegelprüfung

• Garantie 12 / 24 Monate

• Kommission / Inzahlungnahme

• Export / Transport - Weltweit

• Erstellung von Ausfuhrbescheinigungen

Finanzierung / Leasing

DEKRA SIEGEL Prüfpunkte

Kraftfahrzeug Garantie

Bargteheider Strasse 14 • 22143 Hamburg

Telefon: 040-254 828 40 • www.autohaus-max-hamburg.de

Wein-Import

DABRO

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen

Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien

Gastronomieservice

Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67

20357 Hamburg

Telefon 040 / 4 39 58 45

Telefax 040 / 4 39 17 06

www.kro-traube.de

Entdecken Sie Top Weine und Aromen aus Kroatien

KRO-TRAUBE

WEINIMPORT

JOSEPH-MARIA-LUTZSTR.6

D-85276 PFAFFENHOFEN

a.d.ILM

Fon: 49 8441 8591088

Fax: 49 8441 8591080

e-mail: info@kro-traube.de

Rechtsanwalt – Odvjetnik

Advokat Josip Milicevic

Mitglied der Deutsch
- Kroatischen
Juristenvereinigung
Berckhusenstraße 19
30625 Hannover
Tel.: 0511 - 56 807 124
Fax: 0511 - 56 807 122

www.kanzlei-milicevic.de
E-Mail: josip@kanzlei-milicevic.de

VATROSLAV ZRNO

RECHTSANWALT

kanzlei@rechtsanwalt-zrno.de

www.rechtsanwalt-zrno.de

Beethovenplatz 1-3

60325 Frankfurt

tel: 069/ 36 60 30 26

fax: 069/36 60 30 27

MONTMONTAŽA d.d.

Rheinstr. 7

D-80803 München

Tel.: + 49 (0) 89 / 311 43 68

Fax: + 49 (0) 89 / 311 59 02

E-Mail: info@montmontaza.de

Internet: www.montmontaza.de

Aufzugsbau, Rohrleitungsbau, Stahlbau

PRODAJEM DVA APARTMANA

(kat i potkrovlje) kao jednu cjelinu, ukupno 90 m², ukupno 5 soba, 2 kupatila, balkon, useljivo u svibnju ove godine “ključ u ruke”, u najljepšem dijelu dalmatinske rivijere, u Pirovcu, 300 m od plaže

Posebna ponuda

1100,- Eura po m²

Tel. 00385 - (0)91 383 - 5237

0049 - (0)7433 - 23711

Može se pogledati na

www.pirovac.at

NOVI DELEGAT ZA HRVATSKE KATOLIKE U NJEMAČKOJ
VLČ. IVICA KOMADINA U RAZGOVORU ZA CROEXPRESS

Naše hrvatske misije doprinijet će bogatstvu njemačke mjesne crkve

Zoran Paškov

Vlač. Ilica Komadina novi je delegat za hrvatske katoličke u Njemačkoj i voditelj Hrvatskog dušobrižničkog ureda sa sjedištem u Frankfurtu.

Na toj odgovornoj dužnosti naslijedio je donedavnog dušobrižnika fra Josipa Bebića, kojega je Hrvatska biskupska konferencija i Biskupska konferencija BiH nedavno imenovala novim ravnateljem za hrvatsku inozemnu pastvu.

Vlač. Ilica Komadina rado se odazvao našoj zamolbi za razgovor, a započeli smo ga

na temu nedavno uspješno organizirane „Folklorijade“ u Heusenstammu.

- Bio je to naš 20. jubilarni Folklorni festival na kome se okupilo i nastupilo 15 folkornih skupina iz Njemačke i van konkurencije KUD „Željezničar“ iz Zagreba. Jedna od naših najvažnijih zadaća je rad na povezivanju naših misija i hrvatskih zajednica diljem Njemačke. Mi kao ured ovisni smo o toj suradnji. Što je jača suradnja, što je veća povezanost time smo i mi jači, te tako kao ured možemo opravdati naše postojanje. Vjerujem, i kao župne zajednice imamo

budućnost kada vidimo ovakvu našu mladost, koja pjeva i pleše lijepa hrvatska kola iz cijele domovine, te na taj način čuva svoje korijene.

Na Folklornom festivalu u Heusenstammu primjećen je porast kvalitete izvedenih plesova, pjesama i scenske koreografije.

- Svoje pozitivno mišljenje o Folklorijadi dali su i kompetentni ljudi iz struke koji se godinama uspješno bave folklorom, Spomenka Šerjavić i profesor Vido Bagur. Ponosni smo na zaobilježen napredak što se tiče kvalitete plesa. Folklorijada nema natjecateljski karakter.

Svi koji sudjeluju na Folklorijadi drže se parole „važno je sudjelovati“ i u tom smislu želimo te naše mlade ohrabriti i poželjeti im još više uspjeha. Svim natjecateljima uručili smo nagrade i priznanja. Zamjećeno je da ih ove godine bilo manje ali je zato, vjerujem, kvaliteta bila na dosta visokom nivou.

Koliko su mladi zainteresirani za uključivanjem u rad naših Hrvatskih katoličkih župa u Njemačkoj?

- Daleko smo od toga da imamo na okupu sve naše mlade Hrvate koji žive ovdje u Njemačkoj. Imamo jedan dio njih a jedan dio smo sigurno već izbugili. Ovih dana na regionalnim konferencijama koje smo imali širom Njemačke na temu „Integracija kroz izobrazbu“ zaključili smo, a i činjenica je da su se mnogi mladi Hrvati bolje integrirali u civilno društvo nego u Katoličku crkvu u Njemačkoj, ali tu također vidimo neke pomake i neke šanse kroz mlade ljude koji studiraju teologiju, govore dva jezika, te vjerujemo da će oni danas sutra biti u mogućnosti očuvati Hrvatske katoličke misije i onda kada ne bude dovoljno svećenika ili bar jedan dio toga identiteta prenijeti unutar jedne njemačke župe u kojima budu djelovali.

Preko 34. godine proveli ste u našim Hrvatskim katoličkim misijama u Njemačkoj, iza Vas je jedno veliko pastoralno iskustvo. Po Vašoj ocijeni, koliki je zna-

čaj naših misija među iseljeništvom i njemačkom mjesnom crkvom?

- Osobno imam dugogodišnje iskustvo u radu naših misija u Biskupiji Rotenburg - Stuttgart i sigurno je da ima puno pozitivnoga i dobroga u tom radu, kao i to da naša druga i treća generacija ima svoje želje i prohtjeve, koji se više ne mogu mjeriti sa onima koje je imala naša prva generacija. Vjerujem da smo i dalje sigurno potrebni našim mladima koji nas žele, naše mlade obitelji; mladi roditelji koji svoju djecu šalju na hrvatski vjeronauk; na pripremu za Prvu pričest i Sakramenat sv. Krizme, isto tako i u sklopu Hrvatskih dopunskih škola koje su u Baden-Württembergu na jedan poseban način dobro organizirane. Ima puno mjesta gdje se u sklopu dopunske nastave održavaju i satovi vjeronauka na hrvatskom, i to također vidimo kao prednost jer tu imamo te mlade s kojima kasnije možemo pokrenuti ovakve stvari kao što je Festival folklor ili kao što su Smotre crkvenih pjevačkih zborova.

Kako danas organizacijski izgleda vaš Dušobrižnički ured?

- Što se osoblja tiče mi smo od početka ove godine malo zakinuti jer nam je jedino puno radno mjesto smanjeno na 20 posto. Sve je to u sklopu štednje i drugih aktivnosti koje se organiziraju i provode od strane njemačke

crkve, a naš ured je direktno podlozan njemačkoj Biskupskoj konferenciji, koja je naš poslodavac i koordinira naš rad, ne samo hrvatskog delegata nego i drugih delegata različitih nacija.

Svi se bar jednom godišnje sastanemo na jednom seminaru i razgovaramo po tim pitanjima. Iako je situacija od Biskupije do Biskupije u Njemačkoj različita, vidjet ćemo u kojem pravcu i mi svećenici možemo još intenzivnije djelovati, jer smo sve stariji i sve je manje mogućnosti da naši biskupi i provincijali iz domovine pošalju nekog novog svećenika, zbog činjenica da se i kod nas osjeća nedostatak duhovnih zvanja.

Kakvi su vam planovi u narednom mandatu?

- Taj problem integracije, povezanosti i suradnje sa njemačkim mjesnim župama, želja je da se ne utopimo u te župe i procese, da se ne asimiliramo kao da nas nema nego jednostavno da damo jedan svoj puni doprinos bogatstvu unutar

Katoličke crkve, dakle jedinstvu raznolikosti i u tome smislu mislimo i smatramo da je neophodno očuvati naš jezik i svoje liturgijske običaje i načine na koji su naši stariji obilježavali pojedinu crkvenu blagdanu i postove, da taj dio nekako prenesemo na mlade odnosno u sredinu u kojima se krećemo unutar Katoličke crkve. To će biti i jedan od važnijih dijelova moga angažiranja.

Kakva je budućnost naših misija. Poznato je da neki najavljuju njihovo postepeno gašenje. Da li će se ono dogoditi i koga će sve takvi procesi obuhvatiti?

- Kroz novonastalu situaciju prestrukturiranja njemačkih župa u jedan sustav dušobrižničkih jedinica tako i prestrukturiranje stranih zajednica drugih materinjih jezika, zahvaljujući odredbama koje dolaze iz Biskupije, interes njemačke strane za naš rad, način pastoriziranja i liturgijskog angažiranja je porastao. U sklopu pojedinih sjednica imamo podjednaki broj predstavnika njemačkih župa i zajednica drugih materinjih jezika i na takvim se sjednicama onda može još bliže upoznati i predstavnike kako njemačkih crkvenih vijeća tako i naših pastoralnih vijeća.

S time raste jedna vrsta međusobnog respekta. Koliko god ima bojazni da ćemo se nekada utopiti, da ćemo nestati i da ćemo ići u onom pravcu u kojem su otišli Hrvati u Australiji, u Americi, mi imamo još jednu nadu i činjenicu da je Hrvatska bliže Njemačkoj. I svi naši putuju jednom godišnje doma na susrete sa svojom rodbinom a to na jedan način usporava asimilaciju. Imamo jednu zdravu integraciju koja će doprinijeti bogatstvu mjesne njemačke crkve u smislu obogaćenja različitih jezika i naroda u jednoj te istoj Katoličkoj crkvi i smatramo da nam je to dovoljno.

Hvala vam lijepa na razgovoru!

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Lange Reihe 14
20099 Hamburg

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

**Rechtsanwalt
Tomislav Čosić**

Eschersheimer Landstraße 1-3
60322 Frankfurt am Main
Tel.: +49(0)69-27293292
Fax: +49(0)69-27293290

kanzlei@rechtsanwalt-cosic.de
www.rechtsanwalt-cosic.de

**HEBERLING
UND KELLER**
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok
-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

Tomislav Čunović
Rechtsanwalt

Rechtsanwälte
Eschersheimer Landstraße 25-27
60322 Frankfurt am Main
Tel. 069-95 96 79 -13
Fax. 069-95 96 79 -17
t.cunovic@schillerabogados.de
www.schillerabogados.com
www.cro-consult.com

Marjan Kolar

najinovativniji poduzetnik u Sloveniji

Ovo je priča o Marjanu Kolaru iz Logarovaca koji se od stočara prometnuo u uspješnog poduzetnika. S nepunih četrdeset godina Kolar je prošle godine izabran za najinovativnijeg mladog poljoprivrednika. Ovu priču o nevjerojatnom uspjehu jednostavnog, poštenog i marljivog seljaka napisana je zbog toga da ne zaboravimo: radom, razmišljanjem i voljom svatko može doći do uspjeha. Za to nam ne trebaju ni posebne veze, ni utjecajni roditelji, već jedino samopouzdanje i volja.

Marjan Kolar preuzeo je imanje svojih roditelja još u ranoj mladosti. Nije se bojao posla kojeg na seoskome imanju nikada ne nedostaje, ali je i uz to uspješno dovršio studij i razmišljao o budućnosti svog gospodarstva. Kolar je zapravo pravo utjelovljenje poljoprivrednika – jednostavan, rađisan i pametan. Neprestano razmišlja ponajprije o tome što još treba učiniti i kako bi se što moglo poboljšati.

Tako je prije nekoliko godina razmišljao o neugodnome mirisu koji se širio s njegove farne svinja, a kako se nije htio zamjeriti susjedima, počeo je tražiti rješenja koja bi na ekološki način uklonila probleme njegove farne koja se širila. U nekom njemačkom časopisu za poljoprivrednike igrom je slučaj naišao na članak o bioplinu koji se dobiva iz organskog seoskog otpada. Zamisao je uistinu vrlo jednostavna i postoji već više od pedeset godina, ali je tek zahvaljujući sve većem rastu cijena uvoznih energenata i višem stupnju ekološke osviještenosti došlo do njezina razvoja u praksi. Anaerobno truljenje svima nam je dobro poznato, budući da se neprestano odvija i u našoj neposrednoj blizini, a poznaju ga i vrtlari, na kompostu, kao i oni koji malo rjeđe odnose smeće u plastičnim vrećicama na skupna odlagališta smeća. Netko se tako sjetio da se u tom prirodnom procesu krije nezamislivo velik izvor dotada posve zanemarene i neiskorištene energije. Prvu veliku bioplinску elektranu izgradili su Nijemci, koji su ubrzo zaključili da ta

tehnologija ima brojne prednosti. Prilikom razgradnje organskog otpada, u kojoj sudjeluju mikroorganizmi, nastaje plin butan, a u zatvorenome spremniku nakon okončanog postupka ostao je gusti i suhi mulj, koji se pokazao izvrsnim prirodnim gnojivom, pa su se zahvaljujući tome u tlo vratile one tvari koje su iz njega ranije izvukle biljke. Tako se zatvorio prirodni krug, bez kemijskih dodataka i bez opasnih otrova. Svaka razgradnja organskih tvari koje se nalaze na otvorenome u zrak izlučuje velike količine CO₂ i drugih stakleničkih plinova. Budući da se taj postupak u bioplin-skim pogonima odvija pod nadzorom i u zatvorenim komorama, koristan utjecaj na okoliš ubrzo su prepoznali i ekolozi.

U Njemačkoj 5000 bioplinских elektrana

Pravi je procvat te tehnologije omogućila tek vlada, na što su je pritiscima naveli uvoznih energenata i poticanje dobivanja energije iz vlastitih ekološki obnovljivih izvora. Kada je njemačka vlada usvojila mjere za otkup električne energije iz takvih uređaja po višoj cijeni, time je izazvala još niz drugih korisnih učinaka. Poljoprivrednici su dobili nov izvor prihoda, što je znatno poboljšalo ekonomsku računicu njihova poslovanja i s druge strane oživjelo cjelokupnu poljoprivrednu djelatnost. Energija dobivena iz domaće biomase umanjila je uvoz skupih fosilnih energenata iz inozemstva i povećala energetska samoopskrba Njemačke. Toplinom koju bioe-

lektrane stvaraju kao nusprodukt počeli su se zagrijavati veliki staklenici, a povećana je i samoopskrba hranom, kao i broj životinja za dobivanje potrebnog gnojiva. Pribrojimo li tome još i povoljan utjecaj na prirodnu, bilo bi zapravo neobično da bioplinске elektrane ne počnu nicati kao gljive poslije kiše. U Njemačkoj danas djeluje njih više od 5000, dok se u narednom desetljeću očekuje izgradnja još 12.000 takvih pogona. Kad promislamo o tome da takva instalacija stoji nekoliko milijuna eura, jasno je da je u Njemačkoj zahvaljujući bioplinu došlo do važnog gospodarskog razvoja. Taj model ubrzo su počele slijediti i druge razvijene europske zemlje, pa je tako članak o bioplinu jednoga dana, prije dobrih deset godina, dospio i u ruke Marjana Kolaru, poljoprivrednika iz Logarovaca.

Ulaganje u inovativnu tehnologiju

Kolar je prije svega zanimalo jedno: može li takav uređaj raditi i na životinjski otpad s njegove farne, a osobito može li pritom koristiti životinjski izmet i gnojnicu, te odvija li se proces tako da iz okoline uklanja neugodan miris koji se dotada širio iz njegovih staja. Upoznavao je s funkcioniranjem takvog uređaja u inozemstvu posve ga je nadahnulo, te je počeo

razmišljati o postavljanju takvog postrojenja u Sloveniji. Naručio je najbolju tehnologiju koja je u tom trenutku postojala, te ishodio financiranje novih objekata. Pritom je upoznao i dvojicu budućih poslovnih partnera, Denisa Bolčina i Toma Begovića, koji su se tada bavili ulaganjem u inovativne tehnologije. Kolar je projektiranje prve elektrane povjerio uglednoj austrijskoj tvrtki koja je ujedno i postavila sve potrebne uređaje. Tada su se pojavile i brojne poteškoće, budući da tehnologija koju su projektirali stručno osposobljeni inženjeri nije bila dorasla stvarnoj seoskoj svakodnevici. Tako se Marjan Kolar ponovno susreo s razmišljanjima o tome kako stvari poboljšati. Nepouzdanost funkcioniranja elektrane uistinu je počelo ugrožavati njegovu egzistenciju, budući da je za gradnju bio pod hitno potreban novac. Marjan Kolar svaki put kad bi se uređaji zbog tog ili nekog drugog razloga zaustavili sam tražio uzroke problema i pronalazio rješenja. Nakon nekoliko godina rada takvih se modifikacija i rješenja, do kojih može doći samo netko tko živi, razmišlja i radi s takvim uređajima, skupilo toliko da je Kolar prijatelju Denisu jednoga dana rekao: "Znaš, tek sada znam kako bismo morali raditi te elektrane! Tek nakon višegodišnjeg rješavanja problema znam što je sve potrebno da takva instalacija funkcionira i u praksi, a ne samo u katalogu!"

Nova bioplinска elektrana

A kako se Kolarovo gospodarstvo tada ponovno širilo, pala je odluka i o gradnji nove, posve drukčije i poboljšane bi-

oplinске elektrane na temelju vlastitog znanja i iskustva. Po dovršetku, u toj prvoj domaćoj konstrukciji te vrste bilo je toliko inovacija i znanja da su je počeli posjećivati ljudi iz svih dijelova Europe. Ubrzo su zaključili da je Kolarova elektrana po učinkovitosti i pouzdanosti rada daleko nadmašila sve dotada priznate tehnologije. I tako se rodila ideja o utemeljenju tvrtke za gradnju takvih pogona – nastala je Organica. Keter Organica danas je zaštitni znak skupine Keter, a njezin je razvojni put nezamislivo brz. Prve su narudžbe dolazile iz Slovenije, no potom su ih počeli graditi i u inozemstvu. Predstavljali su se na sajmovima i narudžbe su ubrzo počele pljuštati. Tvrtka se širi toliko brzo da jedva uspijeva zaposliti dovoljan broj radnika. Jednostavna seljačka pamet ni danas se nije primirila i uspavala. Naprotiv, s priljevom svježeg kapitala skupina Keter mnogo ulaže u razvoj, a za suradnju je pridobila i najuglednije svjetske stručnjake. A budući da je bioplinска tehnologija još u povojima, tvrtka je uspjela preći konkurenciju i za više koraka. Jedna od svjetskih novosti jest i kombinirana bioplinска elektrana koja omogućuje dobivanje bioetanola. Oba su postupka slična, samo što pri jednome preostaje toplotna energija, dok je pri drugome treba dovoditi. Ta je podudarnost idealna za povezivanje obaju procesa, što znatno smanjuje troškove proizvodnje te dragocjene sirovine sa širokim područjem primjene. Etanol se u Sloveniji uvozi, a uporaba nadmašuje mogućnosti proizvodnje.

Skupina Keter gradi najveći istraživački centar za bioplin i zelene tehnologije. U njemu će raditi više od četrdeset zaposlenika, a ulaganjem u razvoj tvrtka će i u budućnosti osiguravati prednost pred konkurencijom.

Bioplin

zelena energija budućnosti

Organica
green energy

POZNATI IMOTSKI KOLEKCIONAR PETAR MUSTAPIĆ DAO IDEJU ZA IZRADU JEDINSTVENE ALATKE ZA GUINNESSOVU KNJIGU REKORDA

Imočani izradili najveće i najteže svrdlo na svijetu

Vid Vranić

To mogu samo Imočani! - rekoše svi koji su vidjeli najveće drveno svrdlo u prostoru imotske otkupne stanice.

- Zašto su to napravili? - priupita jedan iz mnoštva koje se okupilo na predstavljanju divovske alatke.

- Pa, prijatelju moj - nado-da drugi iz gomile, pa zastane, pusti dim iz svoje cigarete i nastavi. - Znaš da Imočani ima svugdje na svijetu. Samo još Imočanin nije ušao u Guinnessovu knjigu rekorda, pa ljudi odlučili da se i tamo nađe neki Imočanin.

Drveno svrdlo je uistinu pravi rekorder po svojoj veličini i težini. Visoko je 15 metara i 15 centimetara, a teško je 3,3 tone. Drveni držak svrdla dug je 10,33 metra, a napravljen je od topole odsječene u Imotskom polju. Svrdlo je izrađe-

no u kovačkoj radionici Ante i Nediljka Nogala iz Slivna.

Nediljko Nogalo, jedan od autora tog imotskog svrdla, kaže da je ideju za ovaj projekt dao Petar Mustapić. On je u imotskom kraju poznat kao veliki kolekcionar. U svojoj kolekciji ima više od tisuću raznih svrdala.

- To mu je hobi i htio je napraviti najveće svrdlo na svijetu - dodaje Nediljko, također veliki zaljubljenik u stare alatke.

Osim njih dvojice na ovom projektu koji će se naći u Guinnessovoj knjizi rekorda okupilo su se angažirali i Petar Mustapić, Žarko Karlo-gan, Rade Šabić, David Milas, Luka Milas i Boro Znaor. Sve njih veže ista ljubav za stare alatke i zanate. Zbog toha ih, reče Mustapić, nije bilo teško nagovoriti da se priključe izradi najvećeg svrdla na svijetu.

Nedavno je u prostoru nekadašnje imotske stanice za otkup duhana, koju Imočani nazivaju Dogana, predstavljeno najveće drveno svrdlo na svijetu - visoko 15 metara i 15 centimetara, te teško 3,3 tone.

Izrada je trajala skoro godinu dana. Bio je to mukotrpan posao, jer osim drveta topole, trebalo je izraditi i željeznu burdžiju, donji dio svrdla. Ona je izrađena kovačnici Nediljka i Ante Nogala iz Slivna.

Sedmorica imotskih zaljubljenika u stare zanate i alatke ništa nisu radili na svoju ruku. Dapače, prije upuštanja u projekt raspitali su se što sve trebaju uraditi da bi svoje djelo prijavili u Guinnessovu knjigu rekorda.

- Parametri svrdla, sastav materijala, točna dužina i težina, kao i cijela dokumentacija o izradi su poslani u središnju Guinnessovu ureda u Londonu. Uskoro očekujemo da se naš uradak prizna kao rekord. Na to će biti ponosna cijela ekipa, jer Imotski neće imati samo rekord nego i još jedan zanimljiv suvenir kojega će moći obilaziti brojni turisti - kažu ljudi koji su izradili svrdlo.

Najveće svrdlo, koje će uskoro biti priznato kao još jedan Guinnessov rekord, bit će izloženo u imotskoj stanici za otkup duhana i moći će ga vidjeti svi znatiželjnici koji posjete Imotski.

ČUDNI SU PUTOVI GOSPODNI ŽIVOTNA PRIČA DON SLAVIŠE STAVNJAKA

Moj put od manekena do svećenika

Mirela Tučić, DL

“Čovjek često snuje, a Bog određuje. Bio sam samo jedan od mladića koji je imao svoje snove, ali vremenom svi moji planovi i snovi su krenuli u drugom smjeru”, riječi su don Slaviše Stavnjaka, mladog 32-godišnjeg svećenika u Kreševskoj župi Deževice čija životna priča uistinu može potvrditi onu staru „čudni su putovi Gospodnji”. Naime, don Slaviša je, prije nego se odlučio za svećenički poziv, godinama bio poznati maneken čije je lice bilo prepoznatljivo u mnogim projektima i kampanjama. Nosio je kreacije mnogih modnih marki, između ostalog i talijansku marku Gas iz Milana.

Dug i trnovit put

“Prije nego sam upisao studij teologije, završio sam srednju tekstilnu školu u Zenici i Travniku. Nakon toga sam planirao upisati studij modnog dizajna ili nešto vezano uz moju školu. Budući da sam što

bolje želio upoznati svijet u kojem sam mislio nastaviti svoj životni put, manekenska karijera bio je logičan izbor. Bilo je to lijepo i pozitivno iskustvo za mene, ali to nije bilo dovoljno da bih se ispunio i ostvario do kraja u svome životu”, kazao je don Slaviša, podrijetlom Zeničanin, čiji se svećenički poziv nije budio na uobičajen način budući da potječe iz obitelji koja nije religiozna i kao takva nije prakticirala vjeru.

“Nakon što sam im otkrio svoje planove, moji su roditelji postali jako sumnjičavi. Za njih je to bilo nešto novo kao i za mene. Moja je majka rimokatolkinja, a otac pravoslavac, koji je radio u nekadašnjoj „miliciji”, pa je bilo teško i zamisliti da bi se netko iz te obitelji mogao i odlučiti za taj poziv. I meni osobno, ali čudni su putovi Gospodnji”, govori nam don Slaviša koji je kršćansku vjeru otkrio i prihvatio u 15-toj godini života kada je naknadno primio sakramente krštenja, pričesti i krizme. Tada

je počeo redovito ići na svete mise, postao je ministrant i čestio išao na hodočašća.

“U druženju sa mlađim svećenicima osjetio sam Božji poziv. U dvadeset i prvoj godini odlučio sam upisati teologiju u Sarajevu, a i ni sam nisam bio siguran da ću je završiti i postaviti to što jesam. Put je bio dug i trnovit tako da je bilo daleko razmišljati što i kako će stvariti ići do kraja”, kaže don Slaviša. U njegove životne ciljeve sumnjali su mnogi, a oni koji su mu pomogli da ustraje na tom putu, bio je sam Bog, obitelj i prijatelji. Za svećenika je zaređen 8. srpnja 2006. godine u Sarajevskoj katedrali, a sutradan slavio je svoju mladu misu u rodnoj župi Crkvice u Zenici.

Život u maloj župi

Danas, već četvrtu godinu zaredom, don Slaviša djeluje kao svećenik i župnik u maloj svopovratničkoj župi Deževice koja se nalazi između Fojnice i Kreševa u Srednjoj Bosni.

“Ovdje je uglavnom stariji

živalj, nema mladih, vjeronauka i škole, ali ima drugog prostora kako bi se čovjek ostvario i ispunio. Budući da je župa u proteklom ratu stradala posvetio sam se njenoj duhovnoj i materijalnoj obnovi”, kaže don Slaviša, koji svaki put kada mu vrijeme i prilike dopuste, posjećuje brojne prijatelje i na taj način širi priču o župi i svetištu u sklopu župe pod nazivom Voda sv. Jakova gdje se ljudi okupljaju na mlađe nedjelje u velikom broju iz raznih krajeva Srednje Bosne, a i šire koji su čuli za svetište. Voda se časti kao čudotvorna po zagovoru sv. Jakova i ljudi se rado umivaju i nose je u bocama svojim kućama.

“Veliki broj mladih ljudi danas dolazi na svetište i to pješice što je jako lijepo vidjeti, a pogotovo u današnje vrijeme kada se mladi sve više udaljuju od crkve. Mladi svećenici uvijek mogu bolje i više učiniti kako bi privukli mase, ali im se ne daje dovoljno mjesta ni prostora, ili ih se šalje u

zabačena mjesta gdje se često gubi volja za radom, pa se događaju možda i duhovni i psihički slomovi pojedinaca. Ali taj sud prepuštam Bogu”, ističe don Slaviša, koji za sebe voli reći da je svjetovni svećenik.

Prati modne trendove

Lako nije ostvario san da postane modni dizajner, ovaj mladi svećenik i dalje prati modne trendove. Voli paziti na svoj izgled, a smatra da bi na to trebali paziti svi svećenici budući da, prema njegovim riječima, često znaju odbiti ljude zbog lošeg izgleda ili lošeg odnosa, posebno prema mladima.

“Danas kada se mladi u crkvama na prste mogu prebrojati, mora se činiti sve kako bi ih se privuklo. Danas mnogi doživljavaju svećenike na iskrljvan način, pogrešan način, kao neke rogonje i one koji plaše svijet sa paklom. Istina uvijek ima pojedinaca zbog kojih svi budu na tapeti, al ne treba stvari generalizirati. Mi smo poslani za narod i iz naroda smo uzeti. Zato naš rad i djelovanje treba biti usmjereno prema ljudima i za ljude, a ne da bježimo od njih. Istina da se naš život treba razlikovati od života običnih ljudi, ali to je nekada jako teško, jer način života koji živimo je postao moderan i zahtjeva od nas da se prilagodimo koliko je moguće sadašnjem trenutku”, naglašava ovaj neobični svećenik koji tvrdi da mu je svećenička halja ipak draža od bilo koje poznate modne marke.

Prije nego se odlučio za svećenički poziv, godinama bio poznati maneken čije je lice bilo prepoznatljivo u mnogim projektima i kampanjama

ILIJA PAPAC, POLITIČKI EMIGRANT, POD STARE DANE REZBARI KRIŽEVE, OBNAVLJA DRVENE I DRUGE KIPOVE SVETACA

Izučeni stolar i samouki kipar sve svoje kipove besplatno daje crkvama

Mirela Tučić, DL

Izučeni stolar i samouki kipar Stočanin Ilija Papac privodi kraju spomenik u obliku anđela koji će pokloniti gradu Vukovaru. Međutim, nije ovo prvi put da Ilija koji posljednjih desetljeća živi i radi u Njemačkoj, poklanja raspela i kipove Majke Božje ovom herojskom gradu. Naime, u znak zahvalnosti Bogu što ga je, kako je kazao uz sve opasnosti kojima je bio izložen sačuvao, odlučio je da u starosti rezbari križeve, obnavlja drvene i druge kipove svetaca i to sve besplatno. Tako je Ilija Vukovarskoj župnoj crkvi Gospe Fatimske darovao odljev od umjetnih materijala četrte postaje Križnog puta koji prikazuje susret Isusa i njegove Majke.

“Na tom djelu radio sam pune dvije godine i u njega ugradio materijala vrijednog preko 20 tisuća eura. Sve sam to uradio badava! Moji Nijemci to ne mogu razumjeti, a ja im kažem da to činim iz ljubavi prema dvjema majkama: Majci Isusovoj i Majci Domovini”, kaže Ilija čija je životna priča zaista neobična i slušajući o njoj shvaćate zašto je zahvalan Bogu što ga je sačuvao na životu. MN: Politički emigrant Riječ je, naime, o čovjeku, političkom emigrantu koji se cijeli život borio za slobodnu i nezavisnu Hrvatsku, i samim tim mnogo puta izbjegao sigurnu smrt. Rođen davne 1938. godine, u Burmazima, 12 kilometara južno od Stoca, sa pet godina sa roditeljima seli se u Cerno kod Vinkovaca. Stolarski zanat izučio je u Ži-

vinicama kod Tuzle, a sa 19 godina, kad je trebalo poći u vojsku, bježi u Austriju gdje godinu dana čeka u izbjegličkom logoru na brodu „preko bare“, odnosno za Austriju, gdje ostaje punih osam godina. Tamo mu, kaže, nije odgovarala australska klima, a i osamljenost ga je mučila, te se odlučuje na povratak u Europu. “Otplovio sam kroz Sueski, a vratio se nakon 8 godina kroz Panamski kanal. Malo sam boravio i u Španjolskoj nakon čega odlazim za Njemačku gdje sam odmah počeo raditi kao stolar”, prisjeća se Ilija svog životnog puta. U Njemačkoj nije bilo nimalo lako, pa je Ilija, da bi zaradio koju njemačku marku, uz svoj posao stolara, prodavao i hrvatski katolički tisak. Usput je, želeći iskazati prkos prema UDBI koja je

svakodnevno ubijala Hrvate po Njemačkoj, a Njemačka vlast zatvarala oči kako bi zadržala dobre diplomatske odnose, odlučio napraviti drveni križ težak 30 kilograma kojeg je na svojim leđima nosio od bavarskog grada Ulma u Gornjoaustrijsko svetište Majke Božje Attnang-Puchheim. MN: S križem prevalio 320 km pješice “Bilo je to u ljeto 1969., sjećam se da je bilo vruće, no to je meni kao Hercegovcu vrlo odgovaralo. Križ je bio visok 3,2 m a prevaljeni put 320 km. Cijelim putem, novinarima sam govorio da je moja domovina Hrvatska porobljena”, govori Ilija o tom svom neobičnom pothvatu. Taj se Ilijin križ i danas čuva u tom marijanskom svetištu u Gornjoj Austriji.

U svibnju 1984. godine, na blagdan Gospe Fatimske, Ilija je trčao međunarodni maraton u Frankfurtu na Majni u majici sa natpisom Croatia, a oko glave nosio je hrvatsku trobojnicu. “Nisam se želio silom, nego na “gandijevski način” boriti za moju domovinu Hrvatsku”, kaže Ilija koji se nakon što je otišao u mirovinu prije 14 godina, isključivo bavi rezbarjenjem u drvetu, a također radi i na odljevanju raznih Gosi-nih kipova. “Crkvi na Udbini darovao sam Isusa skupa sa križem, također i Gospu od kamena veliku 80 cm, a fra Joži Zovki i njegovom svetištu podno Širokog Brijega darovao sam Isusa na križu”, kaže Ilija koji svake godine posjeti svoj Stolac kojeg nije zaboravio.

“Sve što sam radio bilo je besplatno, mnogi to ne mogu razumjeti, a ja im kažem da to činim iz ljubavi prema dvjema majkama: Majci Isusovoj i Majci Domovini”, kaže Ilija

Hrvati iz Njemačke na međunarodnom danu kulture u Bad Mergentheimu

Ivana Barišić

U Bad Mergentheimu, gradu na sjeveru Baden-Württemberga, već šestu godinu za redom obilježen je Dan kulture na kojem su se uz mnogobrojne narode predstavili i Hrvati koji žive u tom dijelu Njemačke.

Mnogobrojna i aktivna Hrvatska zajednica oživjela je

bogatu kulturnu baštinu svoje domovine prigodnim programom. Prisutne je zabavio folklor iz Ludwigsburga pod vodstvom Nade Pločki-njić. Veliki pljesak zaslužili su Mali folkloraši koji su svojim nastupom oduševili nazočne te su ih zvali na bis. Na kraju kulturnog programa učenica Natalija Stanković zasvirala je harmoniku čiji zvuci su ra-

splisali i velike i male. Uz pjesmu i ples predstavljena je ljepota običaja, oživjele su slike zavičaja. Na hrvatskom štandu našla su se hrvatska domaća jela, slastice i vrhunska vina u čijim okusima su mogli uživati mnogobrojni uzvanici i gosti. Kasno poslijepodnevno druženje je završilo uz dobre želje i obećanje da se vidimo i dogodine.

PROSLAVLJENA 11. OBLJETNICA BRČKO DISTRIKTA U BOSNI I HERCEGOVINI

Brčko distrikt primjer je kakva bi BiH mogla biti

Marina Stojak

„Jedinstven je primjer u povijesti da je neka sredina nakon ratnog sukoba uspjela tako brzo prevladati traume prošlosti i počela sa zajedničkim životom, radom i stvaranjem boljih uvjeta za život i razvoj, rekao je američki diplomat, zamjenik visokog predstavnika za BiH, Roderick Moor na svečanoj akademiji povodom obilježavanja 11. rođendana Brčko distrikta. Ovom je prigodom i gradonačelnik Brčko distrikta BiH, dr. Dragan Pajić izrazio radost što je društvo konačno sazrelo, i naglasio da su nepohodni rezovi da bi se smanjio teret na oslabjelom gospodarstvu i iscrpljenim građanima. „Potrebno je smanjiti opseg javnog sektora i sredstva kojima se koristi, reformirati javnu upravu, revidirati kriterije za dodjelu javnih davanja i usmjeriti ih razvoju u gospodarske segmente i subjekte koji imaju potencijal za zdravo i samoodrživo poslovanje, što smo i započeli kroz program subvencioniranja dijela kamata na kredite poduzeća i poduzetnika u komercijalnim

bankama, istakao je Pajić i dodao da treba postaviti kompetentne ljude na adekvatne pozicije, riješiti se politiziranja rada javnih institucija i riješiti se svih drugih opterećenja koja umanjuju učinkovitost i profesionalnost i otvoriti prostor za veću transparentnost procesa u budućnosti.“ On je naglasio da je za to potrebno osigurati stabilan i uredan sustav u kojem se obveze podmiruju na vrijeme i u kojem društvo u cjelini bolje funkcionira i ima ukupno veće koristi. „Samo ako budemo racionalno i razvojno koristili sve resurse koji su nam na raspolaganju i ako se svako založi sa svog radnog mjesta za napredak i poboljšanje uvjeta života i rada, možemo računati na brži oporavak i napredak. Vjerujem da je Brčko distrikt BiH spreman i da ima kapacitet koji može da iznese teret obveza koje su pred nama i da i dalje nastavi razvoj koji će biti na dobrobit ne samo građana Distrikta nego i šire.“ On je rekao da bi priznanje svim uspjesima bilo uspostavljanje državnih institucija u Brčko distriktu BiH koji je već postao prepoznatljiv kao sredina

u kojoj se građani svih naroda jednako ugodno osjećaju. O tome što je sve učinjeno na području Brčko distrikta i što još predstoji govorili su i predsjednik Skupštine Brčko distrikta Esad Atić, dopredsjednik Skupštine distrikta Ivan Krndelj i dr. Anto Domic, gradonačelnik.

S gradonačelnikom dr. Draganom Pajićem razgovarali smo o brojnim temama, posebice je naglasio važnost novih projekata na području Brčko distrikta.

Započeli ste s razgovorima o značajnim projektima

iz domene infrastrukture. O kakvim projektima je riječ?

Prije četiri mjeseca potpisali smo ugovor sa najvećim proizvođačem dijalizne opreme u svijetu s njemačkom tvrtkom Fresenius Medical Care iz Bad Homburga kod Frankfurta. Već od 1. srpnja oni startaju sa otvaranjem prvog dijaliznog centra u Brčkom. To je ujedno i prvi takav centar na ovom području ureden po principu privatnog javnog partnerstva. Također, u pregovorima je veliki projekt sa njemačkom tvrtkom Wassertechnik iz Essena na

temu nabavke uređaja za pročišćavanje otpadnih voda i reguliranje svih otpadnih voda u Brčko distriktu. Ugovor je vrijedan 70 milijuna eura. I ovdje se radi na principu privatnog i javnog partnerstva. Ako se dogovorimo i svi aspekti ugovora budu postignuti mislim da ćemo već u ožujku, najkasnije u travnju potpisati i taj ugovor. To vrlo jasno ukazuje da smo prepoznali prednosti tog Zakona koji je jednostavan i lako se primjenjuje.

U okviru jedne male administracije možemo vrlo brzo realizirati sve ono što prepoznamo kao prioritet, a u strategiji razvoja Brčko distrikta smo naglasili osnovne pravce. U ovoj i idućoj godini izaći će brojni projekti i početi se realizirati.

Na koji način rješavate ne-

zaposlenost na ovom području?

Na Zavodu za zapošljavanje je prijavljen velik broj ljudi iz okolnih općina. Za sada imamo oko 15.000 nezaposlenih. No, brojka je daleko manja, počeli smo s raščišćavanjem te dokumentacije, i mislim da ćemo u ovoj godini postići rješenje da samo stanovnici Brčko distrikta mogu biti prijavljeni na Zavod.

Zabrinjavajuća je činjenica da iz godine u godinu sve manji broj djece upisuje prvi razred Osnovne škole. Primili smo oko 500 pripravnika da iz godine u godinu sve manji broj djece upisuje prvi razred Osnovne škole. Primili smo oko 500 pripravnika da iz godine u godinu sve manji broj djece upisuje prvi razred Osnovne škole. Primili smo oko 500 pripravnika da iz godine u godinu sve manji broj djece upisuje prvi razred Osnovne škole.

dove organizacije, npr. kroz sektor razvoja grada i stranih investicija, pokušati angažirati dio mladih ljudi koji su visoko školovani i govore strane jezike.

Gradonačelnik se osnuo na školovanje i položaj mladih, posebice naglašavajući važnost suživota. Što se tiče suživota, mislim da je Brčko tu najbolji primjer, naravno možemo više i bolje, ali sve ukazuje da je Brčko distrikt sigurno što se tiče međunarodnih odnosa.

Mladi Hrvati odlaze iz Brčkog, i poslije toga se ne vraćaju. To je šteta ne samo za Brčko distrikt, nego i za čitavu Posavinu. Na ovaj loš trend upozorio sam i bivšeg predsjednika Mesića i kardinala

mons. Puljića. Daleko više napora mora se učiniti od strane Hrvatske da se ti ljudi na određeni način stimuliraju i ostanu u Brčkom.

Kakva je perspektiva daljnijeg razvoja na području Brčko distrikta?

U siječnju na „Zovičkoj večeri“ u Beču imao sam prigu-

du razgovarati sa nekim ljudima koji imaju vrlo jasnu ideju oko organiziranja poljoprivrednog sajma u Zoviku. Zovik je idealno mjesto za razvoj voćarstva, ali da bi se od te ideje došlo do realizacije treba zaista puno. Prije svega potreban je projekt, treba nam nešto što će ukazati u kojem smjeru ići, mora

biti dobro organiziran otkup i plasman proizvoda na tržište. Možda ćemo moći nešto i realizirati otvaranjem poljoprivrednog fakulteta sa smjerom voćarstva. U pregovorima smo sa fakultetom u Ljubljani. Potrebno je osmisliti strategiju razvoja voćarstva, a tada ćemo imati i dosta dobru perspektivu.

Grad s 340 tvrtki i 300 nevladinih organizacija

Brčko distrikt ima oko 80.000 stanovnika i zauzima oko 500 km² površine, što je oko 1 % teritorija BiH. U Brčkom, malom gradu na sjeveru Bosne nalazi se 340 podružnica raznih tvrtki. Osnovano je i djeluje preko 300 nevladinih organizacija. U Distrikt je do sada uloženo preko 800 milijuna KM, dijelom iz budžeta Brčko distrikta BiH, a dijelom sredstvima privrednih subjekata. Na ovom području započeti su i izgrađeni sljedeći objekti: pješačka zona, gradski stadion, obnovljena je gradska vijećnica, Arhiv grada, Vodovod, Savski put i šetalište kraj Save, sredena je i pokrivena Blatuša, stadion za male sportove, ulična rasvjeta je urađena u svim selima u Distriktu i u gradu, izgrađeni su sportski tereni i dvorane po školama, gradi se zgrada policije, obnovljen je Poljoprivredni institut i dovršena projektno-planska dokumentacija za zaobilaznicu oko Brčkog i dokumentacija za projekat pročišćavanja otpadnih voda.

Koncert „Parnog valjka“ na Trgu mladih u Brčkom

Povodom proslave 11. obljetnice postojanja Brčko distrikta na Trgu mladih pred nekoliko tisuća ljubitelja rock muzike održan je koncert zagrebačke grupe „Parni valjak“. Za oko dva sata svirke članovi skupine „Parni valjak“ izveli su svoje najveće uspješnice, koje su snimili u svojoj tridesetpetogodišnjoj karijeri.

Tijek drugih projekata i manifestacija

Stvoreni su preduslovi za otvaranje trgovačkih centara – Merkator, Fis, Bingo, Tempo, Tuš, Konzum. Na pijaci Arizona djeluje preko 1000 privrednih subjekata, u nju je uloženo preko 250 miliona KM. Za poticanje poljoprivrede izdvojeno je oko 42 miliona KM. Sajam privrede koji ima regionalni i međunarodni karakter održava se u Brčkom. Na međunarodnom teniskom turniru za muškarce i žene, čiji je generalni pokrovitelj Vlada sudjeluju tenisači iz preko 20 zemalja sa svih kontinenata. Vidovdanska trka okuplja atletičare sa više kontinenata i uvrštena je u program Svjetskog atletskog saveza. „Savski cvijet“, kulturno-sportska manifestacija održava se tradicionalno i traje mjesec dana, a sadržajno je veoma raznolika i bogata. „U susret proljeću“ – kulturna manifestacija, također tradicionalna te raznovrsna i bogata sadržajima. U hotelima i motelima Brčko distrikta ostvareno je preko 26.000 noćenja u prošloj godini, od toga 13.500 domaćih turista, a 12.500 stranih turista u Brčkom.

Mlada reprezentacija Hrvatske na nedjeljnoj svetoj misi u Rotterdamu

U nedjelju 27. ožujka u pobožnosti Križnog puta i na sv. misi u Hrvatskoj župi sv. Nikole Tavelića, u Rotterdamu nazočila je ekipa Hrvatske nogometne reprezentacije U17, predvođena svojim trenerom Ivanom Gudeljom, bivšim igračem i legendom Hajduka te cijelim stručnim stožerom. Mlada reprezentacija Hrvatske U17 sudjeluje u Nizozemskoj u kvalifikacijama za Europsko prvenstvo koje će se igrati u svibnju u Srbiji. Do sada su odigrali dvije utakmice bez golova sa Portugalom i Nizozemskom. Slijedi utakmica sa Austrijom. Veliki broj Hrvata koji živi u Nizozemskoj došao je bodriti naše kockaste. Pod sv.misom molilo se i za hrvatske generale u Haagu, a župa će sljedeće petke posebno moliti i postiti za pravednu presudu našim generalima. (mb)

Lička večer u Gerlingenu

Jedan od najvećih susreta Ličana i prijatelja Like u iseljeništvu održao se u Gerlingenu pokraj Stuttgarta pod nazivom Lička večer. Na veselo druženje, u dvorani Stadthalle Gerlingen u organizaciji Hrvatskog društva ADRIA iz Ditzingena okupilo se više od 1500 Hrvata. Gosti iz domovine su bili KUD Rakovica i njihovi tamburaši „Plitvički Bečari“ i poznata slavonska glazbena grupa, Gazde. Band je promovirao i svoj novi album „Milijun poljubaca“. Konzul Ivan Sabljic iz Stuttgarta pozdravio je goste na početku programa. U glazbenom programu nastupila je i glazbena grupa Dinastija Bend iz Stuttgarta, popularni trio izveo je popularne ličke pjesme: Preko Kapele, Lički sokol, Pjevaj mi pjevaj sokole...

Đurđa Perković i Robert Herceg su ovom prigodom čestitali Draže-

nu Bolješiću na dugogodišnjem radu i organizaciji Ličke večeri, čuvanju ličke tradicije i običaja izvan Republike Hrvatske. - Darovali su mi sliku Crkve iz Križpolja di sam rođen i kršten, i jedan malo veći kamen iz mog rodnog sela – ispričao nam je Dražen.

Na Ličkoj večeri najjači su svoje snage isprobali u povlačenju konopa. Natjecalo se u 8 ekipa po 6 osoba: prijatelji Ravnice (Slavonci), Sv. Rok Smokrici, Cafe Topas (BiH), Križopoljci i Brinjaci, ekipa Ličanke (15 djevojaka i žena), Herceg-Bosna, Lavovi (BiH) i ekipa KUD-a Rakovica. U finalu su se našli prijatelji Ravnice, koji su vukli konop za prijatelja Zoltana koji je obolio od raka i ekipa Cafe Topas. Nositelj pobjedničkog pokala i dobitnik Velebitske pive i pršuta je Cafe Topas iz Stuttgarta. (zd)

SAVJETI: KAKO HRVATSKI ISELJENICI MOGU KUPITI NEKRETNINU U DOMOVINI

Dobro provjerite zemljišne knjige

Marcela Köckemann

Od kada živimo u iseljeništvu svi smo se mi barem jednom poželjeli vratiti na „rodnu grudu“, kupiti kuću i uživati u stečenom. Da ta želja ne bi iz sna postala noćna mora, evo nekoliko savjeta koji će vam pomoći prilikom kupnje nekretnine u Republici Hrvatskoj.

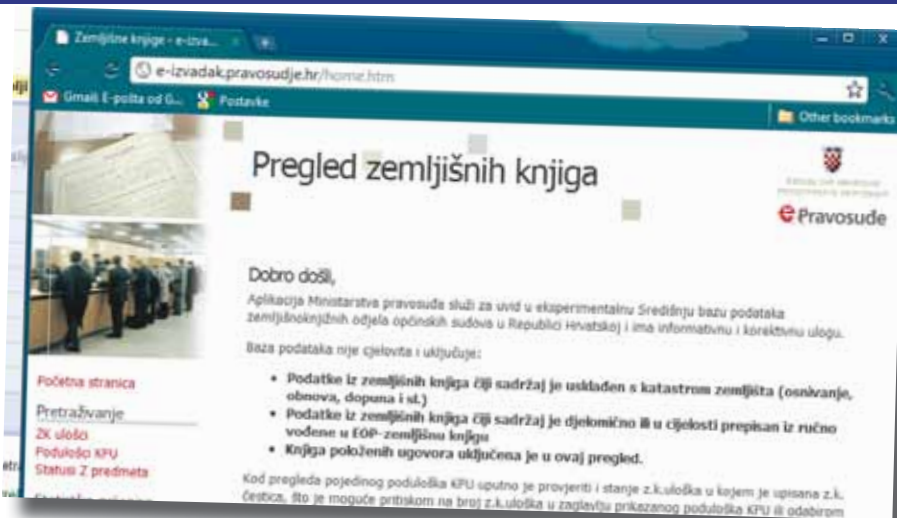
Mnogi su zbog preuzimanja stranog državljanstva morali za kupnju nekretnine u Hrvatskoj prolaziti kalvariju čekajući odobrenje nadležnoga ministarstva. Izmjenama i dopunama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima omogućeno je stranim državljanima iz država Europske unije kupovati nekretnine u Republici Hrvatskoj, bez ikakvih posebnih uvjeta. Državljanima država izvan EU još uvijek je potrebno odobrenje Ministarstva pravosuđa RH. Navedenom ministarstvu postavlja se pismeni zahtjev uz sljedeću dokumentaciju: pravna osnova stjecanja vlasništva, dokaz o vlasništvu prodavatelja, uvjerenje tijela jedinica lokalne uprave nadležnog za urbanizam i prostorno uređenje (županijski uredi) da se nekretnina nalazi u granicama građevinskog područja predviđenim urbanističkim planom, dokaz državljanstva stranog kupca, dokaz o uplaćenju upravnoj pristojbi. Ukoliko se želi izbjeći postupak pred ministarstvom treba imati na umu da stranim

državljanima, izvan EU, koji u Republici Hrvatskoj imaju otvorenu tvrtku, nije potrebna suglasnost istog ako nekretninu kupuju na ime tvrtke.

Prilikom same kupnje nekretnine potrebno je znati da je stanje zemljišnih knjiga u Hrvatskoj još uvijek prilično nesredeno. Iz tog razloga neophodna je provjera vlasništva putem Zemljišno knjižnog izvataka i uvida u spis prilikom svake kupnje. Iako je stanje u zemljišnim knjigama moguće provjeriti i putem internet stranica <http://e-izvatak.pravosudje.hr> ovakav način provjere ne mora uvijek odgovarati aktualnom stanju zemljišnih knjiga, te je preporučljiv neposredan uvid u same knjige, a koji se vrši pri Zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda koji je nadležan za predmetnu nekretninu.

Dakle, prilikom kupnje nekretnine obavezno je provjeriti u zemljišnim knjigama da li je prodavatelj vlasnik nekretnine, da li na nekretnini postoje tereti (služnosti, hipoteke i sl.) ili se vodi koji sudski spor, a što bi sve kasnije moglo utjecati na upis vlasništva ili dobivanje kredita.

Nadalje, nužnost provjere stanja u zemljišnim knjigama proizlazi i iz činjenice da se isto uzima u obzir kao pravo stanje stvari ukoliko se stvarno stanje razlikuje od onoga upisanoga u zemljišne knjige. Drugim riječima kupac se pri-

likom spora ne može pozivati na činjenicu da mu nije bilo poznato stanje u zemljišnim knjigama.

Kada je stanje u zemljišnim knjigama provjereno treba imati na umu da postoji mogućnost usmeno ugovorenih tereta na nekretnini zbog kojih bi kupac kasnije možda samo ograničeno mogao uživati svoje novostečeno pravo vlasništva (npr. pravo služnosti). Radi rješavanja takvih nejasnoća moguće je da prodavatelj u kupoprodajnom ugovoru da jamstvo da nekretnina nije opterećena nikakvim teretima.

Uz takvu izjavu neophodno je i izdavanje tabularne izjave koja omogućuje kupcu upis u zemljišne knjige kao novom vlasniku. Uobičajno je da takva izjava bude već sadržana u samom kupoprodajnom ugovoru, no nije isključeno davanje takve izjave

i nakon sklapanja ugovora, ali tada potpis prodavatelja obavezno mora biti ovjeren od strane javnog bilježnika.

Prilikom potpisivanja kupoprodajnog ugovora potrebno je pri javnom bilježniku ovjeriti potpise kupca i prodavatelja. Solemnizacija samog ugovora potrebna je prilikom kupnje kreditom banke.

Nakon sklapanja ugovora o kupoprodaji potrebno je provesti uknjižbu prava vlasništva u zemljišnim knjigama. Za samu uknjižbu potrebni su sljedeći dokumenti: originalni primjerak ugovora s ovjerenim potpisom prodavatelja, tabularna isprava (izričito ovlaštenje za uknjižbu prava vlasništva) ukoliko se ne nalazi u ugovoru, ako je kupac fizička osoba: preslika domovnice (original se pokazuje na uvid) ako je kupac pravna osoba: izvadak iz sudskog registra, ne

stariji od 30 dana, 250,00 kn
pristojbe i zahtjev za uknjiž-
bu.

Kako u RH još ne postoji suradnja između tijela državne uprave i sudstva, uz uknjižbu prava vlasništva potrebno je i nadležnoj Poreznoj upravi dostaviti kupoprodajni ugovor radi plaćanja poreza.

Prilikom kupnje nekretnine u RH visina troškova ovisi o samoj vrijednosti nekretnine i načina kupnje iste (putem kredita, sklapanje predugovora i sl.), uz javno bilježničke troškove, troškove sastavljanja ugovora i uvida u zemljišne knjige putem odvjetnika (što je preporučljivo) dolaze i troškovi poraza na promet nekretnina (5% od procijene vrijednosti porezne uprave), troškovi kredita, javni bilježnik, prijave prebivališta, razne takse i prepis režijskih uplatnica (telefon, streja, plin itd.....).

**DONOSIMO SLUŽBENO
OBJAŠNJENJE VEZANO ZA
KORIŠTENJE AUTOMOBILA
SA STRANIM REGISTRASKIM
OZNAKAMA U HRVATSKOJ:**

Strane tablice u Hrvatskoj - ograničeno korištenje

Mihaela Abramović

(Carinska uprava Središnji ured)

Uporaba strane robe na carinskom području Republike Hrvatske – u konkretnom slučaju automobila sa stranim registarskim oznakama može se dozvoliti u okviru postupka privremenog uvoza. U smislu carinskih propisa, postupak privremenog uvoza je postupak s gospodarskim učinkom koji omogućuje privremeni uvoz robe s uvjetnim oslobođenjem od plaćanja carine

rinskog zakona („Narodne novine“ br. 161/03 do 29/11), te međunarodnom Konvencijom o privremenom uvozu – Istanbulska konvencija („Narodne novine - Međunarodni ugovori“ br. 16/98).

Sukladno Aneksu C Konvencije o privremenom uvozu, pravo na privremeni uvoz osobnog vozila uz oslobođenje plaćanja carine i poreza može se ostvariti uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: prijevozna sredstva za privatnu uporabu;

ti osobe koje žive na tom teritoriju.

Navedeno znači da pravo na privremeni uvoz prijevoznog sredstva (vozila, plovila, motocikla i sl.) sa redovnom stranom registracijom za privatnu uporabu imaju osobe sa sjedištem, prebivalištem ili uobičajenim boravkom na teritoriju druge države.

Uobičajenim mjestom boravka smatra se mjesto u kojem osoba bez obzira na državljanstvo uobičajeno živi dulje od 183 dana u svakoj kalendarskoj godini zbog osobnih ili profesionalnih razloga ili u slučaju osoba bez zaposlenja zbog osobnih razloga koji ukazuju na blisku vezu između osobe i mjesta gdje živi.

Upravo stoga, primjerice, motornim vozilom stranih re-

gistracijskih oznaka, može u Republici Hrvatskoj upravljati isključivo strani državljani s boravištem u zemlji registracije, drugi strani državljani, koji ima boravište u nekoj trećoj zemlji, kao i hrvatski dr-

državljanin koji ima uobičajeno mjesto boravka u inozemstvu, pri čemu se odnosno vozilo može sveukupno (dakle neovisno što eventualno povremeno i napušta carinsko područje RH) nalaziti i koristiti u Republici Hrvatskoj najviše šest mjeseci u jednoj kalendarskoj godini, nakon čega odnosno vozilo mora napustiti carinsko područje. Hrvatski ili strani državljanin koji ima uobičajeno mjesto boravka u Republici Hrvatskoj, ne smije koristiti vozilo stranih registracijskih oznaka u RH, neovisno što eventualno posjeduje vozačku dozvolu zemlje registracije.

Đomaće fizičke osobe sa prebivalištem u carinskom području Republike Hrvatske mogu koristiti strana prijevozna sredstva samo iznimno, odnosno povremeno i isklju-

čivo u posebno opravdanim situacijama (npr. iznenadna bolest i slično), na temelju naloga nositelja registracije koji je u trenutku upotrebe u carinskom području Republike Hrvatske.

Navedene osobe također imaju pravo na potpuno oslobođenje za privatnu uporabu prijevoznih sredstava iznajmljenih, temeljem ugovora (rent-a-car), i to: za povratak u područje svojeg prebivališta u Republici Hrvatskoj, ili da napuste carinsko područje Republike Hrvatske.

Korištenje vozila stranih registarskih oznaka suprotno od propisanih odredbi čini teži carinski prekršaj, što u konačnici, osim prekršajne kazne, povlači i naplatu carinskog duga (carina, PDV i trošarina) na navedeno vozilo. Naime, nezakonito postupanje sa stranim prijevoznim sredstvima u carinskom području Republike Hrvatske ima za posljedicu nastanak carinskog duga, koji je nadležna carinarnica dužna obračunati i naplatiti postupajući po službenoj dužnosti.

Najbolje mjesto za oglašavanje

KONTAKT:
ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER
TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
MARINASTOJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
+49 (0) 172 - 515 23 27

ZA NIKOLU VIDAKA DO SADA JE PRIKUPLJENO 14.000 €

Doniranje se nastavlja

Marina Stojak

Humanitarna akcija "POMO-ZIMO ZAJEDNO" za teško stradalog dvadesetjednogodišnjeg Nikolu Vidaka iz Zaprešića dala je rezultate iznad svih očekivanja. Za njegov nastavak liječenja u rehabilitacijskom centru u Bergneustadt/Neuenothe do sada je prikupljeno 14.000 €. Donirana sredstva još uvijek ne pokrivaju stvarne troškove liječenja u ustanovi PiW (Patienten im Wachkoma) koja se nalazi u Bergneustadt, 60 km udaljenom od Kölna.

I u ovom broju dajemo vam mogućnost uključiti se u akciju prikupljanja potrebnih financijskih sredstva, donirani novac će zaista biti upotrijebljen za svrhu za koju je i predviđen, odnosno za liječenje Nikole Vidaka u Njemačkoj.

Klinika je potvrdila da bi troškovi tromjesečnog boravka i liječenja iznosili ca. 45.000 eura. Zbog nedostatka novčanih sredstava točan termin još nije dogovoren. Udruga Blaženog Alojzija Stepinca iz Zaprešića pokrenula je akciju prodaje privjesaka s natpisom „Samljemo vjeru, nadu i ljubav Niko-

li" u koju su se uključile HKM u Münchenu, Stuttgartu, Bietigheimu... Podržite ovu plemenitu akciju kupnjom privjeska u vašim misijama.

Podsjećamo, Nikola Vidak (21 god.) teško je stradao 14. studenoga 2007. godine kao neizravni sudionik prometne nesreće te se usljed teških ozljeda mozga i brojnih operacija nalazi u stanju vigilne (budne, wach) kome. Njegovo stanje zahtjeva 24-satnu skrb te je iz tog razloga majka Katica bila prinuđena dati otkaz, a pred njim su i nove operacije i kompleksna rehabilitacija koja zahtijeva velike novčane izdatke. Nikolin otac Jozo Vidak zaposlenik je MUP-a.

Trinaestogodišnja sestra Lorena također je neizravna žrtva Nikolina stradanja, jer se uz suočenje s velikom boli mora prilagođavati školskim obvezama i obvezama roditelja.

Uz sve to, obitelj Vidak ulaže i znatna financijska sredstva u Nikolino liječenje i oporavak. To se prije svega odnosi na svakodnevno plaćanje dodatnih liječničkih usluga i kupnju raznih ortopedskih pomagala.

Sve dobrovoljne novčane priloge moguće je uplatiti direktno na bankovni račun rehabilitacijskog centra u Njemačkoj:
Empfänger:
PIWA (PATIENTEN WACHKOMA)
Bank:
SPARKASSE GUMMERSBACH-BERGNEUSTADT

KTO 446666
BLZ 38450000
Betreff: Für Nikola Vidak
ili
Na račun kod Zagrebačke banke d.d. u Hrvatskoj:

Svrha uplate: za Nikolu Vidaka
Broj računa:
SWIFT/BIC: ZABAHR2X
IBAN:

HR0723600003236081070
Primatelj:
Nikola Vidak
Trg Mladosti 14
10290 Zaprešić
Kroatien

Mole se darovatelji da napišu svoju adresu zbog potvrde o darivanju i obavezno s naznakom za Nikolu Vidak.

OVOJ BRANITELJSKOJ OBITELJI POTREBNA JE NAŠA POMOĆ

Teško je kad je čovjek bolestan, ali sigurno je još teže kada dijete koje je tek na pragu života, zatekne teška sudbina

Samohrana majka Ivanka prolazi kroz najteže trenutke svoga života, boreći se za budućnost svoje djece Antuna (6) i Sare (10), s kojima je ostala sama nakon smrti njihova oca, branitelja domovinskog rata koji je nakon šest godina provedenih na prvoj liniji ratišta dvaput ranjavan, te je nakon teške bolesti, nažalost prošle godine preminuo. To je dodatno pogoršalo već i tako teško zdravstveno stanje malog Antuna koji je za oca bio naročito vezan. Antun se već dugo bori s epileptičnim napadima, zbog kojih tri puta dnevno dobiva injekcije, te astmom za koju koristi pumpicu kako bi mogao disati. Oštećeno mu je i lijevo plućno krilo koje uvelike opterećuje već i tako vrlo slabo srce. Nakon pretprljenog šoka, radi gubit-

ka oca Antun je doživio i moždani udar koji je prouzrokovao krvarenje u mozgu 2.stupnja. Jedan od najvećih Antunovih problema je rupa na srcu, zbog čega mu je neophodna hitna operacija, kako bi uopće mogao živjeti.

Obitelji je za operaciju i rehabilitaciju potrebno 93.650 kn. Majka Ivanka dala bi sve da spasi život svog djeteta, ali financijske mogućnosti joj to ne dopuštaju. Naime, obitelj prima samo 1.600 kn mirovine od preminulog oca, te im cijela mirovina nije dovoljna samo za mjesečno preživljavanje.

Sve informacije o načinu uplate i brojevima žiro računa možete dobiti kod: UDRUGA "DA", Ante Petravića 22, 21000 Split, T/F: 00385(0)21/376 433, Email: info@udrugada.hr Web: www.udrugada.hr

Očajna i u bezizlaznoj situaciji, majka Ivanka moli za pomoć kako bi Antun mogao na operaciju što prije, jer njegovo stanje svakim danom sve se više pogoršava.

- Stoga ti se dragi čitatelju, obzirom na hitnost ove situacije, te velika financijska sredstva koja se moraju prikupiti za operaciju, najiskrenije obraćamo za pomoć, da svojim darom od srca, zajedno spasimo malom Antunu život, kao što je i njegov otac spašavao mnoge živote tijekom domovinskog rata, od srca zahvalni - majka Ivanka, Antun i Sara, Županja.

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

domovino
www.domovino.de

NOVO U PONUDI TVRTKE „DOMOVINO“
Više od 350 vrsta vina iz čitave Europe.
Predstavljamo vam naš izbor VINA I JAKIH ALKOHOLNIH PIĆA IZ HRVATSKE I BIH na www.domovino.de!
Posjetite WEB SHOP i uvjerite se zašto su NAŠA vina sve veći hit na svjetskim tržištima.

Tel: +49(0)89 5432 8104
Mob: +49(0)176 759 210 19
Mail: bbazevic@domovino.de

VAŠ DOMOVINO TEAM

Zagreb, Sesvetski Kraljevec, prodaje se kuća 172 m²

sa garažom i ljetnom kuhinjom od 40 m², nasuprot škole, prilaz s dvije ulice, novouređena, termo fasada, 5 spavaćih soba + dnevna soba i kuhinja s blagovaonicom u prizemlju, 2 sanitarna čvora, svi priključci, centralno grijanje, ugrađena kaljeva peč kao alternativni izvor topline. Kuća je pozicionirana 50 metara od šume, nedaleko gradske linije autobusa, gradska linija vlaka je 1,5 km (20 minuta vožnje do centra Zagreba). Blizina pošte, Doma zdravlja, ljekarne, crkve, vrtića i trgovačkog centra..

Cijena 160.000,00 Euro

Informacije:
Tel. +385 98 73 71 73
Tel. +385 91 6555 307

MILES

AUFZÜGE UND FAHRTREPPEN MONTAGE
MILES d.o.o. Niederlassung Deutschland
Jacob-Mönch-Strasse 5,
63073 Offenbach am Main

Tel.: +49 69 85702631
Fax: +49 69 85702632
Mob.: +49 178 7309151
ivankovic@miles-lift.com

MILES dizala d.o.o.
Industrijska zona b.b, 88260 Čitluk, BiH

Tel.: +387 36 653 906

Fax: +387 36 653 904

Računovodstvo

Tel.: +387 36 653 905

Fax: +387 36 653 904

Tehnički ured

Tel.: +387 36 653 951

Fax: +387 36 653 953

City Pension Sanader

Mariendorfer Damm 50-52
12109 Berlin

Tel.: +49 (0 30) 700 987 69
Fax: +49 (0 30) 705 93 85
www.city-pension-sanader.de
info@city-pension-sanader.de

FÜR INDIVIDUALREISENDE UND GRUPPEN

Wir bieten zu fairen Preisen Unterkunft in unserem familiär geführten Haus im Berliner Bezirk Tempelhof-Schöneberg. Auf fünf Etagen befinden sich:

- Einzelzimmer,
- Doppelzimmer,
- Dreibettzimmer,
- Vierbettzimmer,
- 5 Mehrbettzimmer (für 5-8 Personen mit Etagenbetten).

Alle Zimmer sind mit Dusche/Badewanne und WC ausgestattet, in allen bis auf die Mehrbettzimmer gibt es einen Fernseher.

BONN-HARDBERG: OTVORENA IZLOŽBA HRVATSKOG UMJETNIKA DAVORA RAPAIĆA IZ ROVINJA

Istarski pejsaži oduševili brojnu njemačku publiku

U utorak 22. ožujka otvorena je izložba hrvatskog likovnog umjetnika Davora Rapaića iz Rovinja u svečanoj dvorani i izložbenom prostoru gradske vijećnice Bonn-Hardberg. Izložbu, koj će trajati sve do 28. travnja, realizirali su u suradnji s hrvatskim generalnim konzulatom u Düsseldorfu i uredom gradonačelnice Bonn-Hardberga, Njemačko-hrvatsko društvo Bonn te Ured za kulturu grada Bonna. Tog je dana obilježena i 126. obljetnica rođenja hrvatskog umjetnika i jednog od utemeljitelja Hrvatske moderne Josipa Račića. Na poziv generalnog konzula u Düsseldorfu Vjekoslava Križaneca i gradonačelnice gradske četvrti Bonn-Hardberg Petre Thorand, odazvalo se preko 70 gostiju i ljubitelja slikarstva, među kojima su bili i bivši njemački veleposlanik u Republici Hrvatskoj Jürgen Staks, bu-

Radovi Davora Rapaića prikazuju Istru kao asocijaciju, kao metaforu i kao ispravnost

garski voditelj Ispostave veleposlanstva Stefan Dimitrov, više predstavnika konzularnog zbora te nacionalni direktor dušobrižništva za strance Njemačke biskupske konferencije msgr. Wolfgang Miehl.

Svojom izložbom, čiji ekspanat prikazuju Istarske pejzaže u bojama Mediterana, Davor Rapaić oduševio je brojnu publiku te izbor petnaestak njegovih radova, pretežno urađeni uljem na platnu, promatraču sugeriraju širinu, tišinu i posebnost istarskog krajolika. Povjesničarka umjetnosti i kritičarka Gorka Ostojić-Cvajner u priloženom katalogu naziva Davora Rapaića kartografa duše. Njegovi radovi prikazuju Istru kao asocijaciju,

kao metaforu i kao ispravnost. Ta ocjena mogla se čuti i u pozdravnom govoru gradonačelnice Thorand, koja nije skrivala svoje oduševljenje radovima hrvatskog akademskog slikara. Goste i uzvanike također je pozdravio i generalni konzul Republike Hrvatske u Düsseldorfu Vjekoslav Križanec, koji je u svom prigodnom govoru istaknuo važnost suradnje i razmjene na području kulture kako bi se u duhu europske integracije i povezanosti poticalo i razvilo međusobno razumijevanje te suzbile predrasude. Osvrnuvši se na radove umjetnika, istodobno ih je ocijenio i izvanrednom promocijom mediteranskog ugođaja Hrvatske i Istre, te pozvao je nazočne

da posjete Hrvatsku kako bi i sami slijedili tragove umjetnika.

Ispred Njemačko-hrvatskog društva Bonn nazočnima se obratio član predsjedništva Volker Hermann, zahvalivši se svim sudionicima koji su doprinijeli realizaciji izložbe istaknuvši posebno angažman Maje Biffel-Birk članice Društva i Gordane Korolije djelatnice UN-a u Bonnu u čijim je prostorima izložba bila prikazana prije godinu dana.

Nakon svečanog otvaranja izložbe, gradonačelnica Petra Thorand zamolila je generalnog konzula da se upiše u Zlatnu knjigu gostiju Bonn-Hardberga. Toj svečanosti nazočili su pored gradskih predstavnika i predstavnici Njemačko-hrvatskog društva Bonn, umjetnik Davor Rapaić, gospođa Gordana Korolija iz UN-a te predstavnici generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Düsseldorfa.

O umjetniku

Davor Rapaić je rođen 1961. Godine u Zagrebu. Pohađao je Školu primjenjene umjetnosti u Zagrebu (odjel grafike kod prof. Gradiša i prof. Šiška) Studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zgrebu (grafička klasa prof. Dubravke Babić). Izlaže od 1987. Godine. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika – Zagreb, Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre – Pula i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Izlagao je na dvadesetak samostalnih i pedesetak skupnih izložaba, u Hrvatskoj, Sloveniji, Italiji, Njemačkoj i Austriji. Pored slikarstva bavi se ilustracijom i grafičkim dizajnom. 1993. preselio je iz Zagreba u Rovinj, gdje živi i radi kao samostalni umjetnik. Radovi mu se nalaze u brojnim javnim i privatnim kolekcijama. (gkrh düsseldorf)

RASPISAN NOVI LIKOVNI NATJEČAJ ISERLOHN-ZÜRICH 2011

Radove slati do kraja veljače iduće godine

Nedavno je vrlo uspješno, s oko 600 primljenih radova, završio likovni natječaj i izložba na temu Moja obitelj. Slobodna umjetnica Ankica Karačić i njen suprug Ante Karčić, dipl. eec. iz Iserlohna, organiziraju i otvaraju novi likovni natječaj pod naslovom ISERLOHN -ZÜRICH 2012. i učenicima osnovnih škola

la širom svijeta, "zadaju" novu temu - Moj svijet. Slikarska tehnika: kombinirana tehnika (mix media) kolaž, boje, tuš, flomasteri). Format: DIN A 4. Rok za slanje radova je kraj veljače 2012. godine. Natječaj i izložba likovnih radova hrvatskih učenika iz čitavoga svijeta održat će se u Njemačkoj i Švicarskoj uz su-

radnju: Hrvatskoga glasa Berlin i HKZ-Zürich a pod pokroviteljstvom Hrvatske matice iseljenika. Sudjelovati mogu djeca Hrvata u iseljeništvu kao i djeca iz Hrvatske, uzrasta od 1. do 8. razreda osnovne škole. Likovne radove treba slati na adresu: Ankica Karačić, Stormstr. 3, 58640 ISERLOHN, Deutschland. Svaki sudionik na poledini rada treba obavezno napisati: ime prezime, adresu, grad i zemlja iz koje dolazi, razred te naziv hrvatske udruge, škole, katoličke misije u kojoj djeluje. Navesti i učitelja pod čijim je vodstvom rad napravljen. Proglašenje najboljih kao i izložba održat će se u ožujku 2012.

tschland. Svaki sudionik na poledini rada treba obavezno napisati: ime prezime, adresu, grad i zemlja iz koje dolazi, razred te naziv hrvatske udruge, škole, katoličke misije u kojoj djeluje. Navesti i učitelja pod čijim je vodstvom rad napravljen. Proglašenje najboljih kao i izložba održat će se u ožujku 2012.

u Zürichu u Švicarskoj. Bit će nagrađena po tri rada učenika u kategoriji 1.-4. i 5.-8. razreda. Medijski pokrovitelji: www.croatia.org.ch, www.matis.hr i www.zbornica.com Informacije: Ankica i Ante Karačić, Stormstr. 3, 58640 ISERLOHN, Deutschland, a.karacic@gmx.de, www.big-k.de (sbreljak)

NÜRNBERG NA REDOVNOJ IZBORNOJ GODIŠNJOJ SKUPŠTINI KSD HAJDUK IZABRANO NOVO VODSTVO

Ivici Hudini produžen mandat

Dinko Rogošić

Uz nazočnost većine članova i prijatelja, Kulturno-sportsko društvo Hajduk iz Nürnberga održalo je redovitu izbornu godišnju skupštinu i izabralo novo vodstvo. Nakon izbora vodstva skupštine i izborne komisije u koju su ušli Marijan Alić, Romeo Bule, Kristijan Lela, Miroslav Ilić, Maja Kunješić i Matijas Gašparić skupštinu je otvorio dosadašnji predsjednik Ivica Hudina pozdravivši sve nazočne, te iznio kompletan izvještaj o prošlogodišnjem radu.

Maja Kunješić u svom financijskom izvješću iznijela je da je društvo u tijeku protekle godine dobro poslovalo s prihodom od 32. tisuća eura i rashodom od 31. tisuća eura i da je trenutno stanje 2.500 tisuća eura, jer se u novu sezonu startalo s plusom u druš-

tvenoj blagajni. Za novog predsjednika jednoglasnom odlukom ponovo je izabran Ivica Hudina koji je tu dužnost s obavljao i protekle godine, a u novu upravu su ušli: Ante Nakić, Maja Kunješić, Romeo Bule, Juro Miličević, Ivan Svaguša i Matijas Gašparić. Nadzorni odbor sačinjavaju: Đoni Knežević, Mario Mitrović i Ivan Vrljić.

- Nadao sam se da će me

ove godine na mjestu predsjednika zamjeniti netko mlađi i ambiciozniji, no skupština je ponovo izabrala mene i odstupanja nije moglo biti, pogotovo što sam se srodio sa svim našim članovima, a Hajduk Nürnberg mi je postao drugi dom. Počašćen sam ovim činom, biti predsjednik jednog društva kao što je Hajduk nije mala stvar. Učinit ću sve što je u mojim mogućno-

stima da „Bili“ osvoje što bolje rezultate na sportskom i društvenom planu. Ovo je za mene veliko priznanje, ali i velika obaveza. Nastojat ću ispuniti povjerenje članstva društva i očekujem punu podršku Upravnog odbora i svih članova. Pozivam sve naše prijatelje i članove da mi pomognu, kako bi Hajduk u narednom razdoblju bio još bolji i uspješniji. Iskustvo koje sam

Stari predsjednik i nova uprava Hajduka

Jednoglasno, za novog predsjednika „KSD Hajduk“ Nürnberg ponovo je izabran Ivica Hudina koji je tu dužnost uspješno obavljao i protekle godine. Nova uprava djeluje u sastavu: Ante Nakić, Maja Kunješić, Romeo Bule, Juro Miličević, Ivan Svaguša i Matijas Gašparić. Nadzorni odbor sačinjavaju: Đoni Knežević, Mario Mitrović i Ivan Vrljić.

stekao od kad sam u „Bilim dvorima“ bit će mi od dragocjene vrijednosti. Ove godine proslavit ćemo 35. godišnjicu i tim povodom organizirati dvije proslave o kojima će pričati cijeli Nürnberg“ - kazao je Ivica Hudina.

U subotu, 7. svibnja, KSD Hajduk, organizira veliku zabavu pod nazivom „Hrvatska večer“, a u listopadu tradicionalnu priredbu „Bilu noć“.

Marica i Pejo Dujmić proslavili zlatni pir

JUBILEJ VJERNOSTI U AUGSBURGU

Upoznali su se u kolu, ispred crkve u Novom Selu, BiH. Pejo, stasit momak, vješt u igri kola „pao je u oko“ tada 20-godišnjoj Marici, koja se uvijek gurala igrati do njega.

Stjepan Starčević

Marica i Pejo Dujmić iz Augsburga proslavili su svoj zlatni pir. Nakon pedeset godina zajedničkog života supružnici Dujmić su pred oltarom i župnikom fra Ivanom Čilićem, voditeljem HKM-e u Augsburgu obnovili svoja bračna obećanja. Nakon misnog slavlja pir su veselo proslavili u krugu obitelji i poznanika. Njihov zajednički život počeo je 11. ožujka 1961. godine. Upoznali su se u kolu, ispred crkve u Novom Selu, BiH. Pejo, stasit momak, vješt u igri kola „pao je u oko“ tada 20-godišnjoj Marici, koja se uvijek gurala igrati do njega. Rodila se ljubav koja traje već 50 godina. Na početku, mladom bračnom paru život nije bio ni malo lak. Pejo, izučeni krojač 1968. godine odlazi u Austriju na „privremeni rad“, a 1970. zapošljava se na željeznici u Augsburgu. Krajem godine pridružuje mu se i Marica s dvoje djece. Treće dijete se rađa u Augsburgu.

Pejo koristi svoje dobro poznavanje njemačkog jezika, te radi kao samostalni prevoditelj. Supružnici su aktivni članovi HKM Augsburg od njenog osnivanja i rado se odayivaju na sve misijske aktivnosti. Za vrijeme Domovinskog rata, oboje se uključuju u prihvat izbjeglica, organiziranje i slanje humanitarne pomoći u domovinu. Pejo postaje zamjenik predsjednika HDZ-a za Bayern. Nakon rata angažira se kod nabave zvona za obnovljene crkve u Bosanskoj Posavini. Od Diözese Augsburg dobio je 16 zvona koja sada zvone na obnovljenim crkvama u domovini.

Za svoj humanitarni rad Peju Dujmića je prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman odlikovao ordenom Stjepana Radića, Među čestitarima za veliki jubilej bili su i gradonačelnik Augsburga, Generalni konzulat iz Münchena, a najviše ih vesele čestitke njihovo troje djece, sedmero unučadi i jednog prauka.

RAZGOVOR S IVANOM REPUŠIĆEM, PRVIM DIRIGENTOM DRŽAVNE OPERE U HANNOVERU

Mene dirigiranje čini zadovoljnim i sretnim

Marina Stojak

Ivan Repušić (32.), mlađi, strastveni i muzikalni dirigent otvorenog srca i uma za nova iskustva, a neopterećen taštinom i predrasudama koje bi nekog drugog lako omele

da prepozna i prepusti se gibanju... (Jutarnji list) postao je prvi kapelmajstor u Državnoj operi u Hannoveru gdje je do sada dirigirao izvedbama opera G. Puccinija, La Boheme (2008.), G. Verdija, Rigoletto (2010.), te premijerom Otomica

iz Saraja (2010.), W. A. Mozarta, Verdijev Falstaff i G. Donizetti, Lucia di Lammermoor (2011.) Maestro Repušić, s oduševljenjem nam je govorio o glazbenoj karijeri u Njemačkoj, suradnji s nizom poznatih domaćih i svjetskih glazbenika, skrenuo pozornost na svoje početke i prve dodire sa kazalištem. Jedno je sigurno, dirigentom se ne postaje tako lako.

Od sezone 2010./2011. postali ste prvi kapelmajstor u Državnoj operi u Hannoveru. Prije toga ste osam godina bili na čelu Splitske opere. Kako to da ste dospjeli u Hannover. Jel bio kakav natječaj ili...

U Hannover sam došao prije dvije godine, upravo u tom ciklusu radio sam u Hrvatskom narodnom kazalištu Ivan pl. Zajc u Rijeci na novoj produkciji, dirigirao sam na premijeri opere „Madame Butterfly“, talijanskog skladatelja Giacomina Puccinija (1858–1924). Odazvao sam se pozivu Elizabeth Sei-

fert, moje agentice iz Berlina i pristao dirigirati Puccinijevu operu „La Boheme“ bez probe. Nakon probnog dirigiranja predstave u jednoj od najvažnijih njemačkih kazališnih kuća, Državnoj operi u Hannoveru na audiciji sam dobio više od 90% glasova Državnog orkestra i dvogodišnji ugovor s određenim brojem predstava. Nakon osam godina provedenih u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, prihvatio sam posao i došao u Hannover. Na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu sam docent, a u splitskom HNK-u bio sam tri godine ravnatelj opere i festivalske Splitskog ljeta. Obitelj je ostala u Hrvatskoj, trenutno imam dosta obveza u Njemačkoj, ako ih bude više, tada ćemo razmišljati o prese-ljenju. Za sada sam na relaciji Hannover – Split.

Možete li u kratkim crtama usporediti način rada i atmosferu koja vlada u te dvije operne kuće?

U Njemačkoj je organizacija rada nešto bolja nego u Hrvatskoj, zbog pravovremenog organiziranja. Već ove godine Nijemci pripremaju i dovršavaju cijeli program i raspored svih opera i probi za iduću godinu. Znači, čovjek može već unaprijed biti spreman i znati što ga čeka u idućoj godini. U Hrvatskoj je malo drukčije, ali kada se intenzivno radi na postavljanju jedne predstave tada nema razlike, jednako se vremena i rada utroši u Hrvatskoj, Hannoveru ili bilo gdje drugdje u svijetu. Potrebno je raditi cijeli dan da bi se postigla dobra predstava. Što se tiče broja predstava, u njemačkim kazališnim kućama održava se svaku večer veliki broj njih, dok u Splitu puno manje. Kada se priprema dobra premijera tada u split-

skom kazalištu vlada jedno veliko zadovoljstvo u ansamblu, orkestru i zboru, što daje dodatnu motivaciju da se svi vesele predstavi. Nakon predstave se ostane u kantini, ljudi se druže i raduju uspjehu. Ta domaća atmosfera može se doživjeti samo u Splitu.

U Hannoveru se osjeća pre-zaposlenost, nakon predstave svi se brzo razidu kućama. U Splitu djeluje izuzetno kvalitetna opera sa izvrsnim zborom, ovdje je sve na vrlo viskom nivou, duplo je više mjesta. Posjećenost je dobra i u Splitu i u Hannoveru. Split je grad opere, tradicije i velikih imena dirigenata, solista i dobrih glazbenika, izvrsnih glumaca. Spomenuo bih ovdje Vjekoslava Šuteja, Borisa Dvornika, Zdravku Krstulović, Ivu Lipanović, Nikšu Barreza. Tenor Tomislav Mužek i bas Ivica Čikeš su pjevači solisti koji su radili i još rade u splitskom kazalištu.

Kako izgleda jedan Vaš uobičajeni dan?

Kada sam u Hannoveru tada samo radim, dok pipremamo premijeru imamo dvije probe dnevno, i tako svaki dan. Počinjem u devet, a završavam u 22 sata. Nedjeljom, ako nije na programu neka od predstava odem na svetu misu na hrvatskom jeziku.

Što vam je najvažnije kao glazbeniku?

Kao glazbeniku mi je važno biti odan glazbi, da ono što osjećam i poznajem prenesem publici, odnosno da budem vjeran u iznošenju svojih misli i poštivanju kompozitornog je raditi cijeli dan da bi se postigla dobra predstava. Što se tiče broja predstava, u njemačkim kazališnim kućama održava se svaku večer veliki broj njih, dok u Splitu puno manje. Kada se priprema dobra premijera tada u split-

www.ivanrepuasic.com

O glazbi razmišljam svaki dan. Ja se budim s glazbom. Glazba je u meni dok šetam, ja je slušam, učim, to je onaj unutarnji sluh. Rezulati su vidljivi ako svoj poziv prihvaćas sa ljubavlju i radiš sa zadovoljstvom.

dolazi se do rezultata. Bez radosti muziciranja i zadovoljstva dirigiranja ne može se dobiti krajnji rezultat. Na kraju predstave svi moramo izaći sretni i veseli.

Zašto ste uopće postali dirigent?

Počeo sam još kao dijete, sa šest, sedam godina u glazbenoj školi. Već sa deset godina vodio sam crkveni zbor u crkvi sv. Frane u Zadru. Za vri-

jeme studija vodio sam zbor u crkvi sv. Marka, Cantores Sancti Marci, na Gornjem Gradu u Zagrebu. Ljudi se pitaju, čemu treba dirigenta? Kod oblikovanja zvuka, dirigent je osoba koja povezuje, ujedinjuje, spaja, traži sklad, harmoniju, ne samo u muzici, nego u međuljudskim odnosima. Prije svega je bitno da si iskonski glazbenik, dirigentski poziv je ili

jesi ili nisi. Ima jako puno dirigenata koji toliko ne osjećaju ono iskonsko, nije dobra ni druga verzija, ako si talentiran ništa ne raditi. Dar koji imaš moraš iskoristiti, marljivim, kontinuiranim, dugotrajnim radom da bi došao do rezultata. Mene dirigiranje čini zadovoljnim i sretnim. Osjećam veliku ljubavu prema poslu koji radim.

O glazbi razmišljam svaki

Kratka biografija Ivana Repušića

Ivan Repušić je dirigiranje studirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Igora Gjadrova i Vjekoslava Šuteja. U ljeto 1997. godine pohađao je majstorski tečaj Ronalda Zollmana. Godine 2000. usavršavao se na Indiana University of Pennsylvania, u ljeto 2001. na Accademia Musicale Chigiana u Sieni kod Gianluigija Gelmettija, od 2001. do 2002. u Badisches Staatstheater u Karlsruheu kao asistent Kazushija Onoa, a 2004. u Dubrovniku kod Jorme Panula. Dosad je ravnao Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Hrvatskim komornim orkestrom, Varaždinskim komornim orkestrom, Splitskim komornim orkestrom, Zadarskim komornim orkestrom, Festivalskim orkestrom iz Sofije, orkestrom Državne opere u Hannoveru, Simfonijskim orkestrom Kuopio (Finska), Slovenskom filharmonijom, Cieszyńskim filharmonijom (Poljska), Praskim simfonijskim orkestrom, Thuringen Philharmonie, Makedonskom filharmonijom, te Sarajevskom filharmonijom. Nastupao je na svim hrvatskim ljetnim festivalima: Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljetno, Zagrebačko ljetno, Večeri u sv. Donatu, Osorske glazbene večeri, Paško ljetno... Dobitnik je Nagrade Zagrebačke filharmonije i PBZ American Expressa za najboljeg mladog glazbenika (2001.), Dekanove nagrade, Nagrade Hrvatskog glazbenog zavoda (kao najbolji diplomant), Nagrade Slobodne Dalmacije JUDITA za najbolje ostvarenje u glazbenom programu na jubilarom 50. Splitskom ljetu (G. Verdi: Nabucco), nagrade Ante Marušić za najbolje umjetničko ostvarenje u Operi HNK u Splitu u sezoni 2005./06., nagrade Slobodne Dalmacije Jure Kastelan za postignuće u umjetnosti 2005., nagrade Hrvatske Radiotelevizije ORLANDO 2007. za najuspješnije ostvarenje u glazbenom dijelu programa 58. Dubrovačkih ljetnih igara, nagrade hrvatskog glumišta za najbolje dirigentsko ostvarenje na području opere (G. Puccini: La boheme, HNK Split 2007.), te nagrade Grada Zadra (2008.). Od jeseni 2002. djeluje kao dirigent, od 2006. do 2008. kao ravnatelj opere Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu te od 2006. do 2009. kao ravnatelj glazbenog programa uglednog hrvatskog festivala Splitsko ljetno. Od godine 2005. šef-dirigent je Zadarskog komornog orkestra s kojim ostvaruje zapažene nastupe u zemlji i inozemstvu. 2009. godine imenovan je ravnateljem glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara. (ivan-repuasic.com)

u glazbenom smislu - Carlos Kleiber, Zubin Mehta, Herbert von Karajan, Arturo Toscanini..., a u privatnom smislu je pokojni Vjekoslav Šutej. Bio mi je ne samo profesor na Akademiji i mentor, nego i vjenčani kum. Jedan je od „krivaca“ što smo se moja supruška Katja i ja „spojili“, i na tome sam mu vječno zahvalan. Kada je imao vremena govorio je ne samo o glazbi, nego

i o životu dirigenta, na koji način postići međunarodnu karijeru, na koji način raditi, žao mi je da ga nema među nama.

Suradivali ste i s najboljim hrvatskim pijanistom Ivom Pogoreličem. Po čemu je ta suradnja osobita?

Ivo Pogorelič je izuzetan umjetnik koji na poseban način, za razliku od onog uobičajenog interpretira svoja djela. I kao osoba je sasvim poseban. Imali smo vrlo interesantnu umjetničku suradnju, koncert u zagrebačkoj Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski sa Zagrebačkom filharmonijom, 2008. godine.

Sa Zagrebačkom filharmonijom gostovao sam i u Austriji, u čuvenoj bečkoj koncertnoj dvorani Musikverein sa Martinom Filjak, najvećom hrvatskom pijanisticom koja je studirala u Hannoveru, a danas živi u Berlinu.

Kako operu približiti onima kojima je taj glazbenoscenski pravac stran? Koja biste operna djela takvoj publici prvo preporučili i zašto?

Za prvi put doći u operu preporučio bih „popularnija djela“. Ne treba se bojati, bilo

iz neznanja o operi, bilo o predrasudi da je to dosadno. Zašto? Svaki čovjek koji ima interesa čuti i osjetiti glazbu može je osjetiti na svoj način. Na kraju krajeva, svi ti kompozitori, skladatelji koji su pisali, ta su djela doživljavali na svoj način i prenosili na papir. A mi smo to oživjeli. Potrebno je zainteresirati se za tu vrstu glazbe, posebice mlade. Starija populacija dolazi zbog tradicije dolaženja u kazalište, početkom 20. stoljeća sve se događalo u operi, kazalištu.

U kojoj svjetskoj opernoj kući biste željeli jednoga dana dirigirati?

Dogodine ću dirigirati u Deutsche Oper u Berlinu. Moj cilj nije doći do najbolje operne kuće, moj cilj je nučiti mnogo novih naslova, proširiti svoje znanje i uživati u tome što radim. Moj cilj nije žuriti, doći do vrha i biti prvi, moj cilj je sustavni rad koji se vezuje uz glazbu, obitelj i život. Treba se penjati stepenicu po stepenicu. Klasična glazba je i duhovna glazba, puno je klasičnih glazbenih djela koja su vezana uz liturgiju, a ima i puno opernih djela koji sadrže dijelove duhovnih elemenata.

VRŠIMO SELIDBE I PRIJEVOZ

Stvari, zapremine do 17 m³ iz Njemačke, Austrije i Švicarske u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Prijevoz se obavlja vozilom marke Mercedes ML 270cdi s velikom prikolicom, moguć i kombinirani prijevoz putnika i stvari.

Cijena prijevoza iznosi 0,50 eura po kilometru.

Sve ostale informacije na broj 00387 - 63332482.

POGREBNO PODUZEĆE „PATAČIĆ“ Zagreb, Patačići 34

U najtežim trenucima oproštaja od vaših najmilijih pružamo kompletnu organizaciju pogreba, pogrebnu opremu, prijevoz u zemlji i inozemstvu. vršimo usluge sanitetskog prijevoza (prijevoz bolesnika) u zemlji i inozemstvu po povoljnijim cijenama. obratite nam se s povjerenjem od 0 - 24 h.

Tel.: 003851/2983-023
091/5123-979
098/1637-490
www.patacic.com
e-mail: dragutin.patacic@zg.t-com.hr

BUKAL
POGREBNA FIRMA

089/ 48 00 47 65
0173/ 566 43 10

Sedanstr.30
81667 München
www.bukal.de

Najbolje mjesto za oglašavanje

CroExpress

KONTAKT:
ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER
TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
MARINASTOJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
+49 (0) 172 - 515 23 27

Zar je privilegij izgubiti oko, ruku, nogu i doživotno ostati u kolicima

Hrvatica Sara Ra gimnastičarka N

Hodočasnici: Ovo je do priznanja Gospin

Moja p

Bestattungen Šarić

Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND
Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠČENE RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen)
Stolzstrasse 15,
D-72762 Reutlingen
Tel.: 07121-32 02 62
Fax: 07121-33 78 89
Mobil: 0172-73 73 412

Stuttgart
Tel.: 0711-48 90 73 01

Frankfurt
Tel.: 069-40 56 26 62

München
Tel.: 089-62 14 69 40

Berlin
Tel.: 030-45 02 00 88

Švicarska (Zürich):
Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21

Austrija (Wien):
Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436

Hrvatska
Concordia Zagreb
Tel.: +385 (0) 1 286 45 78
Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Trogir
Tel.: +385 (0) 21 88 71 77
Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Kontakt 24 h
0172-73 73 412

ILIJA ŠARIĆ BESTATTUNGEN – SIGURNO – BRZO – POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT
Ante Lerota

Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

DÜSSELDORF MEĐUNARODNI SAJAM VINA I ALKOHOLONIH PIĆA "PRO WEIN 2011."

Hrvatski vinari među svjetskom vinskom elitom

Marina Stojak

„Ovaj sajam od izuzetne je važnosti za hrvatsko vinarstvo jer je to prilika da se hrvatska vina predstavljaju inozemnoj publici. Nadamo se da će se nastupom na ovom sajmu povećati izvoz hrvatskih vina na strana tržišta, a posebice u Njemačku jer je ona nakon BiH drugo izvozno tržište hrvatskih vina, izvozi se oko 600 tis. litara vina. Upravo zato HGK i MPRRR podupiru hrvatske vinare u nastupima na inozemnim saj-

movima, a posebice na ovom, jer je ključno predstaviti i kvalitetno pozicionirati hrvatska vina na potencijalno interesantnim izvoznim tržištima“ - rekao je Rajko Ružička, pomoćnik direktorice Sektora za poljoprivredu, prehrambenu industriju i šumarstvo HGK.

Sajam ProWein vodeći je međunarodni sajam vina i jakih alkoholnih pića na kojem se tradicionalno susreću posjetitelji i vodeći svjetski proizvođači i distributeri, a izlagači predstavljaju kompletan

pregled svjetskog tržišta u šest izlagačkih paviljona. Ova sajamska manifestacija predvodnik je u različitim trendovima i proizvodima što je i glavni cilj ovog središnjeg sektorskog sajma.

U organizaciji Hrvatske gospodarske komore i u suradnji s Ministarstvom poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja, 25 vinara predstavila su više od 150 vrsta vina na Međunarodnom sajmu vina i jakih alkoholnih pića „ProWein 2011.“ koji se održao u Düsseldorfu od 27. do 29. ožujka.

Na sajmu su se prezentirali najznačajniji proizvođači vina iz cijele Hrvatske: Agrokor-vina, Arman, Badel 1862, Capo, Cattunar, De Georgiis, Feravino, Jako vino, Kabola, Kalazić vina, Korta Ka-

tarina, Krauthaker, Kutjevo, Lagradi, OPG Božo Bačić, OPG Šime Škaulj, Roxanich, Saints hills, Suha punta, Traipan vina, Veralda, Vina Maštošević, Vinarija vinski vrh, Vinoplod vinarija i Sveučilište u Zadru. „Perspektiva hrvatskog vinarstva je u snažnijem brendiranju hrvatskih vina kako bi se na izvoznim tržištima naglasila njihova vrhunska kvaliteta i autohtonost. Izvojni trendovi naših vina iz godine u godinu pomiču se prema višoj kategoriji i kvaliteti te je stoga ovaj sajam upravo prilika za ostvarivanje poslovnih kontakata i u konačnici povećanja izvoza vina. Hrvatska vina postaju sve više zanimljiva stranim tržištima koja traže posebnu i autohtone sorte, a posebno razvijenim tržištima

sa rastom prosječne potrošnje poput Njemačke i Velike Britanije, gdje vlada zasićenosti najpopularnijim internacionalnim sortama“, rekao je predsjednik Udruženja vinarstva HGK, Đuro Horvat.

„Prowein je polazna točka marketinških aktivnosti našeg novog udruženja kojim je glavni zadatak hrvatska vina učiniti poznatijim prosječnom vinskom potrošaču. U posao brendinga zemlje uključeni su mnogi promotivni alati, a specijalizirani sajmovi poput ovog su jedan od njih. Prowein je jedan od tri najvažnija europska sajma, koji se zbog koncentracije biznisa i novinara nipošto ne smije propustiti“, rekao je Saša Špiranec, predsjednik Odbora za sajmove Udruženja vinarstva pri HGK.

HANNOVER MESSE NA SAJMU U HANNOVERU

Pet izlagača iz Hrvatske svoje proizvode predstavili zajednički

Insa Wrede / Senad Tanović

Njemačka kancelarka Angela Merkel i francuski premijer Francois Fillon otvorili su u nedjelju, 03.04., „Hannover Messe“. Francuska je ove godine zemlja partner. Sajam u Hannoveru je najveći industrijski sajam u svijetu.

Već više od 60 godina sajam u Hannoveru je vodeći sajam u svijetu za nove tehnologije, materijale i ideje. U međuvremenu se pod njegovim krovom nalazi 13 međunarodnih sajmovi u kojima se pokazuju ključna tehnologija indu-

strije. U ponedjeljak, 4. aprila, ova industrijska manifestacija iznova je otvorila svoja vrata za posjetioce. Do 8. aprila, do kada je trajao sajam, oko 6.500 poduzetnika iz cijeloga svijeta je predstavilo svoje inovacije. Direktor Njemačkog sajma Wolfram von Fritsch ovaj put je zadovoljan: „U ovoj godini se vratilo oko 400 poduzetnika, od čega su polovica iz inostranstva. To pokazuje optimizam širom svijeta.“

Glavna tema koja je i ove godine prisutna na svih 13 pojedinačnih sajmovi je povećanje efikasnosti u industrijskoj proizvodnji. Glasnogovornik Njemačkog sajma Har-

twig von Saß o tome kaže: „Bitna tema industrijskog sajma u ovoj godini je takozvana Smart Efficiency, dakle inteligentna efikasnost. Nakon krize, poduzetnici traže modele efikasnosti i mogućnosti, koje će efikasnost interno

povećati. To se može postići povezivanjem različitih industrijskih oblasti. I to će praktično tematski biti prisutno na svim prezentacijama. Od suštinske važnosti u ovoj godini su naravno i oblast inovacija te energetska oblast. Sajam u Hannoveru je sa svojim

snažnim fokusom na energetske teme u međuvremenu najveći Sajam za energetske tehnologije“. Na Sajmu, koji je 4. travnja, zvanično otvorio svoja vrata za posjetioce, predstavilo se ukupno 6.500 izlagača iz 65 zemalja svijeta. (www.dw-world.de)

nik Njemačkog sajma Har-

POZIV ZA SUDJELOVANJE NA MANIFESTACIJI ETNO FRIZURE SVIJETA

Frizurama i nošnjom predstavite svoju baštinu

Nudimo suradnju na manifestaciji „Etno frizure svijeta“ koja bi se po prvi put održala u Vinkovcima u sklopu državne smotre folkloru „Vinkovačke jeseni“, od 16. do 18. rujna 2011. godine. Organizator manifestacije je Kulturni centar Gatalinka iz Vinkovaca uz podršku Ministarstva kulture Republike Hrvatske, grada Vinkovaca, Županije Vukovarsko-srijemske, Turističkih zajednica grada i županije, Obrtničko industrijske škole, te Udruženja frizera Hrvatske, kao suradnika na projektu.

Projekt „Etno frizure svijeta“ nastavak je 15-godišnjeg rada na projektu „Etno frizure Hrvatske“. Kulturni centar Gatalinka u projektu „Etno frizure Hrvatske“ od 1995. godine napravio je sljedeće: istraživanje tradicijskih frizura na prostoru cijele Hrvatske, rekonstrukciju starih frizura, edukaciju za frizere i frizere učenike, te državno natjecanje u

izradi frizura. Izdana je foto monografija na hrvatskom i engleskom jeziku „Etno frizure Hrvatske“, tri udžbenika „Tradicijske frizure Hrvatske“, godišnji časopis „Etnorevija“, te set razglednica. Također je napravljen suvenir koji je dobio nekoliko nagrada turističkih djelatnika. Na inicijativu Kulturnog centra Gatalinka u sve stručne škole u Hrvatskoj uveden je novi predmet, „Etno frizure Hrvatske“.

Predložimo suradnju na projektu „Etno frizure svijeta“, koji će omogućiti proširivanje znanja o oblikovanju kose. Jedan frizer ili frizerka iz vaše zemlje na ovoj manifestaciji mogu predstaviti tradicijsku baštinu vašeg naroda, vezanu za odjeću i frizuru. Potrebno je donijeti narodnu nošnju iz vaše zemlje. Organizator će za vašeg frizera osigurati dva modela. Frizeri će napraviti jednu suvremenu frizuru na Etnoreviji na kojoj će biti prezentirane najbolje kreaci-

je kreatora koji će sudjelovali na natjecanju Etno kreacija Hrvatske 2012. održat će se u mjesecu lipnju. Revija će se održati poslije svečanog otvorenja državne smotre folkloru. Organizator će za goste prirediti predavanje voditeljice projekta Blanke Žakula „Tehnike i oblici tradicijskih frizura Hrvatske“, na kojemu će frizeri praktično učiti nove tehnike i oblike. Manifestacija će se održati na gradskom trgu u centru Vinkovaca. Domaćini će biti frizeri iz Vinkovaca, Đakova i Osijeka. Troškove trodnevnog boravka snose frizeri domaćini i or-

ganizator, putni troškovi nisu uključeni. Sve frizure izrađene i prikazane na manifestaciji, bit će objavljene u časopisu Etnorevija u ožujku 2012. godine. Državnu smotru folkloru u Vinkovcima posjeti nekoliko tisuća ljudi. Molimo ovaj prijedlog uputite udruženjima frizera u vašoj zemlji i nadamo se pozitivnom odgovoru i uspješnoj suradnji. Vaše odgovore očekujemo najkasnije do kraja lipnja, kako bi se kao domaćini na vrijeme i kvalitetno pripremili. O djelatnostima Kulturnog centra Gatalinka možete se informirati na našim web stranicama: www.gatalinka.hr.

Za upoznavanje sa smotrom folkloru pogledajte web stranice www.vinkovackejesen.hr. Nadamo se uspješnoj suradnji i molimo da nam odgovorite na adresu: Kulturni centar Gatalinka, Starčevićeva 4, 32100 Vinkovci, Croatia. Ili na: gatalinka@gatalinka.hr (Blanka Žakula, dipl. oec., predsjednica).

NIJEMCI SE BORE ZA PRAVA HRVATA U BOSNI I HERCEGOVINI

Njemačka udruga koja razumije probleme Hrvata

Marina Stojak

Veliki dio Nijemaca se već dugi niz godina ozbiljno zauzima za ljudska prava i povratak izbjeglih i prognanih Hrvata u svoje prijeratne domove u Bosni i Hercegovini. Predstavnici Njemačko-hrvatske udruge iz Hannovera (DKG e.V.) jedni su od mnogih koji su dali značajan humanitarni doprinos od 1992. godine do danas. Udrugu DKG e.V. primila je u ožujku zatupnica u Bundestagu dr.

Maria Flachsbarth (CDU). Margret Engelking, Winfried Gburek i Josef Eichholz upoznali su zastupnicu s aktualnom socijalnom i društveno-političkom situacijom u Bosni i Hercegovini, razgovarali su o situaciji u Hrvatskoj, kao i o brojnim izbjeglicima i prognanima koji

Prema informacijama, kojima ova udruga raspolaže, 12.000 osoba u Njemačkoj je predalo zahtjev za povratak.

još uvijek žive na području Hannovera i Wunstorfa i drugim dijelovima Njemačke.

– Povratak u domovinu, u svoje kuće, na svoju zemlju svima koji to žele potrebno je ubrzati - naglasio je Gburek.

Osvrnuo se i na posljednji razgovor sa Slavkom Mari-

nom, zamjenikom ministra za ljudska prava i izbjeglice u Bosni i Hercegovini i Davorom Čordašom, potpredsjednikom Republike Srbije, koji su potvrdili da je politička volja po tom pitanju snažnija, te da će učiniti sve kako bi stvorili uvjete i omogućili izbjeglicima i prognanima koji žive na području Njemačke, Austrije, Švicarske, Francuske, Amerike što skoriji povratak u Bosnu i Hercegovinu. Članovi Udruge uputili su apel i nje-

mačkoj Vladi da po tom pitanju pruže brzu i jasnu podršku. Prema informacijama, kojima ova udruga raspolaže, 12.000 osoba u Njemačkoj je predalo zahtjev za povratak.

Njemačko-hrvatska udruga (DKG e.V.) osnovana je 1992. godine, od početka se orijentirala na prikupljanje i pružanje humanitarne pomoći Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Do danas je Udruga prikupila i donirala 16. milijuna eura, najvećim dijelom Bosni i Hercegovini.

POVJESNI SVJEDOCI NA SNIMANJU FILMA U VIKTRINGU

Priča o velikoj tragediji hrvatskog naroda

Sudionik Križnog puta, logoraš u Sloveniji i svjedok tog vremena, Ivan Ott je nakon 65 godina od tih tragičnih doživljaja u Austriji, na poziv austrijskog povjesničara mag. Florian Thomas Ruliza prvi put posjetio mali gradić Viktring kraj Klagenfurta na Wörter jezeru. Viktring je u svibnju 1945. bilo veliko sabiralište, logor izbjeglica iz Slovenije, Hrvatske i Srbije.

Autor uspješnog romana „Ukradeno djetinjstvo“, Ivan Ott je u svom književnom djelu prema vlastitom doživljaju, povijesno-autentično opisao neposredne dane poslije Drugog svjetskog rata, tragediju hrvatskog naroda u Bleiburgu i slovenskog naroda u Viktringu te križnih putova kroz Sloveniju. Na poziv austrijskog povjesničara mag. Florian Thomas Ruliza, nakon 65 godina od tih tragičnih doživljaja u Austriji, Ivan Ott je prvi put posjetio mali austrijski gradić Viktring, nedaleko Klagenfurta, na Wörter jezeru. U crkvi

Stiftkirche u Viktringu, zajedno sa filmskim režiserom Ferdinandom Macekom, povjesničar Ruliz razgovorao je s Ivanom Ottom, jednim od rijetkih svjedoka iz tih vremena, na temu boravka izbjeglica iz Hrvatske i Slovenije u Viktringu. Snimili su i druge svjedoke tog vremena, tadašnjeg domobranskog časnika Tino Velikonju, hrvatskog bjegunca Želimira Kužatka koji danas u Sloveniji istražuje sakrivene masovne grobnice u kojima su partizani pokapali ubijene žrtve, Božu Vukošića, bivšeg hrvatskog političkog izbjeglicu, te nekoliko članova počasnog Bleiburškog voda, bivših hrvatskih vojnika. Iz snimljenog materijala, bit će sastavljen povjesno-dokumentarni film, dio filmskog materijala mag. Florian Thomas Rulitz će iskoristiti za svoj doktorski diplomski rad. U četiri godine rada, nevjerojatno je, koliko su materijala ta dva istraživača prikupili, i došli do podataka koji javnosti još nisu poznati. (swr.de/international)

U crkvi Stiftkirche u Viktringu, zajedno sa filmskim režiserom Ferdinandom Macekom, povjesničar Ruliz razgovorao je s Ivanom Ottom, jednim od rijetkih svjedoka iz tih vremena, na temu boravka izbjeglica iz Hrvatske i Slovenije u Viktringu.

Snimke: Ivan Ott i Florian Thomas Ruliz

Prva hrvatska tražilica je www.1klik.hr

Prva hrvatska tražilica 1.klik.hr je napravljena sa ciljem da na jednom mjestu okuplja sve kvalitetne i popularne hrvatske web stranice, kako bi korisnicima omogućio da brzo i jednostavno dođu do svega što ih zanima.

Radi se, o stranici čije je uredništvo pomno odabralo tisuću najboljih domaćih i stranih linkova – od novinskih portala, popularnih tražilica, oglasnika, pa i web mailova do društvenih mreža i čak sve popularnijih stranica za popuste. 1klik potpuno je prilagodljiv željama svojih korisnika. Nakon registracije svatko ima mogućnost personalizacije stranice i odabira vlastitih linkova i kategorija – dodati koji novi, ili pak maknuti neželjene linkove. I to sve samo jednim klikom. Stranica daje pregled svih vijesti hrvatskih portala, a s desne strane widgeti za Facebook i Twitter ukoliko daju sliku o tome što se događa sa vašim prijateljima. Neizostavan dio ove stranice je i tražilica koja traži klasično na webu, ili prema odabiru tema – glazba, film, tehnologija ili automobili, u kojem slučaju pretražuje renomirane stranice koje se bave upravo tim temama. (ms)

Kako postati polaznik fotoseminara Fotosofia 6

Otvoren je natječaj za 15 seminarista šestog izdanja Fotosofije, besplatnog sedmodnevnog fotoseminara pod stručnim vodstvom Damira Hoyke.

Fotosofia 6 će se održati u Termama Tuhelj od 26. lipnja do 3. srpnja pod generalnim pokroviteljstvom Sony Ericssona i pokroviteljstvom kompanije Adobe.

Odabrane koji će fotografije obrađivati u Photoshopu CS5 očekuje intenzivan tempo ispunjen nizom teoretskih i praktičnih fotoaktivno-

sti. Seminaristi će tako stvarati unutar konteksta umjetničke fotografije, mobilnim telefonom Sony Ericsson Xperia" neo snimati temu 'Izazovi Xperiju', pokušati s minimumom opreme i vremena osvojiti medalju FOTOkreativac i snimati modne fotografije s modelima i modnim timom izabranim 'Fotosofia 6 FOTOModel' natjecanjem.

Neće izostati niti snimanje portreta celebrityja, teme čijoj su dosadašnjoj realizaciji pomogla mnoga poznata imena - Rene Bitorajac, Bo-

ris Mirković, Tomislav Jelinčić, Zuhra, Ana Jelušić, Enis Bešlić, Aco Stanković, Narko Zmčić Dim ... - a održat će se i novo izdanje malonogometnog turnira specifičnog po tome što je zasad jedino nadmetanje te vrste u kojem pored celebrity ekipe sudjeluju sve tri nacionalne televizije.

Kako se prijaviti na natječaj otvoren do 26. svibnja 2011. možete pročitati na www.fotosofia.info, gdje će biti objavljivane i obavijesti o aktivnostima otvorenima za dolazak publike. (ms)

BEST OF 97 CUP - 2. INTEGRACIJSKI TURNIR NA PODRUČJU RHEIN-MAIN

Integracija na jednostavan način

Integracija na jednostavan način" je službeni naziv ovogodišnjeg „Best of 97“ kupa koji će se održati u subotu, 23. travnja od 10.30 do 18 sati u „Sportskom centru Obersthausen“, Badstr. 13, 63179 Obersthausen/kod Frankfurta na Majni. I ove će godine integracijski turnir okupiti brojne poznate juniorske momčadi.

Organizator turnira su Hrvatski svjetski kongres Njemačke i FC Croatia Obersthausen, a pokrovitelj Generalni konzulat Republike Hrvatske u Frankfurtu. Na turniru će sudjelovati sljede-

ći nogometni klubovi: VfL Bochum, FSV Frankfurt, Offenbacher Kickers, Stuttgarter Kickers, SV Darmstadt 98, U14 splitskog Hajduka i NK Osijek, te integracijska selekcija hrvatskih igrača, koji nastupaju u redovima najeminentnijih njemačkih juniorskih sastava, a koji su u svojim ekipama odlično integrirani. Hrvatski svjetski kongres Njemačke kroz integracijski nogometni turnir „Best of 97 Cup“ želi prikazati ključnu ulogu sporta za razvoj integracijskog procesa, te da je nogomet kao stvoren za uspješnu integraciju. (ms)

KETER GROUP

Organica is a member of the Keter Group

Bioplin

zelena energija budućnosti

Tko je spreman učiti od prirode, ubrzo će otkriti koliko je zapravo čudesan svijet u kojem živimo. U našem neposrednom okruženju nesprestano nastaje bioplin, a naša tehnologija koristi taj prirodni proces i prirodi vraća onoliko koliko i uzima. Tehnološki razvoj napokon je doveo do sinergijskog odnosa čovjeka i prirode. Bioplinke elektrane Organica omogućuju korištenje biomase za proizvodnju električne energije, a to znači čiste, ekološki prihvatljive energije za seoska gospodarstva, kao i dodatni izvor zarade, pa time i viši stupanj učinkovitosti poljoprivredne proizvodnje. Budućnost je u zelenoj energiji.

www.keterorganica.com

